

**VLAANDEREN
WEER VAN**

ONS

Verkiegingsprogramma

VLAAMS BELANG

VLAANDEREN
WEER VAN
ONS

 VLAAMS BELANG

Dit verkiezingsprogramma werd goedgekeurd tijdens het congres van 24 maart 2024.

Voor bijkomende vragen: info@vlaamsbelang.org

Verkiezingsdrukwerk 2024 - verantwoordelijke uitgever: Tom Van Grieken, Madouplein 8/9, 1210 Brussel

Beste Vlaming,

De verkiezingen van 2024 vormen een keerpunt in de geschiedenis van ons land: wij, Vlamingen, kunnen onze toekomst werkelijk in eigen handen nemen. Het Vlaams Belang dient zich aan als het enige alternatief voor een ander en beter beleid. Al jaren zijn wij ons aan het voorbereiden om onze mensen eindelijk het bestuur te geven waar ze al decennialang voor stemmen. Dat deden we met studiedagen en brochures rond tal van thema's. Het afgelopen jaar schakelden we nog een versnelling hoger met drie stevige visiecongressen. Het resultaat van dit traject vindt u terug in dit unieke programma, dat antwoorden en oplossingen biedt voor de problemen van de 21ste eeuw.

Tegenwoordig is de grote breuklijn van de politiek niet langer links versus rechts, maar nationalisme versus globalisme. Het Vlaams Belang is dan ook zonder complexen een fiere nationalistische partij, die pleit voor een onafhankelijk Vlaanderen. Dat is de enige manier om onze Vlaamse welvaart te behouden en onze identiteit te beschermen.

Net als de gewone man en vrouw in de straat, wil het Vlaams Belang een radicaal ander asiel- en migratiebeleid. Wij gaan resoluut voor recht en orde, door de politie te versterken en justitie te versterken. Om de koopkracht van onze mensen in stand te houden, pleiten we voor een eerlijke fiscaliteit, waarbij werken weer loont. Ook de combinatie van werk en gezin moet beter op elkaar afgestemd zijn, en wie op pensioen gaat, moet kunnen genieten van een zorgeloze oude dag. Wonen hoort opnieuw betaalbaar te zijn, en onze mensen moeten voorrang genieten bij de toekenning van een sociale woning. De wachtlijsten in de zorg moeten aangepakt worden. Ons onderwijs moet opnieuw gericht zijn op kennisoverdracht.

Lees hier ons volledige programma: met deze voorstellen maken we Vlaanderen weer van ons.

Tom Van Grieken
Voorzitter

“
*Vlaanderen
weer van ons is
een Vlaanderen
waar onze
mensen weer op
de eerste plaats
staan*
”

INHOUD

Vlaamse onafhankelijkheid: onze toekomst in eigen handen nemen.....	8
Transfers: Vlaams geld in Vlaamse handen.....	10
Brussel: veilige hoofdstad van Vlaanderen.....	12
Vlaamse Rand: het Vlaamse karakter vrijwaren.....	14
Democratie: het volk aan de macht.....	16
Asiel en migratie: immigratie stoppen.....	18
Politie: bescherm onze mensen.....	22
Justitie: recht en orde herstellen.....	24
Drugs: nultolerantie.....	28
Fiscaliteit: loon naar werken.....	30
Werk: hand aan de ploeg.....	32
Pensioenen: een zorgeloze oude dag.....	34
Armoede: een hart voor onze mensen.....	36
Energie: betaalbaar, betrouwbaar en beter voor het milieu.....	38
Sociale huisvesting: eerst onze mensen.....	40
Wonen: opnieuw betaalbaar.....	42
Onderwijs: iedereen heeft talent.....	44
Hoger onderwijs: vlot van school naar werk.....	48
Zorg: Vlaanderen aan de top.....	50
Welzijn: een einde aan de wachtlijsten.....	52
Sport: Vlaanderen fit en gezond.....	56
Gezin: keuzevrijheid herstellen.....	58
Landbouw: toekomst voor onze boeren.....	62
Buitenstedelijkheid: aandacht voor het platteland.....	64
Automobilist: geen melkkoe.....	66
Verkeer: veilig en vlot.....	68
Openbaar vervoer: veilig, stipt en comfortabel.....	70
Logistiek: naar een topinfrastructuur.....	72
Media: vrij, objectief en veelzijdig.....	74
Cultuur: onze identiteit promoten.....	76
Woke: doe normaal.....	78
Big Tech: einde aan de censuur.....	80
Jeugd: onze toekomst.....	82
Senioren: ook ouderen tellen mee.....	84
Dierenwelzijn: een hart voor dieren.....	86
Overheid: strategische rol en fitte organisatie.....	88
Administratieve lasten: minder bureaucratie en regelgeving.....	90
Defensie: vreedzaam maar weerbaar.....	92
Buitenlands beleid: Vlaanderen in de wereld.....	94
Europa: de controle terugnemen.....	96

VLAAMSE ONAFHANKELIJKHEID

onze toekomst in eigen handen nemen

Het bestuur van België loopt vast. In de federale regering zit alles geblokkeerd. Over geen enkele structurele hervorming raken Vlamingen en Walen het nog eens. Bovendien is de bestuurlijke organisatie van dit land hopeloos ingewikkeld. De bevoegdheden liggen versnipperd over niet minder dan acht regeringen en negen parlementen, een kluwen waar niemand nog wijs uit raakt.

Het land bestaat feitelijk uit twee democratieën die elk hun eigen weg willen gaan. Maar door allerlei institutionele mechanismen slaagt de Franstalige minderheid erin de wil van de Vlaamse meerderheid opzij te schuiven. Zo vertegenwoordigt de Vivaldi-regering meer dan driekwart van de stemmen in het Zuiden, maar minder dan de helft in het Noorden. De Franstalige partijen zijn dus baas in de federale regering, waarin een overwegend links Wallonië een overwegend rechts Vlaanderen muilkorft.

Zo willen de Vlamingen een strenger migratiebeleid, terwijl de Franstalige politici de grenzen wagenwijd willen openzetten. Vlaanderen wil een gezond begrotingsbeleid, terwijl een links Wallonië kwistig met geld blijft omgaan en diepe financiële putten graaft. Talrijke dossiers zitten al jaren geblokkeerd, zoals de pensioenhervorming, het arbeidsmarktbeleid, de bouw van nieuwe kerncentrales of een nieuwe vliegweg voor Zaventem. De voorbeelden zijn eindeloos.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang pleit voor het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren, en kiest daarom resoluut voor Vlaamse onafhankelijkheid, in volledige overeenstemming met het internationaal recht, zoals het Verdrag van Montevideo inzake de Rechten en Plichten van Staten (1933), het Handvest van de Verenigde Naties, hoofdstuk 1, artikel 1 (1945), de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (2000, 2003) en van het Internationaal Gerechtshof (2010).

De Vlaamse onafhankelijkheid is absoluut nodig om de Vlaamse welvaart en identiteit te behouden. Vlaanderen dreigt immers te worden meegesleurd in de Belgische en Waalse bestuurlijke chaos. Onafhankelijkheid betekent dat acht miljard euro aan Vlaams belastinggeld terug in Vlaamse handen komt en niet verdwijnt in de bodemloze putten van Franstalig België.

De Vlaamse onafhankelijkheid zorgt ervoor dat bevoegdheden niet langer versnipperd zijn. De Vlaamse regering zal alle hefbomen in handen hebben en een beleid kunnen voeren in lijn met de democratische wensen van de Vlamingen. De verschillende regeringen uit voormalig België kunnen hun verantwoordelijkheid dus niet langer ontlopen door met de vinger te wijzen naar anderen.

De Vlaamse onafhankelijkheid is juridisch eenvoudiger te realiseren: het vergt een gewone meerderheid in het Vlaams Parlement (in tegenstelling tot het confederalisme dat een tweederdemeerderheid plus een gewone meerderheid in elke taalgroep in de Kamer vereist). Wij gaan dus voor een wettelijke, ordelijke en vreedzame opdeling naar Tsjechoslowaaks voorbeeld. Revolutionaire avonturen zijn niet aan de orde en die wijzen wij resoluut van de hand.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de Vlaamse regering als voortrekker van de Vlaamse onafhankelijkheidsverklaring;
- ✓ een ordelijke en vreedzame bestuurlijke opdeling van België, gedragen door een democratische meerderheid in Vlaanderen en met respect voor de regels van het internationaal gewoonterecht;
- ✓ een soevereiniteitsverklaring in het Vlaams Parlement, waarna de onderhandelingen met Wallonië over de praktische boedelscheiding aanvangen;
- ✓ een scheidingsverdrag met Wallonië met akkoorden gebaseerd op het oorsprongsprincipe (staatsschuld) en het lokalisatieprincipe (onroerend patrimonium). Hierbij verdedigen wij de Vlaamse belangen met de nodige welwillendheid ten aanzien van ons nieuwe buurland Wallonië;
- ✓ de huidige taalgrens als landsgrens van het onafhankelijk Vlaanderen. Brussel maakt integraal en onlosmakelijk deel uit van het Vlaams grondgebied. Hierover wordt niet onderhandeld en elke poging om de grens te wijzigen, wijzen wij resoluut af;
- ✓ rechtstreekse verkiezingen voor een Vlaamse minister-president;
- ✓ 11 juli uitroepen tot een wettelijke en betaalde feestdag. Zo kan iedereen de Vlaamse feestdag ten volle vieren.

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide Congrestekst Vlaanderen vrij.

“ De Vlaamse onafhankelijkheid is absoluut nodig om de Vlaamse welvaart en identiteit te behouden. Vlaanderen dreigt immers te worden meegesleurd in de Belgische en Waalse bestuurlijke chaos ”

TRANSFERS

Vlaams geld in Vlaamse handen

Jaarlijks vloeit er zo'n 7 tot 8 miljard euro van Vlaanderen naar Wallonië. Door die transfer verliest elke werkende Vlaming gemiddeld zo'n 2.630 euro. Die miljarden worden grotendeels versast via de federale belastingen en de sociale zekerheid, alsook via de dotaties aan de regio's. Tel er de rente op de federale schuld bij en de jaarlijkse transfer bedraagt een hallucinante 13 miljard euro. Per Vlaming – van baby tot bejaarde – komt dit neer op zo'n 2.000 euro per jaar. Na twee eeuwen België staat de teller op 370 miljard euro exclusief en 745 miljard euro inclusief rentelasten.

De transfers zijn een zware financiële aderlating voor Vlaanderen. En het ergste is dat de Walen er ook niet beter van worden. Kijk naar de belabberde sociaaleconomische en financiële toestand van Wallonië na decennia van miljardentransfers. De transfers zijn gewoon weggegooid geld.

Transfers helpen een achtergestelde regio er niet bovenop. Integendeel. Ze verdoezelen de bestuurlijke onkunde en het falend beleid van de regionale politici. Ze binden een arme bevolking aan de machthebbers door grootschalig cliëntelisme. Dat is het cynische spel dat de Franstalige en linkse partijen in België spelen.

In Wallonië is de werkzaamheid veel lager, de werkloosheid veel hoger en de gezondheidszorg kost er veel meer. Dat is niet de schuld van de Walen, maar

van de Waalse politici die een oubollig industrieel beleid, een passief arbeidsmarktbeleid en een onnodig duur gezondheidsbeleid in stand houden. Transfers verergeren alleen de situatie, omdat er geen enkele prikkel is om een ander en beter beleid te voeren. De rekening wordt toch betaald door Vlaanderen.

De transfers plaatsen de hardwerkende Vlamingen onder een loodzwaar belastingjuk, terwijl de Walen niet vooruit geraken. De Belgische 'solidariteit' waar Waalse politici zich graag op beroepen om langs de Vlaamse kassa te passeren, is overigens steeds een eenrichtingsverhaal geweest. Professor Juul Hannes bewees met zijn onderzoek dat er nooit omgekeerde transfers van Wallonië naar Vlaanderen geweest zijn. Het is het democratisch recht van de Walen om een links en spilziek bestuur te kiezen, maar niet op kosten van Vlaanderen.

Visie van het Vlaams Belang

Het is in het belang van Vlamingen en Walen dat de miljardentransfers zo snel mogelijk afgebouwd en uiteindelijk afgeschaft worden. Voor Vlaanderen levert het einde van de transfers miljarden euro's op die wij eindelijk kunnen aanwenden voor een drastische verlaging van de lasten op arbeid of de invulling van onze maatschappelijke noden, zoals de lange wachtrijen voor aangepaste gehandicaptenhulp of voor sociale woningen.

Pas als de transfers worden afgeschaft, kan Wallonië aan zijn renaissance beginnen. En dat is wat wij willen: welvarende burens aan de zuidgrens van een onafhankelijk Vlaanderen. Het zal in de eerste jaren niet makkelijk zijn, maar de reconversie van oude industriële regio's in Europa (kolen en staal), waaronder Limburg, toont dat een beleidsomslag mogelijk en succesvol kan zijn.

De transfers lopen vooral via de federale belastingen en sociale bijdragen. Wanneer de fiscaliteit en sociale zekerheid een volledig Vlaamse bevoegdheid zijn, drogen de geldstromen vanzelf op. Aangezien deze overheveling nog niet gerealiseerd is en een Franstalige meerderheid vergt, zal het binnen de Belgische context waarschijnlijk nooit zover komen. Een onafhankelijk Vlaanderen en Wallonië is dus de enige optie.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de afschaffing van de transfers door de prioritaire splitsing van de fiscaliteit en de sociale zekerheid;
- ✓ een rechtvaardige en haalbare verdeling van de staatsschuld, gebaseerd op het oorsprongsprincipe.

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide tekst van het communautair congres, **Vlaanderen Vrij** en lees ook het boek over transfers 'Bodemloos'.

VLAANDEREN VRIJ

BODEMLOOS

“ De transfers plaatsen de hardwerkende Vlamingen onder een loodzwaar belastingjuk, terwijl de Walen niet vooruit geraken ”

BRUSSEL

veilige hoofdstad van Vlaanderen

Een grootstad met meer dan 100.000 illegalen. Een hoofdstad met gevaarlijke no-go zones. Een officieel tweetalige stad waar een Nederlandstalige meer niet dan wel begrepen wordt. Dit is Brussel. De stad gaat gebukt onder armoede, criminaliteit, verfransing, massamigratie, terrorisme, corruptie en politiek wanbeleid.

De armoedecijfers zijn ronduit alarmerend: een vijfde van de Brusselse bevolking tussen 18 en 64 jaar leeft van een uitkering, bijna een vierde van de kinderen in Brussel groeit op in een gezin zonder inkomen uit werk, en één op de drie Brusselaars zit onder de armoederisicogrens.

Waar aan het begin van de eeuw de autochtone Brusselaars nog 44 % van de bevolking uitmaakten, is dat vandaag amper 20 %. Dat de oorspronkelijke inwoners een minderheid in hun eigen stad zijn geworden, is al erg genoeg. Maar bovendien kost de immigratie handenvol geld: negen op tien van de Brusselse leefloners zijn immers van buitenlandse origine.

Het financieel wanbeleid van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest is berucht. De schuld is opgelopen tot 11,4 miljard euro (eind 2022) en blijft doorstijgen. Ze bedraagt meer dan 200 % ten opzichte van de inkomsten. Niet alleen kleuren de cijfers diep rood, ze zitten ook vol fouten. Zo erg was het, dat het Re-

kenhof onlangs nog weigerde om de rekeningen van het Brusselse Gewest te certificeren. Zo'n onthouding is het meest negatieve oordeel mogelijk. Wanneer de liberale minister van Financiën en Begroting Sven Gatz stelt dat "we goed op weg zijn", lijkt hij vooral goed op weg te zijn naar de afgrond.

Ook op vlak van taalbeleid lapt Brussel de regels aan zijn laars. Van de verplichte tweetaligheid bij de openbare dienstverlening is er al decennialang geen sprake. Ook bij aanwervingen wordt de taalwetgeving keer op keer overtreden, met een Franstalig overtal binnen de Brusselse politie en spoorwegpolitie tot gevolg. En het moet gezegd: ook in de regering-Michel liet de N-VA-minister van Binnenlandse Zaken na om de taalwetgeving strikt te doen toepassen.

Ten slotte blijkt Brussel een toevluchtsoord voor jihadisten en geseinde terroristen die vrijelijk kunnen rondlopen en hun terreurdaden plegen. Het draagt bij tot een verslechterde internationale reputatie van onze hoofdstad bij andere landen en bij toeristen en ondernemers.

Visie van het Vlaams Belang

In een onafhankelijk Vlaanderen blijft Brussel onze hoofdstad, met behoud van de nodige autonomie. Dat is in het belang van Vlaanderen en Brussel: wij

streven naar een solidair partnerschap met Brussel als hoofdstad van de Vlaamse republiek, waarin de Brusselse identiteit en welvaart centraal staan. De stad is geografisch en historisch een Vlaamse stad, maar als tweetalig gebied zullen ook de taalrechten van de Franstaligen gerespecteerd worden.

Het Vlaams Belang draagt – ondanks alle problemen – Brussel en de Brusselaars een warm hart toe. Het is en blijft onze hoofdstad en – als internationaal centrum – ook ons venster op de wereld. In aanloop naar de ordelijke opdeling van het land moet de complexe bestuurlijke organisatie van onze hoofdstad vereenvoudigd worden en moet Vlaanderen assertief en positief zijn rol spelen in Brussel.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een nauwere band tussen Brussel en Vlaanderen op zoveel mogelijk niveaus. Brussel is en blijft de hoofdstad van Vlaanderen met tweetalig statuut;
- ✓ een efficiënte bestuursvorm voor Brussel zonder taboes, dankzij een doorgedreven overheveling van bevoegdheden van het stedelijke en gemeentelijke naar het gewestelijke niveau. Een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Nederlandstaligen in de gemeenteraden, de eengemaakte politieraad, het eengemaakt OCMW, de huisvestingsmaatschappij en de woonmaatschappij, alsook in de uitvoerende functies (schepencolleges, politiecollege en bestuursraden);
- ✓ de fusie van de Brusselse politiezones tot één politiezone onder een hoofdstedelijke minister van Veiligheid;
- ✓ een hervorming van de Vlaamse Gemeenschapscommissie tot een raadgevende commissie, waarbij de beslissingsmacht bij het Vlaams Parlement komt te liggen;
- ✓ een strikt toezicht op de naleving van de taalwetgeving;
- ✓ de omvorming van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht tot een echte 'taalrechtbank' met echte magistraten en niet langer samengesteld op politieke basis;
- ✓ voorrang voor Nederlandstalige kinderen in de Nederlandstalige school van hun keuze. Om toegelaten te worden tot het Nederlandstalig onderwijs moeten kinderen van wie de thuistaal niet het Nederlands is en indien ze niet slagen voor een taaltest, verplicht voorafgaand taalbadklassen volgen tot zij voldoende Nederlands kennen.

“ Wij streven naar een solidair partnerschap met Brussel als hoofdstad van de Vlaamse republiek, waarin de Brusselse identiteit en welvaart centraal staan ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Brussel.

VLAAMSE RAND

het Vlaamse karakter vrijwaren

Net zoals Brussel, is de Vlaamse Rand het slachtoffer van een razendsnel proces van verfransing en massamigratie. De cijfers spreken voor zich: in 2022 sprak minder dan een derde van de moeders (29,2 %) er Nederlands met haar kinderen. Bijna de helft (43 %) hanteert het Frans en 27,8 % communiceert in een andere taal met haar kind(eren).

In de zes randgemeenten (Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten voor Franstalige inwoners) is de toestand van het Nederlands zonder meer zorgwekkend: 7 op 10 kinderen groeien er op in een gezin waar Frans gesproken wordt. Als we niet snel en drastisch ingrijpen, zal na Brussel ook de Vlaamse Rand demografisch en cultureel volledig van Vlaanderen vervreemd geraken. Een Vlaamse toekomst voor de Vlaamse Rand is geen vanzelfsprekendheid meer. Veel van de problemen zijn het rechtstreeks gevolg van het passieve beleid van de Vlaamse regering. Veelzeggend is het gebrek aan toezicht op de taalwetgeving: in 2021 werden er in heel Vlaanderen slechts 26 taalinspecties uitgevoerd. Nochtans zijn er – en zeker in de Vlaamse Rand – voldoende uitdagingen: postkantoren die Nederlandsonkundigen in dienst nemen, MUG-interventieploegen die geen Nederlands kennen, met dramatische gevolgen, een kelderend onderwijsniveau als gevolg van de massieve toestroom van anderstaligen, afkalving van de sociale cohesie,

integratieproblemen, enzovoort. Wettelijk wordt de Vlaamse overheid nochtans door niets of niemand gehinderd om haar bevoegdheden inzake taalbeleid uit te oefenen.

Het toppunt is dat Vlaanderen wettelijk verplicht is om de acht Franstalige scholen in de randgemeenten mee te financieren. Van 2001 tot 2018 moest Vlaanderen 172 miljoen euro Vlaams geld ophoesten, zonder enige zeggenschap of toezicht op wat er in deze scholen gebeurt. Omgekeerd is er in de vier Waalse faciliteitengemeenten slechts 1 Nederlandstalige school die ook nog eens gefinancierd wordt door de Vlaamse Gemeenschap (terwijl dit wettelijk een opdracht is voor de Franse Gemeenschap). Dit is wraakroepend. Vlaanderen wordt dus wettelijk verplicht om de verfransing van de Vlaamse Rand mee te financieren. Het lakse beleid van de Vlaamse overheid is onbegrijpelijk. Klaarblijkelijk hecht de Vlaamse regering (al twintig jaar met N-VA) weinig belang aan het lot van de Nederlandstaligen in Vlaams-Brabant.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang laat onze mensen in de Vlaamse Rand niet in de steek. Om de situatie recht te trekken, zal de Vlaamse regering een krachtig en vooral een Vlaams beleid moeten voeren op maat van elke

gemeente van de Vlaamse Rand. Daarom komt het Vlaams Belang met een noodplan gebaseerd op vier pijlers:

1. de inperking van internationale en Franstalige immigratie in de Vlaamse Rand;
2. de verstrenging van het integratiebeleid (inclusief de taalkennis) voor de reeds residerende anderstaligen;
3. de versterking van de autochtone Vlaamse bevolking door ondersteunende maatregelen, bijvoorbeeld op vlak van wonen in eigen streek;
4. de volledige uitdoving en afschaffing van de faciliteiten voor Franstaligen in de Vlaamse faciliteitengemeenten.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de opschorting en uiteindelijke afschaffing van de faciliteiten in de faciliteitengemeenten;
- de uitbreiding van de Vlaamse Rand van 19 gemeenten naar een 'Brede Vlaamse Rand' van 31 gemeenten, die bestuurlijk verdeeld worden in drie categorieën volgens de graad van 'ontnederlandsing' (signaalgemeenten, noodplangemeenten en versterkte noodplangemeenten). Dit laat een efficiënt beleid op maat toe;
- ✓ een volwaardig en van Brussel volledig autonoom gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde;
- ✓ de verhoging van de financiële middelen voor het Brede Vlaamse Randbeleid naar minstens 1 % van de Vlaamse begroting;
- ✓ een Vlaamse minister met als hoofdbevoegdheid de Brede Vlaamse Rand;
- ✓ een systematische 'Randtoets' om de effecten van alle (nieuwe) Vlaamse regelgeving op de Brede Vlaamse Rand in kaart te brengen;
- ✓ een kordate Vlaamse taalinspectie die toezicht houdt op de naleving van de taalwetten binnen de Brede Vlaamse Rand;

- ✓ het uitsluitend gebruik van het Nederlands in openbare besturen;
- ✓ een striktere controle op de inburgeringsvereisten voor alloctonen en een verplicht inburgeringsbeleid voor Franstalige inwoners in de Brede Vlaamse Rand;
- ✓ een aanscherping van het vereiste taalniveau voor het huren van een sociale woning;
- ✓ een voorkooprecht voor de Vlaamse overheid of een door haar gemachtigde instelling om vrijgekomen woningen in de Brede Vlaamse Rand aan te kopen en door te verkopen of te verhuren aan Vlamingen;
- ✓ een verhuis- en vestigingspremie voor Vlamingen die naar de Brede Vlaamse Rand verhuizen;
- ✓ een ruimtelijk ordeningsbeleid gericht op de vrijwaring van het groene karakter van de Vlaamse Rand.

“ Als we niet snel en drastisch ingrijpen zal ook de Vlaamse Rand demografisch en cultureel volledig van Vlaanderen vervreemd geraken ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Vlaamse Rand.

DEMOCRATIE

het volk aan de macht

De democratie is een bestuursvorm waarin het volk regeert. Hoewel België een democratie wordt genoemd, blijkt daar in de praktijk weinig van. In een parlementaire democratie wordt het volk verondersteld zijn vertegenwoordigers te kiezen en af te vaardigen naar een parlement. De Vivaldi-regering heeft echter geen meerderheid in Vlaanderen en telt maar liefst zeven ministers waar niemand ooit voor stemde. Vlaamse parlementsleden hebben ook meer stemmen nodig om verkozen te geraken dan Waalse politici. De federale regering en parlement vertegenwoordigen dus alles behalve het Vlaamse volk.

Bovendien wordt een groeiend deel van de Vlamingen geminacht en op voorhand uitgesloten door het cordon sanitaire. Dat is fundamenteel ondemocratisch en ondermijnt het vertrouwen van de burgers in de democratische spelregels. Een echte democratie verdraagt geen cordon. *“Er is iets mis met ons bestel als de anderen niet willen regeren met het Vlaams Belang,”* stelt professor Marc Elchardus, hoogleraar sociologie van socialistische huize. Een meerderheid van de Vlamingen is het daarmee eens. Het cordon is een regelrechte aanslag op de democratie.

Het zijn dan niet langer de kiezers, maar de partijbonzen van de oude partijen die het bestuur bepalen. Zij trekken aan de touwtjes en plaatsen hun vertrouwelingen op strategische postjes, zonder zich veel aan te

trekken van volk of parlement. Dat mensen die niet verkozen of niet verkiesbaar waren tot minister gebombardeerd worden, is één zaak. Een andere zaak is dat de regeringen gretig gebruik maken van ‘experts’ om hun politieke verantwoordelijkheid te ontlopen.

Tijdens de coronacrisis communiceerden de experts naar burgers en handelden zij als politici. Ze waren in staat om absurde maatregelen af te dwingen, zoals een verbod om op een bankje in het park uit te rusten of stervende familieleden te bezoeken. De burger zag zijn burgerlijke vrijheden op ondemocratische wijze ingeperkt, maar kon niet anders dan lijdzaam toekijken.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang gelooft in de soevereiniteit van het volk. Daarom dragen wij de parlementaire democratie en de rechtsstaat hoog in het vaandel en verzetten wij ons tegen de huidige partitocratie en bestuurlijke stijl. Een land is geen bedrijf. Het beleid vergt politieke keuzes die efficiënt uitgevoerd moeten worden, niet technocratisch tegengewerkt.

Ook de staatsstructuur moet worden afgeslankt. Naast de Belgische constructie, moeten ook de provincies en enkele intercommunales op de schop. Deze bureaucratistische fossielen hebben nog slechts

bepaalde meerwaarde of kosten handenvol geld. Voor het Vlaams Belang blijven er nog twee bestuursniveaus over: lokaal en Vlaams.

Het Vlaams Belang vindt het ondemocratisch dat een onverkozen staatshoofd politieke invloed kan uitoefenen door bij de regeringsvorming (pre)formateurs aan te stellen. Dat is een taak van de voorzitter van het parlement. Bovendien is een erfelijke job niet meer van deze tijd. Het druipt in tegen het democratische principe van een verkozen vertegenwoordiging.

Inzake beleid pleiten wij voor 'méér met minder'. Daarom moeten regeldrift en oversubsidiëring fors teruggedrongen worden. Dat vergt een strategische overheid met een slank overheidsapparaat dat zuinig beheerd wordt en daadkrachtig bestuurt in het algemeen belang.

Wij hebben vertrouwen in onze mensen en willen hen dan ook meer beslissingsrecht geven. Een zelfzekere democratie heeft geen probleem met bindende referenda. In Zwitserland is het de normaalste zaak van de wereld, waarom kan dat dan bij ons niet?

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een vermindering van het aantal beleidsniveaus en parlementsleden. We schaffen de provincies, de Kamer en de Senaat af, en behouden enkel het Vlaams Parlement;
- ✓ een ééngemaakte Vlaamse kieskring ter vervanging van de provinciale kieskringen;
- ✓ de afschaffing van de stemplicht en de invoering van het stemrecht op alle niveaus, vanaf 18 jaar;
- ✓ de afschaffing van het vreemdelingenstemrecht, want het stemrecht is een exclusief recht voor Vlaamse burgers;
- ✓ de afschaffing van quota op de verkiezingslijsten;
- ✓ de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester op lokaal niveau en van de minister-president in een onafhankelijk Vlaanderen;
- ✓ de schrapping van de partijdotaties vanuit Kamer en Senaat;
- ✓ een loonsverlaging voor parlementsleden op alle niveaus;

- ✓ referenda op lokaal, Vlaams en nationaal niveau;
- ✓ de vrijwillige fusie tussen gemeenten tot een schaal tussen de 30.000 en 60.000 inwoners en de vrijwillige defusie van grotere gemeenten, mits democratische goedkeuring door de burgers bij referendum;
- ✓ de overheveling van bevoegdheden van nationaal belang (zoals het Havenbeleid) van de lokale besturen naar de Vlaamse overheid;
- ✓ een verbod op cumuleren van uitvoerende mandaten in lokale besturen vanaf 60.000 inwoners met bovenlokale wetgevende mandaten;
- ✓ de vermindering van het aantal kabinetssmedewerkers (momenteel meer dan 800);
- ✓ stemrecht voor Vlamingen in het buitenland voor het Vlaams Parlement;
- ✓ de afschaffing van de monarchie. Alle dotaties aan de koninklijke familie dienen onmiddellijk te worden stopgezet.

“
Het Vlaams Belang
geloof in de
soevereiniteit
van het volk
”

Voor meer informatie,
scan de QR-code en lees
de uitgebreide brochure
Democratie.

ASIEL EN MIGRATIE

immigratie stoppen

Migratie is een fenomeen van alle tijden. Door de eeuwen heen zijn mensen van de ene plek naar de andere getrokken. Dit was vaak een verrijking voor de samenleving. Het wordt echter een probleem als migratie massaal en illegaal is.

Massale immigratie is geen natuurfenomeen dat ons zomaar overkomt, maar een politieke keuze. België is in toenemende mate een immigratieland geworden. De instroom in dit land sinds de jaren tachtig is ongezien. Terwijl in 1947 amper 4,3 % van de Belgische bevolking buitenlander was, heeft ondertussen meer dan 32 % een migratieachtergrond. In Antwerpen is dat meer dan de helft, in Brussel driekwart. Nochtans is er nooit een democratisch mandaat verleend voor het openzetten van de poorten voor massa-immigratie. Het staat dan ook haaks op de wil van de meerderheid van onze bevolking en publieke opinie.

Door haar omvang heeft deze demografische verandering nefaste sociale en economische gevolgen. De huidige immigratie is onhoudbaar, omdat het onze manier van leven en onze tradities onderuit haalt, maar ook de kwaliteit van ons onderwijs, de betaalbaarheid van de sociale zekerheid en van woningen, de beschikbaarheid van sociale voorzieningen en de veiligheid op onze straten. Kortom, alles waarvoor onze voorouders en wijzelf gewerkt hebben. Mensen zien en voelen het dagelijks op de straat, in de school, op het werk, in hun portemonnee. Vlaanderen zit overvol.

Massa-immigratie is dan ook het belangrijkste probleem waar mensen in heel Europa het meest bezorgd over zijn. In 2022 kwamen er maar liefst 233.000 immigranten naar België, waarvan meer dan 35.000 asielzoekers. Daarnaast leven naar schatting 150.000 illegalen in het land. Het merendeel van de asielzoekers (57 % in de eerste helft van 2023) heeft echter geen recht op asiel en misbruikt het asielproces als immigratieroute. Asiel kost handenvol geld, meer dan een miljard euro per jaar.

In 2019 werden de sluzen van de arbeidsmigratie verder opengezet door de Vlaamse regering. Bijgevolg werden in 2023 bijna 17.000 niet-Europese immigranten binnengelaten. Maar het belangrijkste immigratiekanaal is en blijft de gezinshereniging, zeker voor niet-Europese vreemdelingen. In nauwelijks tien jaar kwamen op die manier 521.040 vreemdelingen het land in (een stad als Antwerpen), waarvan 40 % uit een niet-EU-land (een stad als Gent).

De werkzaamheid van immigranten van buiten de Europese Unie is ontstellend laag. 44 % van hen is niet aan het werk en ook niet op zoek naar werk. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat in 2022 van de 1,25 miljard euro aan leeflonen 503 miljoen euro oftewel 40 % naar vreemdelingen zonder de Belgische nationaliteit ging. Deze cijfers houden overigens geen rekening met de herkomst van de leefloners. Op Europees niveau wordt nu ook het 'EU-mi-

gratiepact' aan ons opgedrongen. Dit pact biedt geen duurzame oplossing voor de onophoudelijke illegale toestroom naar Europa. Bovendien wordt de poort voor de legale immigratie van niet-Europese vreemdelingen zelfs nog verder opengezet. Amper 22,3 % van de vreemdelingen die vandaag in België het bevel krijgen om het grondgebied te verlaten, keert effectief terug. Ze kunnen dit gewoon links laten liggen en onderduiken in de illegaliteit. Ongeveer 30 % van de gedetineerde vreemdelingen in onze gevangenissen bestaat dan ook uit illegale vreemdelingen. Hoe krijgt de overheid aan de burger uitgelegd dat zij belastingen betalen om criminelen te voeden en te bewaken, terwijl zij niet eens in ons land horen te zijn?

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang pleit voor een rechtvaardiger en doelmatiger asiel- en migratiebeleid, naar Deens model. In tegenstelling tot het gangbare EU-model, heeft de Deense aanpak zijn werkbaarheid bewezen. Die aanpak betekent dat de beslissingsmacht over het migratiebeleid moet liggen waar ze hoort, bij in de democratisch verkozen parlementen van de lidstaten. Het Vlaams Belang kant zich dan ook tegen de EU-spreidingsplannen die Europese landen – tegen de wil van hun bevolking in – de opvang van grote aantallen asielzoekers willen opdringen. Het uitgangspunt moet zijn dat asielzoekers in eigen regio worden opgevangen. Niet alleen maakt dat de terugkeer naar eigen land gemakkelijker, het leidt ook tot beduidend minder kosten. Niemand kan het ontkennen: België is meer dan ooit een immigratieland, tegen wil en dank. Het kan niet genoeg herhaald worden dat geen enkele regering – en al zeker niet de Europese Commissie – over een democratisch mandaat beschikt(e) om de poorten voor massale immigratie open te zetten. Wanneer niet dringend werk wordt gemaakt van een strikt en kordaat beleid, zal de immigratie nog verder toenemen. Om onze samenleving leefbaar en betaalbaar te houden, moeten er keuzes worden gemaakt tussen enerzijds meer immigratie of anderzijds ons maatschappijmodel.

De massa-immigratie naar onze contreien moet en kan wel degelijk gestopt worden. Het gaat daarbij uiteraard niet om één maatregel, maar vele oplossingen op nationaal en Europees niveau. Het Vlaams Belang stelt een tweesporenbeleid voor waarbij enerzijds werk wordt gemaakt van een ander beleid op Europees niveau en anderzijds een strakkere nationale asiel- en migratiewetgeving die moet leiden tot een immigratiestop.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de aanpassing van het aanvullend protocol bij de Conventie van Genève;
- ✓ de opvang van asielzoekers in eigen regio;
- ✓ de Deense uitzondering (*opt-out*) als vaste regel in de Europese Unie, waardoor landen op nieuw controle kunnen nemen over hun migratiebeleid;

- ✓ een effectieve en efficiënte verdediging van de Europese buitengrenzen met mogelijkheid tot *pushbacks*;
- ✓ een toetsing van internationale verdragen op hun migratieneutraal karakter;
- ✓ geen EU-migratiepact;
- ✓ een nultolerantie tegenover illegale immigratie: wie illegaal de EU tracht binnen te komen, krijgt geen toegang tot de asielprocedure in de EU;
- ✓ fysieke bescherming van de Europese buitengrenzen;

de kordate aanpak van onwillige herkomstlanden (op EU-niveau als het kan, op nationaal niveau als het moet): ontwikkelingshulp, visumbeleid, handelsakkoorden, samenwerkingsverbanden, ... koppelen aan bereidheid van derde landen om illegale immigranten terug te nemen;

- ✓ de vorming van een '*coalition of the willing*' (bilaterale samenwerking) met andere Europese landen die eveneens de illegale immigratie naar Europa daadwerkelijk aan banden willen leggen.

HET VLAAMS BELANG WIL OP KORTE TERMIJN:

de gezinshereniging aan banden leggen door:

- ✓ een inburgeringsexamen voorafgaand aan de gezinshereniging;
- ✓ hogere inkomensvereisten voor gezinshereniging;
- ✓ het voorbehouden van gezinshereniging met niet-EU-burgers aan partners die gehuwd zijn;
- ✓ een zo strikt mogelijke definitie van 'gezinsleden';
- ✓ de verhoging van de minimumleeftijd voor gezinsherenigingen met partners tot 21 jaar;
- ✓ DNA-onderzoek in het kader van gezinshereniging op kosten van de kandidaat-gezinsherenigers;
- ✓ de forse inkorting van de termijn voor erkende asielzoekers om gezinsleden over te laten komen zonder voorwaarden; de gezinsbanden moeten bestaan vóór de binnenkomst.

de instroom van asielzoekers verminderen door:

- ✓ een uitbreiding van de lijst van 'veilige landen' met veilige regio's, met het oog op terugkeer;
- ✓ de afschaffing van de maximumtermijn waarin asielzoekers vastgehouden kunnen worden;
- ✓ de versnelling van de asielprocedure door kortere en eindige (beroeps)procedures;
- ✓ de opvang van asielzoekers in collectieve centra en lokale opvanginitiatieven (LOI's) afschaffen;

- ✓ een snelle en efficiënte controle van de elektronische gegevensdragers (gsm's e.d.) van asielzoekers;
- ✓ een maximale bijdrage van de asielzoekers in de kosten voor opvang;
- ✓ de afschaffing van het zakgeld voor asielzoekers in de collectieve centra;
- ✓ een verplichte gemeenschapsdienst voor asielzoekers;
- ✓ de kosten van leeftijdsonderzoek om leeftijdsfraude te gaan aanrekenen aan de immigrant;
- ✓ de juridische behandeling als meerderjarigen van zelfverklearde minderjarigen die weigeren een leeftijdstest te ondergaan;
- ✓ de drastische inperking van de kosteloze rechtsbijstand voor asielzoekers;
- ✓ de intrekking van de beschermingsstatus van asielzoekers die op vakantie gaan in het land van herkomst, waar ze zagezegd in gevaar waren.

arbeidsmigratie slechts selectief toestaan door:

- ✓ arbeidsmigratie enkel voor hoogopgeleide profielen, bij voorkeur uit westerse landen;
- ✓ de afschaffing van de quasi automatische toekenning van arbeidsvergunningen aan niet-Europese vreemdelingen voor knelpuntberoepen;
- ✓ de nadruk op het tijdelijke karakter van arbeidsmigratie;
- ✓ een grotere rol voor de arbeidsinspectie.

de illegaliteit aanpakken en de terugkeer van illegalen opvoeren door:

- ✓ de koppeling van de illegalendatabank aan de databank van de veiligheidsdiensten;
- ✓ een kordate aanpak van illegalen door middel van een wet op de woonstbetredingen, de weigering van bankdiensten aan illegalen, het verbod op huwelijken met illegalen, hogere boetes en gevangenisstraffen op illegaal verblijf, de afschaffing van zakgeld voor illegalen die weigeren terug te keren, zwaardere straffen op illegale tewerkstelling, mensensmokkel en mensenhandel;
- ✓ een verbod op verhuur aan illegalen;
- ✓ een einde aan het gedoogbeleid inzake kraken;
- ✓ een grotere capaciteit voor de gesloten terugkeercentra;
- ✓ de heropening van de terugkeercentra voor gezinnen;
- ✓ een strengere controle en beveiliging van onze grenzen, alsook interne immigratiecontroles

ons sociaal systeem beschermen door:

- ✓ de toegang tot onze sociale zekerheid voor te behouden aan wie hier acht jaar legaal verblijft, drie jaar werkt en bijgedragen heeft en de Nederlandse taal beheerst;
- ✓ een einde aan het misbruik van onze sociale voorzieningen te maken (bijvoorbeeld de huur van een sociale woning in combinatie met eigendom(men) in het buitenland);
- ✓ de beperking van de sociale bijstand voor subsidair beschermden tot een minimum;
- ✓ een stop op het medisch toerisme;
- ✓ een stop op het exporteren van kinderbijslag buiten de Europese Unie.

een kordaat aanpassingsbeleid organiseren door:

- ✓ de volledige kosten van het inburgeringstraject aan de immigrant aan te rekenen;
 - ✓ de verplichte aanpassing van migranten aan onze manier van leven, niet omgekeerd;
 - ✓ het slagen voor het inburgeringsexamen als voorwaarde voor permanent verblijf;
 - ✓ de stopzetting van subsidies aan organisaties die culturele segregatie versterken;
 - ✓ de intrekking van de erkenning van de islamitische eredienst;
 - ✓ een verstrenging van de voorwaarden voor nationaliteitsverwerving;
 - ✓ de afschaffing van de dubbele nationaliteit;
 - ✓ de intrekking van de Belgische nationaliteit voor wie veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf (al dan niet met uitstel) van drie jaar of meer.
- #### **de migratietaboes overboord gooien door:**
- ✓ de schrapping van de financiering van de open-grenzenlobby;
 - ✓ de afschaffing van het Federaal Migratiecentrum;
 - ✓ een referendum over immigratie organiseren;
 - ✓ de publicatie van geactualiseerde data naar Nederlands model (o.b.v. herkomst, geboorteland, opleidingsniveau, geslacht en migratiemotief).

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide Congres-ttekst Vlaanderen Vlaams.

VLAANDEREN
WEER VAN
ONS

POLITIE

bescherm onze mensen

Een sterke politie is onmisbaar voor het garanderen van veiligheid en orde in onze samenleving waarin we voortdurend geconfronteerd worden met nieuwe uitdagingen op het gebied van veiligheid. Criminaliteit, overlast en onveilige situaties vragen om een krachtig en effectief antwoord. Onze politieambtenaren spelen hierin een centrale rol, maar staan onder druk en voelen zich niet gesteund door de overheid. Meer slagkracht voor de politie is noodzakelijk. In een vrij land moet de overheid het recht op veiligheid garanderen.

Politieagenten verliezen te veel tijd met administratieve verplichtingen, waardoor ze te weinig op straat kunnen zijn. In probleemwijken in grootsteden als Brussel en Antwerpen krijgt de misdaad vrij spel. De focus van het huidige politiebeleid is verschoven van de kerntaken naar bredere maatschappelijke kwesties, wat ten koste gaat van de directe en snelle inzetbaarheid van de politie op het terrein.

Politiediensten, zowel federaal als lokaal, kampen al jaren met een gigantisch personeelstekort. De rekrutering duurt te lang, de instroom is te klein en de uitstroom te groot. Politievakbonden schatten de tekorten op minstens 5.000 politieagenten. Tegelijk is er een onevenwichtige verdeling van middelen en personeel en moeten Vlaamse politiezones het, in vergelijking met Brusselse en Waalse, met veel minder middelen en personeel stellen. Vlaanderen

ontvangt minder subsidies van de federale overheid dan waar het recht op heeft, in verhouding tot het aantal inwoners.

De huidige aanpak mist voldoende mankracht om nultolerantie toe te passen. Voor het Vlaams Belang blijft een harde aanpak van criminaliteit door politie en justitie de meest effectieve vorm van preventie. Het lakse veiligheidsbeleid van de regering moedigt echter crimineel gedrag aan, ondermijnt het vertrouwen van onze politiemensen en versterkt het gevoel van onveiligheid bij de burgers.

Visie van het Vlaams Belang

De politie is niet alleen de bewaker van de openbare orde, maar moet ook actief kunnen inspelen op moderne uitdagingen van steeds complexer wordende criminaliteitsfenomenen. Het Vlaams Belang pleit daarom voor een krachtige, technologisch modern uitgeruste politie, die beschikt over voldoende personeelscapaciteit en een duidelijke strategie zowel op het vlak van misdaadbestrijding, als op het vlak van opleiding en rekrutering. De kwaliteit van de dienstverlening staat centraal en het recht op veiligheid is voor alle burgers op gelijke wijze verzekerd.

Het Vlaams Belang kiest voor een kordaat handhavingsbeleid dat onze politiediensten in staat stelt

hun kerntaken met maximale slagkracht uit te voeren. Onze visie is gebaseerd op een directe aanpak van criminaliteit, waarbij politieagenten maximaal op straat aanwezig en aanspreekbaar zijn. Zo willen we een gelijkwaardige eerstelijns politie in heel Vlaanderen, met daarnaast een sterk uitgebouwde wijkpolitie met gedecentraliseerde wijkcommissariaten, dicht bij de burger. Dit vereist een herwaardering van het statuut van de politie en van de kerntaken van de politie en de strikte beperking van administratieve taken voor operationele politieambtenaren. Een doeltreffend veiligheidsbeleid vereist een brede kijk op de samenleving en nauwe samenwerking met andere overheden, Justitie en burgers. Het Vlaams Belang pleit naast het uitbouwen van een sterke wijkpolitie tevens voor een efficiënte en effectieve schaalvergroting van de lokale politiezones zodat deze overal in Vlaanderen een gespecialiseerde aanpak kunnen ontwikkelen in de bestrijding van zware of specifieke criminaliteitsfenomenen. Hiervoor is zowel een vereenvoudiging nodig in de aanwerving van gespecialiseerde profielen als een passende verloning.

Het Vlaams Belang wil, binnen de context van de Vlaamse staat waarnaar het streeft, een Vlaams Veiligheidskorps oprichten dat ingezet wordt bij specifieke situaties, zoals zwaar banditisme, oproer, bij de beveiliging van kritieke infrastructuur en het handhaven van de openbare veiligheid. We kiezen daarnaast voor grotere regionale politiekorpsen, naar Nederlands model, en voor de oprichting van echte veiligheidszones. Deze zones moeten de samenwerking tussen diverse hulpdiensten efficiënt coördineren, bijvoorbeeld door het integreren van meldkamers van politie, brandweer en medische hulpverlening.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een toekomstgericht investeringsplan voor de politiediensten, voorzien van de benodigde budgetten voor de herfinanciering van de federale politie;
- ✓ een volledige herwaardering van het politiestatuut.
- ✓ een herwaardering van de politieopleiding met functiespecifieke modules en ruimte voor permanente bijscholing;
- ✓ snelle en efficiënte rekrutering van minstens 2.000 nieuwe agenten per jaar tot het personeelstekort is aangepakt;
- ✓ meer aanwervingen van Nederlandstalige agenten in de Brusselse lokale zones;
- ✓ flexibelere aanwerving van gespecialiseerde functieprofielen tegen een competitieve verloning;
- ✓ de selectie van agenten exclusief op basis van kwaliteit en capaciteit, niet diversiteit;

- ✓ een gelijkwaardige eerstelijns politie in alle lokale politiezones;
- ✓ investeren in een sterke wijkpolitie, met een centrale rol voor de wijkagent en met laagdrempelige wijkcommissariaten;
- ✓ een hogere permanente aanwezigheid van politie, vooral in gekende probleemwijken;
- ✓ de strijd opvoeren tegen de georganiseerde misdaad;
- ✓ nultolerantie voor alle vormen van criminaliteit en dus ook voor 'kleine criminaliteit', overlast en voor geweld tegen politiediensten;
- ✓ de effectieve vervolging van elke vorm van geweld tegen politiediensten en het uitvoeren van hogere straffen;
- ✓ de rechnercapaciteit verhogen van de Federale Gerechtelijke Politie (FGP) en van de diverse gespecialiseerde diensten ter bestrijding van georganiseerde misdaad en terrorisme;
- ✓ de oprichting van een Cyber-veiligheidskorps;
- ✓ de herfinanciering van de lokale politiezones met een rechtvaardiger aandeel voor Vlaanderen in de federale subsidies;
- ✓ een striktere afbakening van de kerntaken van de politiediensten;
- ✓ de samenwerking tussen politie en private bewakingsdiensten stimuleren;
- ✓ de introductie van stroomstootwapens als niet-dodelijke collectieve wapens;
- ✓ de fusie van kleinere politiezones tot grotere werkbare zones. De fusie van de zes Brusselse politiezones tot één politiezone onder een hoofdstedelijke minister van Veiligheid;
- ✓ een Vlaams Veiligheidskorps naar model van de Nederlandse Marechaussee gespecialiseerd in bewaking van kritische infrastructuur, de strijd tegen de drugsmaffia, terrorisme en openbare veiligheid bij grote manifestaties.

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Veiligheid.

JUSTITIE

recht en orde herstellen

Al tientallen jaren stelt het Vlaams Belang de problematiek van de groeiende onveiligheid en stijgende criminaliteit aan de kaak. Politici van de traditionele partijen lijken de feiten te minimaliseren, en de genomen maatregelen zijn vaak te laat of blijken ontoereikend. Het lijkt op dweilen met de kraan open.

Justitie slaagt er niet in om gearresteerde criminelen snel te vonnissen. Het nijpende plaatsgebrek in de gevangenissen zorgt er maar al te vaak voor dat verdachten na hun ondervraging onmiddellijk weer vrij worden gelaten, zelfs als ze ernstige misdrijven hebben gepleegd.

Effectieve celstraffen van minder dan zes maanden blijven onuitgevoerd, terwijl effectieve gevangenisstraffen boven de 6 maanden maar onder de drie jaar in veel gevallen niet kunnen worden uitgevoerd omdat de gevangenissen overvol zitten en daardoor worden omgezet in een regime met enkelband. De detentiehuisen waarin kortgestraften hun straf zouden moeten uitzitten geraken niet gebouwd ondanks de vele beloftes van de minister. De forensisch psychiatrische centra zitten vol, waardoor geïnterneerden in de gevangenis worden opgesloten. Het is een totale malaise.

Dit alles draagt bij aan het groeiende wantrouwen van de burger in een goed functionerend rechtssys-

teem. Decennialange verwaarlozing van justitie, het gedoogbeleid ten aanzien van criminaliteit en de zachte aanpak in criminaliteitsbestrijding hebben onze samenleving doen vergeten wat een 'normaal' justitiebeleid inhoudt: het ongehinderd vaststellen en opsporen van criminele feiten, een gepaste reactie van het Openbaar Ministerie, een strenge maar rechtvaardige bestraffing, en de consequente uitvoering van opgelegde straffen.

De overbevolking in Belgische gevangenissen is al jarenlang een groot probleem. Dit leidt tot verbale en fysieke bedreigingen tegen cipiers, resulterend in stakingen. De aanwezigheid van drugs bij de gedetineerden maakt dit probleem alleen maar erger. Bovendien hebben veel cipiers te kampen met arbeidsongeschiktheid en ziekte, waardoor andere penitentiaire beambten nauwelijks verlof kunnen nemen, hetgeen de arbeidsomstandigheden nog verslechtert. Ook de problematiek van de vreemdelingencriminaliteit wordt angstvallig verzwegen. Zo beschikten van de 10.785 personen die op 1 januari 2023 in de gevangenis zaten er 4.683 (ofwel 43 % van de totale gevangenispopulatie) niet over de Belgische nationaliteit. Daarvan verblijft ongeveer driekwart van de gedetineerde vreemdelingen illegaal in het land.

Visie van het Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang moet elke opgelegde straf volledig worden uitgevoerd. Dit biedt tevens het voordeel van de duidelijkheid. Rechters die straffen opleggen weten dat de opgelegde straffen niet worden verminderd, waardoor ze bij het bepalen van de strafmaat daarmee geen rekening hoeven te houden. Slachtoffers krijgen eveneens een duidelijk beeld van de opgelegde straf, zonder vrees dat de dader vroegtijdig wordt vrijgelaten, iets wat het vertrouwen in de effectiviteit van het rechtssysteem ondermijnt.

Wij aanvaarden ook geen excuses voor de hoge criminaliteitscijfers onder de vreemdelingen. Wie misbruik maakt van onze gastvrijheid om hier criminele feiten te plegen, moet kordaat worden aangepakt. Veroordeelde criminele vreemdelingen dienen hun straf uit te zitten in hun land van herkomst en via internationale verdragen moet de druk op herkomstlanden om hun veroordeelde onderdanen terug te nemen worden opgevoerd en gekoppeld aan andere maatregelen, zoals de ontwikkelingssamenwerking of het niet verlenen van visa e.d. Voor het Vlaams Belang moet bovendien iedereen die de dubbele nationaliteit heeft en veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van drie jaar of meer, de Belgische nationaliteit kunnen verliezen.

Het Vlaams Belang is ook voorstander van de uitbreiding van de wettige (zelf)verdediging naar goederen, dit zoals naar Nederlands of Duits recht. Uiteindelijk is dit recht de eerstelijnsbescherming van burgers tegen een criminele aanval.

Tevens willen wij in dat verband – eveneens naar Nederlands en Duits recht – de invoering van het ‘noodweerexcès’ als schuldsluitingsgrond. Het Vlaams Belang begrijpt dat een slachtoffer in een acute (gevaar)situatie moeilijk een rationele afweging kan maken op welke manier hij/zij zich wettelijk mag verdedigen, rekening houdend met emoties van angst, vrees, radeloosheid, blinde woede en paniek die in dat geval de bovenhand kunnen nemen. Denken we maar aan de overvallen die gepleegd worden op allerlei handelszaken. Men kan bezwaarlijk van eigenaars verwachten dat ze hun winkel laten leegroven en er moeten staan op kijken zonder dat ze iets kunnen ondernemen.

Tot slot moet iedereen beseffen dat dit land nood heeft aan een goedwerkende Justitie. Meer middelen en mensen is hier de boodschap. Magistraten moeten beter worden ondersteund zodat alle dossiers tijdig kunnen worden behandeld en magistraten voldoende tijd kunnen besteden aan de behandeling van de dossiers.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ met absolute prioriteit meer middelen en personeel voor Justitie, zowel bij de parketten als de rechtbanken, met een betere ondersteuning inzake informatisering en digitalisering, zodat aan ieder misdrijf een tijdig en passend gevolg kan worden gegeven en de gerechtelijke achterstand eindelijk kan worden weggewerkt;
- ✓ de maximale toepassing van het snelrecht en een zo snel mogelijke uitvoering van alle opgelegde straffen;
- ✓ de volledige uitvoering van elke uitgesproken straf, ook van de korte straffen;
- ✓ een strenge bestraffing van recidive;
- ✓ het behoud van de assisenprocedure en de juryrechtspraak;
- ✓ een versoepeling van de criteria van uithandengeving zodat minderjarigen vanaf 16 jaar als volwassenen worden berecht in het geval van opzettelijke slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, moord, doodslag, seksuele misdrijven en drugsdossiers;
- ✓ strengere straffen voor huisjesmelkerij, mensensmokkel en mensenhandel;
- ✓ de afschaffing van de wet op de verruimde minnelijke schikking, de fameuze ‘afkoopwet’ en door alle burgers zonder uitzondering bij strafbare feiten ook effectief te vervolgen;
- ✓ een duidelijke motivatie van seponering, inclusief snelle en rechtstreekse communicatie met het slachtoffer dat steeds een recht van repliek heeft;
- ✓ de afschaffing van de verjaring voor terroristische misdrijven en intentionele misdrijven met de dood van het slachtoffer tot gevolg;
- ✓ de uitvoering van de vervangende gevangenisstraf indien aan een opgelegde strafrechtelijke geldboete niet wordt voldaan;
- ✓ prioritaire investeringen in de uitbreiding van de gevangenis capaciteit door de versnelde bouw van moderne gevangenissen en forensische psychiatrische centra (FPC’s);
- ✓ zwaardere straffen (ondanks de recente lichte verhoging) voor geweld tegen politieagenten, cipiers, brandweerder, ambulanciers, vuilnisophalers en werknemers van recyclageparken;

- ✓ meer cipiers om de werklast te verminderen, gekoppeld aan een beter statuut met o.a. een betere verloning en de toekenning van de extra premie aan alle cipiers;
- ✓ de uitbreiding van het recht op wettige (zelf)verdediging naar goederen en de invoering van het noodweerexces als schulduitsluitingsgrond;
- ✓ de invoering van een verplichte levenslange terbeschikkingstelling voor alle zware misdrijven zoals o.a. opzettelijke misdrijven met (minderjarige) dodelijke slachtoffers en verkrachting, zodat zware criminelen permanent uit de maatschappij kunnen worden geweerd;
- ✓ de mogelijkheid om chemische castratie en therapeutische behandeling voor seksueel misbruik op te leggen door een rechter zowel tijdens als na gevangenschap;
- ✓ de verplichting voor veroordeelde criminelen om aan te tonen dat ze van bij het begin van hun gevangenschap inspanningen hebben geleverd tot het vergoeden van de slachtoffers, bij gebreke waaraan gunstregimes zoals een enkelband geweigerd kunnen worden;
- ✓ de toevoeging van de parameters 'nationaliteit en afkomst' aan alle bestaande statistieken, in het bijzonder de criminaliteitsstatistieken;
- ✓ een grondige doorlichting van alle actieve moskeeën, islamitische organisaties, islamleerkrachten en imams;
- ✓ de onmiddellijke sluiting van alle extremistische moskeeën en de uitwijzing van haatimams;
- ✓ een intensieve opvolging van veroordeelde moslimextremisten, ook na het volledige einde van hun straf;
- ✓ een aparte militaire gevangenis voor jihadisten.
- ✓ een betere samenwerking en gegevensuitwisseling met buitenlandse veiligheidsdiensten, i.h.b. in de strijd tegen het islamterrorisme;
- ✓ de afschaffing van de dubbele nationaliteit en in afwachting hiervan de intrekking van de Belgische nationaliteit van wie veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf (al dan niet met uitstel) van drie jaar of meer;
- ✓ de uitzetting van de straf in het land van herkomst en eventuele investeringen in de bouw van gevangenissen in het land van herkomst, waardoor de druk op onze gevangenissen aanzienlijk zal dalen;

- ✓ respect voor de taalwetgeving in Brussel bij de aanstelling van alle magistraten;
- ✓ een keiharde aanpak van intrafamiliaal- en partnergeweld;
- ✓ de afschaffing van de wet op de vervroegde invrijheidsstelling (de vroegere wet-Lejeune).

“

Voor het Vlaams Belang moet elke opgelegde straf volledig worden uitgevoerd. Dit biedt tevens het voordeel van de duidelijkheid

”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Veiligheid.

VLAANDEREN
WEER VAN
ONS

DRUGS

multolerantie

Drugs zijn een gevaar voor onze volksgezondheid, veiligheid en economie. Zij zijn natuurlijk in de eerste plaats schadelijk voor de gebruikers zelf, die vaak in de criminaliteit belanden om hun slechte gewoonte te blijven betalen. Drugs zorgen ook voor gevaar op de weg. Meer en meer ongevallen worden veroorzaakt door chauffeurs onder invloed van drugs. Er gaan miljarden om in de drugs wereld; dat is de reden waarom maffiabendes er niet voor terugdeinzen om met zwaar geweld een open oorlog uit te vechten in onze straten. Bovendien wordt het zwart geld dat ze verdienen vaak witgewassen via allerlei schijnbedrijven, die de gewone bedrijven oneerlijke concurrentie aandoen.

Ons land is een belangrijke draaischijf voor de drughandel. In 2021 werd in de haven van Antwerpen 90 ton cocaïne onderschept. In 2023 was dat al 116 ton. Ook het aantal druggerelateerde misdrijven, schietincidenten en brandstichtingen blijft stijgen. In de tweede helft van 2022 vonden in Antwerpen bijna vijftig aanslagen plaats, bijna twee aanslagen per week. In januari 2023 kwam een elfjarig meisje om het leven bij de beschieting van een woning door drugscriminelen. Een triest dieptepunt. Ook Brussel wordt geteisterd door talloze schietpartijen in het drugsmilieu, eveneens met levensgevaarlijk gewonde en dodelijke slachtoffers tot gevolg.

Naar aanleiding van deze aanslagen werd er – na lang aandringen door het Vlaams Belang – een Natio-

nale Veiligheidsraad bijeengeroepen. Daaruit volgde de aanstelling van een nationale drugscommissaris, die enkel mag coördineren en niks onderzoeken. Het is de spreekwoordelijke druppel op een hete plaat.

Het federale drugsbeleid bestaat uit vage en brede doelstellingen zonder gedeelde visie. Dat beleid en praktijk verder uit elkaar groeien, blijkt onder andere uit de oprichting van de zogenaamde 'druggebruikersruimten' in Luik en Brussel. Een overheid die aan drugspreventie zegt te doen, maar tegelijkertijd druggebruik vergemakkelijkt, is volstrekt ongeloofwaardig.

Het huidige hulpverleningsaanbod is tamelijk ondoorzichtig. Zo is er binnen de verslavingszorg geen centrale monitoring van wachtlijsten. Het is onmogelijk om een krachtig beleid te voeren als dergelijke cruciale informatie ontbreekt. Kortom, de strijd tegen drugs wordt wel gevoerd, maar een overwinning lijkt verder af dan ooit.

Visie van het Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang staat het welzijn van ons volk voorop. Daarom zijn wij consequent en duidelijk tegen drugs. Wij pleiten voor een krachtig beleid inzake drugsverslaving, drughandel en drugscriminaliteit. Het Vlaams Belang vindt echter ook dat wie

hulp vraagt, hulp moet krijgen. Begeleiding is essentieel en moet tijdig en doelgericht zijn.

Jarenlang hebben wij gewaarschuwd voor de nefaste maatschappelijke gevolgen. De traditionele partijen hebben echter ingezet op een gedoogbeleid, dat zijn failliet intussen al meer dan bewezen heeft. Het Vlaams Belang kant zich tegen elke vorm van legalisering van drugs, die tot normvervaging leidt en de volksgezondheid in gevaar brengt. We verzetten ons met klem tegen de politieke partijen, bewegingen en pseudowetenschappers die de gevolgen van druggebruik willen minimaliseren en die pleiten voor een legalisering. Enkel het gebruik van bepaalde drugs (zoals cannabis) voor medische doeleinden wil het Vlaams Belang toelaten.

Wij pleiten ook voor een absolute nultolerantie en effectieve sancties voor drugscriminelen. De federale politie moet over voldoende budget en manschappen beschikken in haar strijd tegen het narcoterrorisme. Zolang de politiediensten onderbemand blijven, moet de mogelijkheid bestaan om het leger in te schakelen. Ook de illegale economie die diverse wijken vandaag in haar greep houdt, moet worden bestreden. De federale gerechtelijke politie, onderzoeksrechters en parketmagistraten doen grote inspanningen om de drugscriminelen te vatten. Als ze hierin slagen, zijn de financiële vondsten vaak zeer aanzienlijk. Het Vlaams Belang wil dat die opbrengsten integraal worden besteed aan de bestrijding van de criminaliteit.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ meer preventieve antidrugscampagnes op middelbare scholen en in jeugdorganisaties;
- ✓ een verhoging van het aanbod aan ontwenningstherapieën;

een forse verhoging van de middelen voor douane en politionele diensten die zich bezighouden met de strijd tegen drugs door
- ✓ o.m. alle inbeslaggenomen opbrengsten uit de drugscriminaliteit integraal te besteden aan de bestrijding ervan;
- ✓ de oprichting van een Nationaal Drugsbestrijdingsagentschap (NDBA) binnen de federale politie, waarvoor in een eerste fase zo'n 300 agenten zullen worden gerekruteerd en opgeleid;
- ✓ frequente identiteits- en drugscontroles op plaatsen waar er een drugsproblematiek is (o.a. wijken, dancings, cafés);
- ✓ betere en meer importcontroles, met gebruik van artificiële intelligentie, chemische detectie en tracken van containers;

- ✓ een uitbreiding van de internationale samenwerking op het vlak van drugsbestrijding, onder andere met de naburige havens van Rotterdam en Hamburg;

- ✓ grondigere en regelmatigere controles op handelszaken waarvan vermoed wordt dat ze dienst doen als dekmantel voor de handel in drugs of het witwassen van criminele gelden, die kunnen leiden tot hoge geldboetes en definitieve sluiting;

- ✓ zwaardere boetes voor het gebruik en bezit van zowel soft- als harddrugs, een verdubbeling van de boetes bij recidive;

- ✓ de (tijdelijke) intrekking van het kindergeld van minderjarigen die drugs verhandelen;

- ✓ periodieke en steekproefsgewijze drugstesten voor alle personen die een openbaar ambt bekleden, i.h.b. politici, maar ook personen in een kritische functie of voorbeeldfunctie;

- ✓ zwaardere straffen voor corrupte agenten, douaniers of andere overheidsambtenaren die betrappt worden op samenwerking met of omkoping door de drugsmaffia;

- ✓ de afschaffing en het verbod van alle 'druggebruikersruimtes';

- ✓ een actief opsporingsbeleid tegen de zogenaamde 'kleine overlast' door druggebruikers in de openbare ruimte;

- ✓ meer controles op druggebruik in het verkeer

“ Wij pleiten voor een krachtig beleid inzake drugsverslaving, drugshandel en drugscriminaliteit ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Drugs.

FISCALITEIT

loon naar werken

De Vlamingen kreunen onder het zware Belgische belastingjuk. Neem er uw loonfiche eens bij en kijk wat u netto overhoudt van uw loon, pensioen of vakantiegeld. Dat is bedroevend en weinig motiverend. Dit wordt ook gestaafd door internationale studies, onder andere van de OESO. Nergens ter wereld zijn de belastingen op arbeid zo hoog als in België. Nergens houden mensen zo weinig netto over van hun brutoloon: amper 47 op 100 euro voor een alleenstaande. Het is de reden waarom wij nauwelijks nog vooruit geraken. Enkel wie zich een belastingadviseur kan permitteren, vindt wel een achterpoortje. Dat is onrechtvaardig en onaanvaardbaar.

Al dertig jaar verschijnen er allerhande geleerde studies, onder andere van de Hoge Raad van Financiën, over wat er moet gebeuren. Dat is geen *rocket science*, het is simpel: de belastingvrije som moet omhoog en de belastingtarieven moeten omlaag. Minister Van Peteghem heeft die studies ook gelezen en kwam onlangs met een fiscaal plan van zes miljard euro, dat al gauw verschrompelde tot twee miljard euro om uiteindelijk te landen op nul euro. Nul. Tussen haakjes: de lastenverlaging op arbeid ging gecompenseerd worden door een verhoging van de btw. Een vestzak-broekzak operatie dus.

Het zijn vooral de Vlamingen die veel belastingen betalen, bijna twee derde van alle personenbelastingen. Wij worden als citroenen uitgeperst door de Belgische fiscus. En dan zijn er nog de btw, accijnzen, registratierechten, onroerende

voorheffing, roerende voorheffing, milieutaksen, verkeersbelasting, erfenis- en schenkingsrechten, vennootschapsbelasting, banktaksen, verzekeringstaksen en verplichte sociale premies. De creativiteit van de fiscus kent geen grenzen.

Visie van het Vlaams Belang

Een overheid die een economie wil uitbouwen ten dienste van een gemeenschap, moet de fiscale teugels volledig in handen hebben. Volledige fiscale autonomie is dan ook essentieel voor Vlaanderen. De Vlamingen moeten weer kunnen rekenen op eerlijke belastingen en meer koopkracht. Dat is de weg om het vertrouwen in de toekomst te herstellen en een nieuwe renaissance van Vlaanderen in te luiden.

Het fiscaal programma van het Vlaams Belang zorgt voor volledige regionale fiscale en parafiscale autonomie, waardoor Vlaanderen en Wallonië de vruchten van hun eigen fiscaal en sociaaleconomisch beleid plukken, zonder ondoeltreffende miljardentransfers. Wij staan voor een eenvoudiger, rechtvaardig, neutraal en gezinsvriendelijk belastingstelsel dat rechtszekerheid biedt, ervoor zorgt dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen en waarbij er een gelijk speelveld is tussen investeren, beleggen en sparen.

Is het fiscaal plan van het Vlaams Belang wel haalbaar en betaalbaar? Niet in de Belgische context, maar wel in Vlaanderen, dankzij de hoge Vlaamse

werkzaamheidsgraad, het feit dat bijna 77 % van de Vlamingen tussen 25 en 64 jaar aan het werk is en veel, te veel belastingen betaalt. Zo'n 7 à 8 miljard euro te veel, door de transfers naar Wallonië. Die miljarden geven wij terug aan de Vlamingen.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de verhoging van de belastingvrije som tot het niveau van het leefloon;
- ✓ de verlaging van de belastingschijf van 40 % naar 30 %;
- ✓ in een tweede fase: de verlaging van de belastingschijf van 45 % naar 40 %;
- ✓ in een derde fase: de verhoging van de ondergrens van de hoogste belastingschijf naar 61.000 euro per jaar;
- ✓ een gezinsvriendelijke fiscaliteit door het behoud van de belastingvrije som per kind en van het huwelijksquotiënt;
- ✓ de invoering alleenstaandentoets om onrechtvaardigheden in belastingen te vermijden;
- ✓ de geleidelijke vervanging van salariswagens door mobiliteitsbudget;
- ✓ de afschaffing van de fiscale voordelen voor professionele sporters;
- ✓ de vrijstelling van erfenisrechten per rechtstreekse erfgenaam tot 250.000 euro roerend en onroerend vermogen;
- ✓ de verlaging van de vennootschapsbelasting naar 20 %;
- ✓ een blijvende verlaging van btw op basisbehoeften naar 6 % (verse voeding, water, gas, elektriciteit);
- ✓ een permanente btw-verlaging op de verkoop van alle niet-alcoholische dranken in de horeca;
- ✓ de invoering van een corrigerende importbelasting op Europees niveau voor goederen en diensten die niet geproduceerd zijn volgens onze sociale, ecologische en kwaliteitsstandaarden.

“
Volledige fiscale autonomie is essentieel voor Vlaanderen. De Vlamingen moeten weer kunnen rekenen op eerlijke belastingen en meer koopkracht
”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Fiscaliteit.

WERK

hand aan de ploeg

Werk speelt een belangrijke rol in ons leven. Het zorgt voor een inkomen en sociale contacten, maar ook voor welvaart in de samenleving. Hoe meer mensen werken, hoe meer inkomsten voor de overheid, die daarmee de publieke diensten en de sociale zekerheid betaalt. Maar liefst 76,5 % van de Vlamingen tussen 20 en 64 jaar is aan het werk. Wallonië (69,5 %) en Brussel (68,2 %) hinken hopeloos achter en teren op de Vlaamse belastingbetaler. De verschillen tussen Vlaanderen enerzijds en Wallonië en Brussel anderzijds zijn de afgelopen jaren nog groter geworden. Bovendien zouden Wallonië en Brussel – indien ze aparte EU-lidstaten zouden zijn – de laagste werkzaamheidsgraad hebben van alle EU-lidstaten. Griekenland, Spanje, Polen, Roemenië, ... allemaal hebben ze een hogere werkzaamheidsgraad dan Wallonië en Brussel.

Vandaag bedraagt de werkloosheid in Vlaanderen amper 3,1 %. Wij doen het zelfs beter dan Nederland en Duitsland volgens onderzoek van prof. Stijn Baert (UGent). In Wallonië zit 8,8 % van de werkende bevolking zonder werk en in Brussel loopt dat op tot een kritieke 11,4 %. Dat zijn cijfers die men in ontwikkelingslanden verwacht. Vlamingen zijn echte doorzetters. Er haken bij ons minder mensen af wegens arbeidsongeschiktheid dan in Wallonië.

Niet-EU migranten raken moeizaam aan de slag. Bijna de helft is niet aan het werk, het slechtste resultaat van heel de Europese Unie. Immigratie is dus geen oplossing voor het personeelstekort of de vergrijzing.

Het is geen sinecure om werklozen aan het werk te krijgen. Ten eerste loont het amper om te gaan werken. Een werkloze die een baan vindt, speelt maar liefst 93,4 % van zijn bruto voordeel kwijt aan belastingen. Ten tweede is er het oud zeer van de torenhoge Belgische belastingen op arbeid. Die zijn slecht voor de koopkracht van onze mensen en slecht voor de concurrentiekracht van onze bedrijven.

Visie van het Vlaams Belang

Welvaart komt tot stand door de inzet en samenwerking van velen: werknemers, zelfstandigen en werkgevers, ambtenaren, kortgeschoolden en langgeschoolden, maar ook huismannen en -vrouwen en vrijwilligers. Voor het Vlaams Belang is werk niet alleen een middel om een inkomen te verkrijgen, maar ook een doel om onze talenten en vaardigheden te ontwikkelen en de samenleving te verrijken. Werk is meer dan alleen maar werken in loonverband of op zelfstandige basis. Elke vorm van werk heeft zijn waarde.

Voor het Vlaams Belang moet de noodzakelijke hervorming van de arbeidsmarkt ervoor zorgen dat werken aantrekkelijker wordt voor wie nu werkt of op zoek is naar werk. Dat doen we met een hoger nettoloon en een betere balans tussen werk en gezin. Maar niet alleen *hoeveel* mensen werken is belangrijk, maar vooral *hoe* ze werken. De welvaart hangt in hoge mate af van de arbeidsproductiviteit. Voor het Vlaams Belang is een nieuwe productiviteitsprong, on-

der andere door gebruik van nieuwe technologieën zoals artificiële intelligentie en robotisering, cruciaal om onze welvaart te behouden.

Het Vlaams Belang erkent het belang van een constructief sociaal overlegmodel voor het bewaren van de sociale vrede. Vandaag leidt het echter te vaak tot een spijtige blokkering van de besluitvorming en is het sociale overlegmodel afgegleden naar een sociaal conflictmodel, waarbij vakbonden ook meer en meer partijpolitieke standpunten innemen. Er wordt ook veel minder gestaakt in het op consensus gerichte Vlaanderen dan in het conflictmodel van Wallonië en Brussel, zoals blijkt uit cijfers van het Europese vakbondsinstuut ETUI. Wij willen dat vakbonden zich concentreren op hun kerntaken, namelijk de belangen van werknemers verdedigen en collectieve arbeidsovereenkomsten afsluiten in overleg met de werkgeversorganisaties. De uitbetaling van werkloosheidsuitkeringen is echter een overheidstaak. Bovendien pleiten wij ervoor dat vakbonden rechtspersoonlijkheid aannemen, dit is niet meer dan logisch aangezien geen enkele organisatie buiten de wet mag staan. Ook willen wij het monopolie van de drie representatieve vakbonden in Vlaanderen doorbroken zien, door het versoepelen van de wetgeving omtrent de oprichting van nieuwe vakbonden.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de volledige regionalisering van het arbeidsmarktbeleid, inclusief het sociaal overleg, dat collectieve arbeidsovereenkomsten afsluit en minimumlonen vastlegt op maat van de Vlaamse sociaaleconomische realiteit;
- ✓ hogere nettolonen door de afschaffing van de crisisbijdrage, de verhoging van de belastingvrije som tot 13.560 euro en de verlaging van de belastingsschijf van 40 % naar 30 %;
- ✓ een verhoging van het minimumloon met 5 % in Vlaanderen;
- ✓ het behoud van de automatische brutoloonindexering gekoppeld aan een doortastender anti-inflationair beleid;
- ✓ een hoger pensioen door een eengemaakt pensioenstelsel, gebaseerd op 66.000 gewerkte uren (te spreiden over de loopbaan), niet op leeftijd, met een degelijk minimumpensioen, een redelijk maximumpensioen en een veralgemeend aanvullend pensioen;
- ✓ de beperking van flexijobs tot sectoren die – zoals oorspronkelijk bedoeld – gevoelig zijn voor zwart werk en piekmomenten;
- ✓ een centrale rol voor VDAB in het activeren, begeleiden en controleren van werklozen met enkel de uitbesteding van gespecialiseerde arbeidsbemiddeling;

- ✓ het behoud van de wet-Major om de veiligheid op het werk in de haven te garanderen;
- ✓ een betere begeleiding voor langdurig zieken en de mogelijkheid tot gedeeltelijke herintegratie op de arbeidsmarkt;
- ✓ een sociale beperking van de werkloosheidsuitkering in de tijd tot twee jaar, behalve voor vijfenvijftigplussers, mantelzorgers en werklozen in opleiding voor een knelpuntberoep;
- ✓ geen positieve discriminatie op de arbeidsmarkt, geen anonieme praktijktesten;
- ✓ een sprong in de arbeidsproductiviteit door gebruik van nieuwe technologieën en werkvormen, meer investeringen in nieuwe infrastructuur (waardoor minder tijd verloren gaat in files, op perrons of door een trage toegang tot het internet), een betere mobiliteit naar en georganiseerd door bedrijventerreinen, een betere afstemming van het onderwijs op de behoeften in de samenleving en op de arbeidsmarkt;
- ✓ geen kort- en middengeschoolde arbeidsmigratie uit niet-EU-landen, enkel complementair hooggeschoolde migratie, bij voorkeur uit westerse landen;
- ✓ pas toegang tot onze sociale zekerheid voor wie minstens acht jaar wettelijk in dit land verblijft, minstens drie jaar gewerkt en bijgedragen heeft en behoorlijk Nederlands kent (niveau B1);
- ✓ meer mensen en middelen voor de sociale inspectie in de strijd tegen sociale dumping;
- ✓ de uitbreiding van de ketenverantwoordelijkheid om sociale dumping tegen te gaan, onder andere voor loon- en sociale zekerheidsschulden;
- ✓ een constructief sociaal overleg voor de goede werking van een sociale markteconomie en de arbeidsmarkt;
- ✓ rechtspersoonlijkheid voor de vakbonden en werkgeversorganisaties, om hen verantwoordelijkheid te geven voor de eigen acties;
- ✓ geen uitbetaling van de werkloosheidsuitkering door de vakbonden. Het uitbetalen van de werkloosheidsuitkering is een overheidstaak, geen vakbondstaak;

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide Congrestekst Vlaanderen Welvarend.

PENSIOENEN

een zorgeloze oude dag

Een van de belangrijkste vragen waar de Vlaming vandaag van wakker ligt, is of er nog geld zal zijn voor zijn pensioen, en of dat pensioen zal volstaan om de rekeningen te betalen. Jongeren blijken de hoop helemaal te hebben opgegeven. Ook ouderen hebben nog maar weinig vertrouwen, sinds gebleken is dat het Zilverfonds van de socialistische minister Vande Lanotte (sp.a) pure oplichterij was.

De afgelopen vijfendertig jaar leverden de socialisten maar liefst twaalf ministers van Pensioenen. Zij zijn verantwoordelijk voor het wanbeheer, de financiële puinhoop en een hopeloos ingewikkeld pensioenstelsel met verschillende statuten, pijlers, rekeningswijzen, gunstregimes en fiscale voordelen. Minister Lalieux (PS) was de laatste om het rijtje te vervolledigen. Haar 'pensioendeal' was niet meer dan wat gemorrel in de marge.

Er gaapt een behoorlijke kloof tussen het laatst verdiende loon en het pensioenbedrag. Volgens cijfers van Eurostat komt het gemiddelde Belgische wettelijke pensioen overeen met ongeveer 46 % van het laatste loon. Het gemiddelde in de Europese Unie is 57 %. Ook hier behoort België bij de slechtste leerlingen van de Europese klas. Uit recente cijfers blijkt dan ook dat 80 % van de gepensioneerden niet rondkomt met het wettelijk pensioen om hun rusthuisfactuur te betalen.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil het vertrouwen in het wettelijk pensioen herstellen. Het vormt immers een van de fundamenteën van onze sociale zekerheid. Het pensioen is een recht en moet een waarborg zijn voor een fijne oude dag na een leven lang werken. Want wij Vlamingen werken keihard, betalen torenhoge belastingen en krijgen daar de laagste pensioenen voor terug. Dat moet en kan anders.

Het vergt een grondige hervorming om het pensioenstelsel betaalbaar, transparant en rechtvaardiger te maken. Het pensioenstelsel moet eenvoudig en makkelijk te begrijpen zijn, zodat iedereen een eerlijk pensioen naar werken krijgt en niemand bevoordeeld wordt. Het pensioen moet ouderen een gepaste levensstandaard garanderen. Daarom moet de hoogte van het pensioen gekoppeld zijn aan de hoogte van het inkomen. Het pensioen moet mensen met een laag inkomen of een korte loopbaan evenzeer een menswaardige oude dag garanderen en beschermen tegen het armoederisico. Daarnaast moet er voor iedereen een (aanvullend) pensioenkapitaal worden opgebouwd dat ingezet kan worden voor grote uitgaven op latere leeftijd, zoals bijvoorbeeld de aanpassing van de eigen woning aan medische noden.

Ook de volgende generaties hebben recht op behoorlijke pensioenen tegen aanvaardbare lasten. De pensioenfactuur moet dus betaalbaar blijven, nu én in de toekomst.

Het pensioenplan van het Vlaams Belang omvat één eengemaakt pensioenstelsel voor werknemers, zelfstandigen en ambtenaren, dat gebaseerd is op gewerkte uren, niet op leeftijd, met een deftig minimumpensioen en een aanvullend pensioen voor iedereen. We verlagen de pensioenleeftijd opnieuw naar 65 jaar. Dan kan iedereen op pensioen. Voor een volledig pensioen zijn 66.000 gewerkte uren nodig (= 40 jaar voltijdse arbeid), inclusief gelijkgestelde periodes. Wie deze uren gewerkt heeft kan voor de leeftijd van 65 jaar op pensioen. Dit komt ook tegemoet aan de zware beroepen.

Enkel in een zelfstandig Vlaanderen is ons pensioenplan haalbaar en betaalbaar, dankzij de hoge werkzaamheidsgraad. Maar dan moeten er ook grenzen worden gesteld aan de massa-immigratie en moet er bespaard worden op overbodige instellingen en nutteloze subsidies. Daarom pleiten wij voor een apart socialezekerheidsstelsel voor immigranten naar Deens voorbeeld.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een eigen Vlaamse sociale zekerheid en pensioenstelsel;
- ✓ een eengemaakt pensioenstelsel voor werknemers, zelfstandigen en ambtenaren;
- ✓ een wettelijk pensioen gebaseerd op gewerkte uren, niet op leeftijd, zodat wie vroeger begint met werken ook vroeger met pensioen mag;
- ✓ een volledig pensioen ofwel na 66.000 uur werken voor de leeftijd van 65 jaar, ofwel een pensioen proportioneel naargelang het aantal gewerkte uren vanaf 65 jaar;
- ✓ het behoud van de gelijkgestelde periodes (onder andere moederschapsrust, werkloosheidsuitkering, ziekte), maar met een sociale beperking van de werkloosheidsuitkering tot twee jaar (behalve voor vijfenvijftigplussers, mantelzorgers, werklozen in opleiding voor een knelpuntberoep);
- ✓ een gegarandeerd te indexeren minimumpensioen van 1.799 euro (i.p.v. 1.637) bruto per maand. (Dit is het geïndexeerde bedrag van 1500 euro uit 2019.);
- ✓ een redelijk maximumpensioen van 4.750 (i.p.v. 7.813) euro bruto per maand;

- ✓ een aanvullend pensioen voor iedereen, gefinancierd door min. 2 % van het loon of inkomen, uit te keren in kapitaal als buffer voor grotere uitgaven;
- ✓ een activerende inkomensgarantie voor ouderen (AIGO) die tot 522 euro per maand meer oplevert voor wie meer gewerkt heeft;
- ✓ de overdraagbaarheid van pensioenrechten (uren) tussen partners die de onbetaalde zorgtaken wensen te honoreren;
- ✓ de mogelijkheid om deeltijds werken te combineren met een deeltijds opvoedersinkomen dat als gelijkgestelde periode geldt en dus mee zorgt voor de opbouw van pensioenrechten;
- ✓ enkel toegang tot de Vlaamse sociale zekerheid voor wie minstens acht jaar wettelijk in dit land woont, minstens drie jaar gewerkt en bijgedragen heeft en behoorlijk Nederlands (niveau B1) kent;
- ✓ de indexering van pensioenen op basis van de levensduur in het woonland (buiten de EU);
- ✓ een vereenvoudigd belastingkrediet van 25 % op het plafondbedrag van 2.000 euro inleg per jaar door de werkgever, werknemer of zelfstandige (of 500 euro voor de begunstigde), afhankelijk van de lokale verankering van de pensioenfondsen en -verzekeraars.

“ Ook de volgende generaties hebben recht op behoorlijke pensioenen tegen aanvaardbare lasten ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Pensioen.

ARMOEDE

een hart voor onze mensen

Meer dan één op acht baby's en peuters in Vlaanderen groeit op in armoede. Ruim dubbel zoveel als twintig jaar geleden. Hoe hol klinken vandaag de woorden van voormalige ministers van Armoedebestrijding, die de kinderarmoede tegen 2020 gingen halveren? In totaal leven 740.000 mensen in Vlaanderen in armoede of sociale uitsluiting.

Armoede gaat over meer dan enkel het inkomen en kent vele facetten: wonen, mobiliteit, onderwijs, werk, gezondheidszorg, energie. Om een krachtig armoedebeleid te kunnen voeren, zijn maatregelen binnen al deze domeinen noodzakelijk. Bepaalde doelgroepen worden geconfronteerd met een hoger armoederisico: ouderen, langdurig zieken, alleenstaanden, eenoudergezinnen, werkloze gezinnen, huurders en personen van vreemde afkomst.

In plaats van een warm beleid voor onze mensen die in bestaansonzekerheid leven, kiezen de systeempartijen ervoor om de armoede van over de hele wereld te importeren. Daarvan zijn onze kwetsbare mensen de grootste dupe. Want de massa-immigratie ondermijnt de betaalbaarheid van de sociale zekerheid en de beschikbaarheid van sociale voorzieningen, zoals sociale woningen. Onze sociale zekerheid, waar onze voorouders en wijzelf zo hard voor gewerkt hebben, wordt onbetaalbaar en onze sociale rechten worden nu of in de toekomst ingeperkt. Bij de toewijzing van sociale woningen schuiven

onze mensen naar achteren op de lijst. Duizenden opvangplaatsen voor asielzoekers worden met een vingernip bijgemaakt, terwijl onze dakloze mensen in de kou slapen en er geen opvang is voor onze kwetsbare jongeren.

Recent trokken de vijf grootste OCMW's van dit land aan de alarmbel. Ze dreigen financieel kopje onder te gaan. Bovendien begeleidt een maatschappelijk werker in de grootsteden maar liefst tachtig tot honderd mensen of gezinnen. Hoe kunnen ze zo voldoende tijd vrijmaken? Ook op het platteland is de – vaak verborgen – armoede niet te onderschatten. In plaats van maatregelen te nemen om dit te verbeteren, doet de Vlaamse regering het omgekeerde. De besparingen in het openbaar vervoer, waardoor De Lijn recent 3.247 haltes schrapt, illustreren dit. In het bijzonder voor personen in armoede is het openbaar vervoer van cruciaal belang.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil af van de massa-immigratie, waardoor de armoede van over de hele wereld dit land binnenstroomt, ten nadele van onze mensen in armoede. De eerste verantwoordelijkheid van de overheid is te zorgen voor haar eigen burgers, voor het eigen volk. Niet uit haat voor vreemde mensen uit andere landen, maar uit liefde voor onze mensen.

Voor het Vlaams Belang is werken de beste bescherming tegen armoede. Mensen in armoede die kunnen werken, moeten alle kansen krijgen en gestimuleerd worden om de stap naar een job te zetten. De Vivaldi-regering heeft de werkloosheids- en inactiviteitsval echter vergroot, waardoor het voor velen niet interessant is om de stap naar een job te zetten.

Daarnaast moeten de noodzakelijke sociale voorzieningen en publieke diensten voldoende beschikbaar en betaalbaar zijn, zodat iedereen kan deelnemen aan de samenleving. De Vlaamse regering bespaarde echter op haar kerntaken, zoals kinderopvang of openbaar vervoer, waardoor het voor velen gewoonweg niet mogelijk of lonend is om te gaan werken.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een drastische verhoging van de nettolonen door een fiscale hervorming, om de armoedeval weg te werken;
- ✓ een verhoging en correcte indexering van de minimumpensioenen naar 1.799 euro bruto per maand;
- ✓ een verhoging van de uitkeringen tot de armoedegrens;
- ✓ een aparte sociale zekerheid voor immigranten, naar Deens model: enkel wie acht jaar in dit land verblijft, minstens drie jaar gewerkt en bijgedragen heeft en voldoende kennis van het Nederlands heeft, krijgt toegang tot onze sociale zekerheid;
- ✓ de sociale tarieven (bijvoorbeeld voor energie) niet uitsluitend toekennen op basis van statuut, maar ook op basis van inkomen;
- ✓ een taalverplichting voor sociale zekerheidsuitkeringen en sociale woningen;
- ✓ een betaalbaar en toereikend aanbod voor sociale voorzieningen en publieke diensten die noodzakelijk zijn om deel te kunnen nemen aan de samenleving (bijvoorbeeld openbaar vervoer, kinderopvang, begeleiding via OCMW);
- ✓ de automatische toekenning van premies en tegemoetkomingen indien aan de voorwaarden voldaan is;
- ✓ de combinatie van persoonlijke begeleiding bij uitkeringen zoals het leefloon, om risico op werkloosheids- of inactiviteitsval te verminderen;
- ✓ de afschaffing van draconische milieunormen die onbetaalbaar en onhaalbaar zijn (bijvoorbeeld renovatieverplichting of lage-emissiezones).

“ De eerste verantwoordelijkheid van de overheid is te zorgen voor haar eigen burgers, voor het eigen volk ”

ENERGIE

betaalbaar, betrouwbaar en beter voor het milieu

Onze moderne samenleving draait op energie die overvloedig beschikbaar en goedkoop is. In 2022 gingen de energieprijzen echter door het dak. In België werd de gasrekening gemiddeld 47 % duurder en de elektriciteitsfactuur 25 %. Dat kwam door de heropleving van de economie na de coronapandemie, de stijgende prijs van uitstootrechten voor Europese bedrijven en het dalende aanbod van Russisch gas en olie door de oorlog in Oekraïne. Hoewel de energieprijzen enigszins stabiliseerden in 2023, betalen we nog altijd meer dan voor de energiecrisis. Van alle landen in de Europese Unie, betalen enkel Duitse en Deense gezinnen meer voor hun elektriciteit. De vooruitzichten zijn echter verre van rooskleurig door het onstabiele aanbod van zonne- en windenergie en de kernuitstap die in 2003 werd beslist door de paars-groene regering-Verhofstadt. Hoewel de kerncentrales van Doel 4 en Tihange 3 open zullen blijven tot (minstens) 2035, is de bouw van nieuwe centrales nog steeds verboden, zolang de wet op de kernuitstap in voege is. De groene droom is een nachtmerrie gebleken.

Om de sluiting van de kerncentrales te compenseren, subsidieert onze overheid sinds 2021 de bouw van gascentrales. Deze subsidie, het zogenaamde 'capaciteitsremuneratiemechanisme' (CRM), zal tussen 238 en 253 miljoen euro per jaar kosten en via de elektriciteitsfactuur worden doorgerekend aan gezinnen en bedrijven. Het meest jammerlijke is dat dit stevige prijskaartje geen enkel positief effect zal hebben

op het milieu. Terwijl kerncentrales een gemiddelde CO₂-uitstoot hebben van 12 g/kWh (vergelijkbaar met hernieuwbare energiebronnen) stoten gascentrales 490 g/kWh uit, maar liefst veertig keer meer dan kernenergie. Dit staat compleet haaks op de Europese doelstellingen om de uitstoot tegen 2030 met 55 % te verminderen (t.o.v. 1990) en tegen 2050 volledig klimaatneutraal te zijn.

Visie van het Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang is het onze taak om het klimaat en de leefomgeving goed te beheren en te conserveren voor onze nakomelingen. De mooie Vlaamse natuur en landschappen maken wie wij zijn: de zee, de polders, de heide, de vennen, de bossen, de weiden... Zij zijn een onlosmakelijk onderdeel van onze identiteit. Gezonde lucht, gezond water en gezonde grond zijn bovendien onvervreembare gemeenschapsgoederen.

Wij bekijken het milieu- en energievraagstuk echter met een pragmatische blik. Dogmatisch doemdenken en klimaatfetisjisme vervuilen het debat en brengen ons geen stap verder. Ieder voorstel inzake energie moet voldoen aan drie criteria: betaalbaar, betrouwbaar en beter voor het milieu. Energie moet betaalbaar zijn. Een elektrische wagen of dure zonnepanelen zijn niet voor iedereen weggelegd. Het Vlaams Belang is, in tegenstelling tot linkse partijen, niet blind voor de

energiearmoede bij steeds meer gezinnen. Verplichte maatregelen die de energiefactuur nog verder doen stijgen, zijn voor ons uit den boze. De Europese doelstellingen zullen Europa 1 biljoen of 1.000 miljard euro kosten, zonder noemenswaardige impact op de globale temperatuurstijging, aangezien de Europese Unie verantwoordelijk is voor amper 9 % van de globale CO₂-uitstoot. Onze partij is niet tegen de elektrificatie en dus de uiteindelijke afbouw van fossiele brandstoffen, maar we willen dat dit stapsgewijs gebeurt, en niet in alle klimaathectiek. Enkel door een geleidelijke elektrificatie en afbouw van fossiele brandstoffen kunnen we garanderen dat energie betaalbaar blijft voor gezinnen en ondernemers.

Energie moet betrouwbaar zijn. Zonne- en windenergie bieden onvoldoende garanties op vlak van bevoorradingszekerheid voor een dichtbevolkt land als Vlaanderen. De productiecapaciteit varieert naargelang de zon veel schijnt of de wind hard waait. Voor het Vlaams Belang ligt de toekomst in een gezonde mix van een stabiele energiebron zoals kernenergie, aangevuld met hernieuwbare energiebronnen zoals zonne- en windenergie. Het Vlaams Belang pleit bovendien voor Vlaamse energieautonomie. Energie-import uit onze buurlanden betekent afhankelijkheid en onzekerheid. Wij willen de controle over onze bevoorrading en kostprijs, want afhankelijkheid van onze buurlanden staat synoniem voor duurdere energie.

Energie moet beter zijn voor het milieu. Het energiebeleid moet ertoe leiden dat we niet meer, maar minder vervuilen. Kerncentrales met een lage CO₂-uitstoot door vervuilende gascentrales vervangen, is dus absurd. Kernenergie kent uiteraard haar risico's, maar is met voorsprong de strengst gecontroleerde en gereuleerde energievorm in de wereld. Vlaanderen beschikt niet alleen over werkende kerncentrales, maar ook over de nodige nucleaire knowhow. Die kennis moeten wij in Vlaanderen houden en blijven ontwikkelen.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de oprichting van een Vlaams energiebedrijf dat investeert in nieuwe Vlaamse kerncentrales om onze energieafhankelijkheid van het buitenland tot een minimum te beperken;
- ✓ de schrapping van de wet op de kernuitstap;
- ✓ een drastische verhoging van de middelen voor onderzoek en ontwikkeling in kernenergie, met name in *Small Modular Reactors (SMR's)*. SMR's kunnen sneller en goedkoper gebouwd worden en decentraal worden ingezet, dichtbij de plaats waar energie nodig is;
- ✓ een duidelijke strategie voor de stapsgewijze uitrol van waterstof als energiedrager. We beginnen met blauwe waterstof (fossiele basis) en evolueren op termijn naar groene

waterstof, waarbij water via elektrolyse wordt opgesplitst in water en zuurstof door middel van hernieuwbare elektriciteit;

- ✓ de afschaffing van de verplichte plaatsing van de digitale meter, aangezien gezinnen die zonnepanelen plaatsten recht hebben op de voordelen die de Vlaamse regering hen destijds beloofde;
- ✓ de afschaffing van de Europese *Green Deal*;
- ✓ geen koolstoftaks voor Vlaamse burgers en bedrijven, maar wel een importheffing op koolstofintensieve goederen geproduceerd in niet-EU-landen die het minder nauw nemen met de klimaatdoelstellingen;
- ✓ de stopzetting van de oversubsidiëring van zonne- en windenergieprojecten;
- ✓ een eengemaakt Vlaams nutsbedrijf voor de distributie van water, energie en gas;
- ✓ de structurele hervorming van het sociaal energietarief en uitbreiding op basis van het gezinsinkomen, niet louter meer het statuut;
- ✓ de plafonnering van het sociaal energietarief tot een bepaald aantal kilowattuur, rekening houdend met de gezinsgrootte en het type verwarming, om efficiënt verbruik te bevorderen en het systeem betaalbaar te houden;
- ✓ de afschaffing van de peperdure renovatieplicht binnen de vijf jaar na aankoop van een woning of appartement met energielabel E of F naar label D of beter.

“
Ieder voorstel inzake energie moet voldoen aan drie criteria: betaalbaar, betrouwbaar en beter voor het milieu
 ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Energie & Klimaat.

SOCIALE HUISVESTING

eerst onze mensen

De wachtlijsten voor een sociale woning zijn te lang. 176.000 kandidaat-huurders voor een sociale woning, dat zijn de trieste cijfers van de wachtlijst voor een sociale woning in Vlaanderen. Dit betekent dat er meer dan 176.000 gezinnen al jaren in de private huursector het hoofd boven water trachten te houden. De sociale huisvesting in Vlaanderen bedraagt 5,6 % van het totale woningbestand.

Gemiddeld staan Vlaamse gezinnen meer dan vier jaar op de wachtlijst vooraleer ze een sociale woning toegewezen krijgen. De wachttijd kan oplopen tot tien jaar en meer voor gezinnen die een woning nodig hebben met vier slaapkamers. Pas na vier jaar op de wachtlijst kunnen kandidaat-huurders onder bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een huurpremie. Deze huurpremie kent een grote *non-take-up* door te ingewikkelde administratie, de niet-automatische toekenning en verschillende voorwaarden. 46 % van de mensen die er aanspraak kunnen op maken, neemt deze niet op.

15 % van de sociale huurders beschikt niet over de Belgische nationaliteit. Deze buitenlandse sociale huurders hoeven bij hun kandidatuurstelling en later als sociale huurder niet aan te tonen of ze over onroerende eigendom beschikken. Zij dienen enkel een 'verklaring op eer' te ondertekenen dat ze geen onroerende eigendom bezitten in hun thuisland. Dit in tegenstelling tot Vlaamse (kandidaat)-huurders, die

een toestemming dienen te geven om alle beschikbare gegevens over uitkeringen, eigendommen enz. te onderzoeken. Het bezit van buitenlandse eigendommen wordt enkel gecontroleerd op basis van 'vermoedens' door onderzoeksbureaus, die een verzoek hiertoe krijgen van de sociale woonactoren. 51,3 % van de gevoerde onderzoeken naar het bezit van onroerende eigendommen in het buitenland leveren bewijs op van dergelijk bezit. 80 % van deze onderzoeken vindt plaats in Marokko en Turkije.

Visie van het Vlaams Belang

Binnen het sociale woonbeleid zijn er immense uitdagingen. De wachttijd voor een sociale woning loopt op tot gemiddeld vier jaar. Dat is ronduit onaanvaardbaar. Het Vlaams Belang pleit voor een sterk sociaal woonbeleid dat onze mensen opnieuw een degelijke bescherming biedt.

Migratie heeft een nadelig effect op de sociale huisvesting. Steeds vaker worden onze eigen mensen achtergesteld bij een kandidatuur voor een sociale woning. De huidige lokale binding, waarbij voorrang gegeven wordt aan mensen die gedurende de laatste tien jaar vijf jaar onafgebroken in de gemeente gewoond hebben, ligt te laag om te kunnen spreken van een echt voordeel voor onze eigen mensen. Vervreemding en verfransing duiken steeds vaker op in de sociale woonwijken. Onze eigen mensen

moeten opnieuw op de eerste plaats komen voor de toewijzing van een sociale woning.

Migranten die zich kandidaat stellen voor een sociale woning moeten net zoals Vlamingen kunnen aantonen dat ze geen onroerende eigendommen in hun land van herkomst bezitten. Bij kandidatuurstelling dienen zij over voldoende kennis te beschikken van de Nederlandse taal.

Er is nood aan een crisisplan om de bouw en renovatie van sociale woningen te versnellen. Gezien de enorme wachtlijst, mag er niet langer getalmd worden om alle zeilen bij te zetten. Hierbij zal er moeten ingezet worden op samenwerking met private ondernemers die de kennis hebben om snel projecten te realiseren.

Senioren moeten binnen de sociale huisvesting een meer beschermd statuut krijgen en vrijgesteld worden van grote verhuisbewegingen om vereenzaming tegen te gaan. Senioren hebben vaak een sociaal weefsel opgebouwd in de buurt en we moeten verzekeren dat ze dit sociaal weefsel kunnen behouden.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ voorrang aan personen die over onze nationaliteit en over voldoende kennis van het Nederlands beschikken bij toewijzing van sociale woningen;
- ✓ een automatisch toekenning van de huurpremie vanaf de eerste dag dat een kandidaat op de wachtlijst komt;
- ✓ geen verhoging van de inkomensgrenzen in de sociale huisvesting, waardoor sociale huurders met een bescheiden inkomen uit arbeid geen sociale woning meer zouden kunnen huren;
- ✓ geen verhuur van sociale woningen aan onderdanen van landen die geen controle op de eigendomsvoorwaarde toelaten;
- ✓ systematische controle op bezit van buitenlandse eigendommen bij inschrijving en niet nadien bij vermoeden (via het gebruik van de e-governmentportalen van de landen van herkomst of via fiscale gegevens die nu reeds met de federale overheid uitgewisseld worden);
- ✓ een degelijke ondersteuning van sociale verhuurkantoren via promotie, premies en fiscale voordelen aan eigenaars;
- ✓ betere controles op de inschrijvingsvoorwaarden en toewijzingsvoorwaarden, alsook op mogelijke (sociale) fraude (taalkennis, bezit van eigendom, domiciliefraude ...);

✓ de onmogelijkheid om opnieuw te kandideren voor een sociale woning voor huurders die door een vrederechter uitgezet worden voor vandalisme, verwaarlozing of overlast;

✓ kleinschalige sociale woonprojecten in plaats van grote sociale woonwijken (draagvlak bij de bevolking);

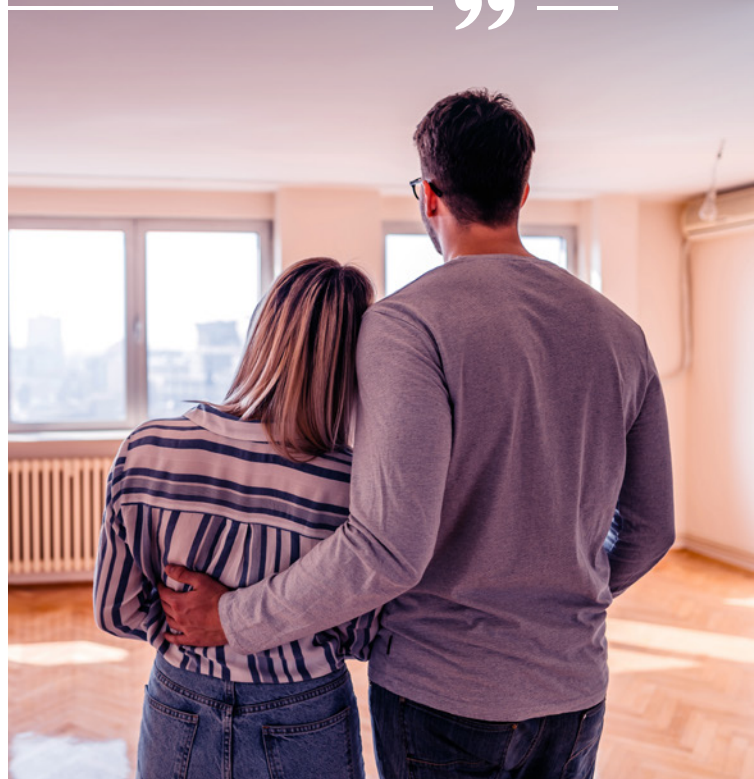
✓ de uitbouw van een beleid 'wonen in eigen streek', zodat gezinnen in de eigen gemeente of streek een betaalbare woning kunnen verwerven;

✓ een verstrengde lokale binding van minstens tien jaar met de gemeente;

✓ de Vlaamse aanpassingspremie ook mogelijk maken voor 65-plussers die sociaal huren om aanpassingswerken te doen in hun sociale woning, aangezien er momenteel een tekort is aan aangepaste sociale woningen.

“
Onze eigen mensen
moeten opnieuw
op de eerste plaats
komen voor de
toewijzing van een
sociale woning

”

WONEN

opnieuw betaalbaar

Onze woonmarkt staat onder druk. Er heerst een ware wooncrisis in Vlaanderen. Een toenemend aantal alleenwonenden en het toenemend aantal echtscheidingen zorgen ervoor dat het aantal huishoudens toeneemt. Deze gezinsverdunding leidt tot een enorme druk op de woonmarkt.

De grootste druk op de woningmarkt wordt echter door immigratie veroorzaakt. Elk jaar groeit de bevolking in Vlaanderen aan met 30.000 immigranten, het inwonersaantal van een middelgrote Vlaamse stad. Gezinnen uit Wallonië en Brussel maken daarboven steeds vaker de overstap naar de Vlaamse woonmarkt. In 2023 verhuisden 15.000 Walen en Brusselaars naar Vlaanderen.

De beste bescherming tegen armoede is het verwerven van een eigen woning. Toren hoge woning- en bouwgrondprijzen, verplichte renovaties, de eigen inbreng bij het afsluiten van een hypothecaire lening, maken het echter voor onze jonge en minder begoede gezinnen steeds moeilijker en zelfs onmogelijk om nog een eigen woning te verwerven. Steeds luider klinkt de schreeuw naar betaalbaar wonen. De gemiddelde aankoopprijs van een huis bedraagt 355.941 euro, van appartementen 277.775 euro. De private huurmarkt kreunt onder een krapte. De bijhorende stijgende huurprijzen zorgen mee voor een onbetaalbare huurmarkt. Huren werd in één jaar tijd

7,8 % duurder. De gemiddelde huurprijs voor een woning steeg tot 980 euro per maand. De huurmarkt raakt oververhit, waarbij er voor eenzelfde huurwoning gemiddeld zich maar liefst 27 kandidaten aanmelden voor een huisbezoek. De renovatiekosten zorgen er steeds vaker voor dat eigenaar-verhuurders kiezen voor de verkoop van hun huurwoning, omwille van het feit dat hun rendement op de totale investering hierdoor daalt.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is bezorgd over de woonbehoeften van onze Vlaamse gezinnen. Een eigen betaalbare woning mogelijk maken voor onze gezinnen is een topprioriteit, zowel op de koop- als op de huurmarkt. In de eerste plaats om eigenaar te kunnen worden, want de eigen woning is nog steeds de beste garantie tegen armoede. Ook de huurmarkt moet gevoelig uitgebreid worden voor zowel de mensen die liever huren als zij die niet voldoende middelen hebben om te investeren in een eigen huis. Jonge mensen moeten zich kunnen ontplooiën zonder zich zorgen te maken over hun woonbehoefte.

Het vergunningenbeleid moet vereenvoudigd worden en termijnen verkort worden. De administratie voor het bouwen en aankopen van woningen is zo complex dat dit heel wat tijd en moeite kost. Tijd

hebben we niet meer, de wooncrisis is er nu en moet zo snel als mogelijk opgelost worden.

Het Vlaams Belang erkent dat duurzaam en energiezuinig wonen belangrijk is en dat we daar de nodige middelen en mogelijkheden voor moeten aanreiken. Een verplichte renovatie invoeren is hierbij een foute keuze, omdat dit het aanbod op de huurmarkt doet slinken en de onbetaalbaarheid op de koopmarkt doet toenemen. Wij geloven in het gezond verstand van het individu, van de Vlaming, om te kiezen voor het renoveren van zijn/haar woning wanneer de nodige financiële middelen beschikbaar zijn.

Onze woonmarkt in Vlaanderen moet in de eerste plaats ter beschikking staan van onze eigen mensen, van de hardwerkende Vlamingen. De Vlaamse woon- en huurmarkt moet hierbij zoveel als mogelijk afgeschermd worden en in de eerste plaats voorbehouden worden voor de Vlamingen.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een verdere verlaging van de registratierechten voor het eerst aangekochte huis als financiële incentive om het verdwijnen van de woonbonus op te vangen;
- ✓ een vereenvoudiging van de vergunningsprocedures;
- ✓ een uitbreiding van het geconventioneerd huren/budgethuren en een verlenging van de gekoppelde termijnen;
- ✓ de afschaffing van de verplichte renovatie, zodat eigenaars op hun eigen tempo kunnen renoveren;
- ✓ een uitbreiding van de Vlaamse woonlening, zodat meer mensen hun eigen woning kunnen realiseren;
- ✓ een btw van 6 % voor sloop- en heropbouw, voor iedereen (ook bouwpromotoren). Dit is de beste garantie om voldoende betaalbare en energiezuinige woningen te realiseren;
- ✓ het uitbreiden van huurpremies en huursubsidies voor mensen in de meest precaire situaties;
- ✓ het conformiteitsattest voor huurwoningen verplichten in heel Vlaanderen om kwalitatieve woningen te garanderen en huisjesmelkers uit te schakelen;
- ✓ meer wooninspecties in panden waarvan vermoed wordt dat ze niet beantwoorden aan de minimumnormen van de Vlaamse wooncode. een strenge aanpak van overlast met opzeg-

ging als huurder voor wie structureel overlast veroorzaakt;

- ✓ meer financiële stimuli voor de lokale overheden vanuit de Vlaamse overheid om betaalbare woningen te realiseren op hun grondgebied;
- ✓ een waarborgstelling van de Vlaamse overheid voor de eigen inbreng bij hypothecaire kredieten bij private banken en erkende kredietmaatschappijen;
- ✓ geen invoering van praktijktesten voor het afsluiten van huurcontracten.

“
Een eigen betaalbare
woning mogelijk
maken voor onze
gezinnen is een
topprioriteit
”

ONDERWIJS

iedereen heeft talent

Kennis is onze enige grondstof. Degelijk onderwijs is dus van levensbelang. Hoewel de Vlaamse overheid maar liefst een kwart van haar begroting (15,7 miljard euro in 2023) aan onderwijs spendeert, is de kwaliteit ervan al twintig jaar in vrije val. Onze kinderen scoren steeds slechter in wiskunde, wetenschappen en taal. Vlaanderen is één van de sterkste dalers in Europa, zoals blijkt uit het internationaal vergelijkende PISA-onderzoek. De slechte resultaten worden grotendeels verklaard door het feit dat nergens anders in Europa zo weinig kinderen de onderwijstaal beheersen. Slechts 52 % van de tienjarigen zou thuis altijd Nederlands spreken. Uit de recent ingevoerde KOALA-screening blijkt dat één op de zeven kleuters in Vlaamse scholen kampt met taalachterstand.

Een bijkomende reden voor de dalende onderwijskwaliteit is het feit dat onze leerkrachten vandaag nog nauwelijks toekomen aan hun kerntaak, namelijk kennisoverdracht. Ze hebben de handen vol met administratie en ordehandhaving in de klas. Volgens een onderzoek van de OESO slokt dat een kwart van hun tijd op. Dat betekent dat er op vier jaar tijd een volledig schooljaar verloren gaat. Dat heeft niet alleen een negatieve impact op de kwaliteit van het onderwijs, maar ook op de aantrekkelijkheid van het beroep van leerkracht. De afgelopen drie jaar waren er jaarlijks zo'n 3.600 leraren die in het onderwijs begonnen en er binnen de vijf jaar de brui aan gaven.

Het grote lerarentekort dreigt het niveau van het onderwijs nog sterker onder druk te zetten. Vooral de uitstroom van beginnende leerkrachten blijft zeer hoog. Eén op de drie startende leerkrachten geeft er snel de brui aan. Er moet een globaal actieplan komen om betere condities te realiseren voor onze scholen en het onderwijspersoneel. Alleen zo kan ons onderwijs de concurrentieslag met andere sectoren aan. Op korte termijn moeten leerkrachten zich terug kunnen focussen op het lesgebeuren zonder extra planlast en met extra mogelijkheden om de orde op school te bewaren. Verder in de toekomst moet er weer ingezet worden op een versterking van de scholen in hun personeelsbeleid door adequate beleidsondersteuning en professionalisering met een hervorming van het te rigide benoemingsstelsel en een evolutie van de lesurenopdracht richting een schoolopdracht.

Voor steeds meer ouders wordt de schoolfactuur van hun kinderen onbetaalbaar. In het Gemeenschapsonderwijs liep het bedrag aan onbetaalde schoolfacturen in 2022 op tot 11 miljoen euro, in 2018 was dat nog 7,6 miljoen euro. Ouders die het financieel moeilijk hebben, kunnen sinds 2019 de schoolfactuur gespreid betalen, maar dat brengt weinig zoden aan de dijk. In het secundair onderwijs kost een schooljaar tussen 1.134 euro en 1.502 euro, ruim boven de minimumschooltoelage van 255 euro.

Tegenover de ouders die het zwaar hebben om de schoolfacturen te betalen, zijn er de scholen die het financieel ook steeds moeilijker hebben om de stijgende kosten op te vangen. Uit berekeningen van de vijf Vlaamse onderwijskoepels blijkt dat onze Vlaamse scholen de voorbije 14 jaar zo'n 300 miljoen euro per jaar aan koopkracht verloren. Dat is te wijten aan hervormingen in de financiering van het onderwijs, zoals de gedeeltelijke indexering en de beperking van de werkingsmiddelen voor nieuwe leerlingen tot 40 % (in plaats van 100 %). Hierdoor kunnen scholen steeds moeilijker nieuwe banken kopen, de verwarming betalen of de digitale omschakeling financieren.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil opnieuw kwalitatief toponderwijs in Vlaanderen, waarbij de lat opnieuw hoger wordt gelegd, in plaats van steeds lager om Nederlandsonkundige leerlingen toch maar mee te krijgen. Vlaanderen is een kennis economie. Onze hersenen zijn onze belangrijkste grondstof. Wij moeten hier dus volop op inzetten, in investeren en in excelleren.

Kennisoverdracht moet opnieuw de essentie worden van het onderwijs. Het beleid moet ervoor zorgen dat leerkrachten zich maximaal kunnen toeleggen op het onderwijzen. Het is een eerste stap om de nefaste uitstroom van beginnende leerkrachten te stoppen.

Een goede kennis van het Nederlands bij alle leerlingen in het Vlaamse onderwijs is dé basisvoorwaarde om de kwaliteit van ons basis- en secundair onderwijs te herstellen. Anderstalige nieuwkomers moeten daarom gedurende een jaar een intensieve taalbadklas met een bindende eindtest volgen, een 'Conscienceklas', genoemd naar de Antwerpse schrijver Hendrik Conscience (1812-1883), de man die zijn volk leerde lezen. De vrijblijvende KOALA-screening in de derde kleuterklas moet worden aangevuld met een bindende taaltest, die bepaalt of de kleuter het Nederlands voldoende beheerst om te kunnen doormen naar de lagere school.

Het Vlaams Belang wil zowel de ouders als de scholen op een structurele manier meer financiële slagkracht geven, zodat alle kinderen een eerlijke kans hebben op excellent onderwijs. Het kan niet zijn dat kinderen in de klas zitten zonder schoolboeken en niet naar de school of richting van hun keuze kunnen gaan omdat de factuur hoger uitvalt dan elders. Wij zijn daarom ook voorstander van de invoering van een gediversifieerde maximumfactuur in het secundair onderwijs, al naargelang de studierichting. Dat zal ervoor zorgen dat ouders beter voorbereid zijn op de schooluitgaven, dat scholen nog meer kostenbewust worden en dat de financiële verschillen tussen dure en goedkope scholen kleiner worden. Een dergelijke gediversifieerde maximumfactuur in het secundair onderwijs moet gekoppeld worden aan

een gediversifieerde schooltoelage, want in dure opleidingen zitten dikwijls net de meest kwetsbare ouders en leerlingen.

Terwijl onze partij vindt dat de Vlaamse regering ons onderwijs ondersubsidieert op bepaalde vlakken, vinden wij dat ze oversubsidieert op andere vlakken. Wij denken hierbij vooral aan het bijzonder inefficiënte GOK-beleid (Gelijke Onderwijskansen) dat de afgelopen legislaturen gevoerd is geweest. Op basis van de huidige SES-indicatoren (Sociaal-Economische Status) valt ongeveer de helft van de leerlingen in Vlaanderen binnen de definitie van een SES-leerling. In Nederland is dit maar 10 %, in Frankrijk 15 % en in Engeland 25 %. Het wonen in een bepaalde buurt, het hebben van een moeder zonder diploma secundair onderwijs en het spreken van een andere thuistaal dan het Nederlands zegt niets over de financiële situatie van de leerling. Wij vinden dat het GOK-beleid en bijhorende subsidiëring moeten herleid worden tot de essentie, namelijk het ondersteunen van kansarme leerlingen op basis van objectieve economische indicatoren.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✔ een uniform taalintegratietraject ('taalbadklassen') van één schooljaar voor anderstalige nieuwkomers, met een vast programma dat zich exclusief toelegt op de beheersing van de kennis en beheersing van de Nederlandse taal met een bindende eindtest;
- ✔ de invoering van bindende taaltesten in de derde kleuterklas. Na de bestaande initiële Koala-screening, moet er in mei ook een echte taaltest komen;
- ✔ het Nederlands als exclusieve communicatietaal in de klas, op de speelplaats en in de omgang met de ouders;
- ✔ de uitbreiding van de zomerscholen, al dan niet verplicht door een beslissing van de klassenraad;
- ✔ de inzet van volwassen inburgeraars als vrijwilligers in de zomerscholen om niet-onderwijsstaken uit te voeren; door een samenwerking tussen zomerscholen en inburgeringstrajecten krijgen de inburgeraars de kans het Nederlands te oefenen;
- ✔ een vermindering van de administratieve lasten en bureaucratische procedures voor leerkrachten;
- ✔ de invoering van een vak 'burgerschap' waarbij de kennis van en het respect voor onze Europese waarden en normen centraal staan, als onderdeel van de eindtermen van het lager en secundair onderwijs;

- ✓ de promotie van het technisch en beroepsonderwijs, door campagnes en investeringen in nieuwe, aantrekkelijke infrastructuur;
- ✓ de bevordering van het duaal leren met voldoende gemotiveerde leerlingenbegeleiders in duaal leren, die van een bedrijf de overstap naar het onderwijs kunnen maken met behoud van anciënniteit;
- ✓ een efficiënte en snellere terugvordering van de schooltoeslag bij spijbelgedrag;
- ✓ de blijvende promotie van de STEM-richtingen, door doelgerichte campagnes en investeringen;
- ✓ de oprichting van doorgroescholen om bovengemiddelde talenten volledig tot hun recht te laten komen;
- ✓ de integratie van nieuwe technologieën, zoals artificiële intelligentie, in het lessenpakket;
- ✓ betere en efficiëntere investeringen in schoolgebouwen;
- ✓ de invoering van een maximumfactuur in het secundair onderwijs, al naargelang de studierichting;
- ✓ de invoering van een variabele schooltoeslag voor leerlingen van het secundair onderwijs, al naargelang de variabele maximumfactuur;
- ✓ transparantere communicatie van de scholen over bijdragen voor optionele uitgaven die buiten de maximumfactuur vallen, tijdens het inschrijvingsgesprek, via een brochure of duidelijke vermelding op de schoolwebsite;
- ✓ de uitbetaling van de schooltoelage voor leerlingen in het kleuter-, basis- en secundair onderwijs in de vorm van onderwijskrediet of schoolsubsidies, zodat de schooltoelage ook effectief besteed wordt aan het bekostigen van studies;
- ✓ de invoering van een vijfjaarlijkse doorlichting van de schoolkosten voor kleuter-, basis- en secundair onderwijs;
- ✓ een verstandig gebruik van laptops, zodat ze financieel passen binnen het voorziene subsidiebudget en niet moeten worden bijgepast via de schoolfactuur en zodat ze pedagogisch geen obstakel vormen voor het lees- en schrijfvermogen van de leerlingen;

- ✓ een duidelijke keuze van scholen en leerkrachten tussen laptop of schoolboeken, zodat er geen duur dubbel gebruik is van digitale en papieren leermiddelen;
- ✓ de ontrading van de invulboeken. Invulboeken zijn niet alleen duur, maar staan ook de kwaliteit en het creatief proces van de les in de weg;
- ✓ de bijstelling van de SES-criteria, zodat die de werkelijke financiële nood binnen een gezin weergeven;
- ✓ de koppeling van de werkingsmiddelen van het onderwijs aan de levensduurte.

“
 Vlaanderen is een
 kenniseconomie.
 Onze hersenen zijn
 onze belangrijkste
 grondstof. Wij
 moeten hier dus
 volop op inzetten,
 in investeren en in
 excelleren
 ”

Voor meer informatie,
 scan de QR-code en lees
 de uitgebreide brochure
 Onderwijs.

VLAANDEREN WEER VAN ONS

HOGER ONDERWIJS

vlot van school naar werk

Ons hoger onderwijs wordt voornamelijk gefinancierd met belastinggeld, waardoor de eigen financiële inbreng van de studenten relatief beperkt is. Het inschrijvingsgeld aan hogescholen en universiteiten (ongeveer 1.000 euro per academiejaar) is niet kostendekkend, want een student kost gemiddeld tussen 12.000 en 13.000 euro per jaar. De Vlaamse belastingbetaler past dat verschil bij. Vlaanderen behoort tot de koplopers in uitgaven per student. Wij hebben dus een erg genereus financieringsstelsel voor studenten in het hoger onderwijs.

Dat geld is in principe goed besteed, aangezien kennis onze enige grondstof is. Helaas gaat ongeveer 6 % van de Vlaamse uitgaven in het hoger onderwijs verloren, doordat studenten uiteindelijk geen diploma of kwalificatie behalen. Dat is maar liefst 129 miljoen op een budget van 2,15 miljard euro (in 2022). Van de studenten die in 2018 een bacheloropleiding startten, behaalde slechts 30 % een bachelordiploma binnen de voorziene studietijd en slechts 67 % deed dit binnen de zes jaren. Van de buitenlandse studenten die een studietoelage van de Vlaamse overheid ontvangen, slaagt zelfs meer dan de helft er niet in om ooit een bachelordiploma te behalen. Er moet vermeden worden dat jongeren een hogere studie aanvatten zonder over de nodige competenties te beschikken of de wil om de opleiding af te maken. Dat is niet alleen tijdverlies voor

henzelf, maar ook een enorme kost voor de ouders en de samenleving.

Ook leiden niet alle studierichtingen met evenveel succes tot een plaats op de arbeidsmarkt. Zo blijkt uit de cijfers van het schoolverlatersrapport van de VDAB dat nagenoeg alle apothekers, biotechnici en tandartsen binnen het jaar aan het werk zijn, terwijl er ongeveer 10 % van de masters in geschiedenis, audiovisuele en beeldende kunsten, muziek en podiumkunsten na één jaar nog steeds werkzoekend is. Uit cijfers van Eurostat blijkt dat de verticale 'mismatch' het hoogst is in België. Dat betekent dat vele werknemers over- of ondergekwalificeerd zijn voor de job die ze uitvoeren.

Vlaanderen loopt bovendien achter op vlak van de ontwikkeling van competenties gedurende de loopbaan. Amper 10,7 % van de Vlaamse beroepsbevolking tussen 25 en 64 jaar volgde in 2022 een opleiding. Het zal niet langer volstaan om een goede opleiding te volgen tijdens de onderwijsjaren om een baan te vinden en te behouden.

Visie van het Vlaams Belang

Iedereen moet de mogelijkheid krijgen verder te studeren. We willen echter dat de efficiëntie en de effectiviteit van het hoger onderwijs verbeterd wordt.

We willen er beter op toezien dat studenten sneller doorstromen naar de arbeidsmarkt. Het heeft immers geen zin om opleidingen op te zetten die leiden naar profielen waar geen maatschappelijke vraag naar is.

Het Vlaams Belang vindt ook dat Vlamingen die hebben kunnen genieten van kwaliteitsvol en gesubsidieerd hoger onderwijs, minstens enkele jaren in Vlaanderen dienen te werken en belastingen te betalen. Natuurlijk staat het iedereen vrij om na het afstuderen in het buitenland te gaan werken, maar dan zal minstens een deel van de werkelijke studiekosten moeten worden terugbetaald.

Voor het Vlaams Belang blijft het vanuit historisch, ideologisch en sociaal oogpunt van het allergeenste belang dat in Vlaanderen het Nederlands de de facto taal blijft in onze hogescholen en universiteiten. Wij willen dan ook de garantie inbouwen dat iedere Vlaamse student een basisopleiding (bachelor en daaropvolgende initiële master) geheel moet kunnen volgen in het Nederlands.

Ons hoger onderwijs brengt niet zelden getalenteerde onderzoekers voort. Wij vinden dat deze toptalenten zich moeten kunnen ontplooiën in een onderzoeks- en innovatiebeleid dat strategisch en toekomstbestendig is. Dat wil zeggen een onderzoeks- en innovatiebeleid dat niet gedictieerd wordt door politieke agenda's, klimaat- en wokedogma's, maar wel door de uitdagingen waar de bevolking dagdagelijks mee kampt. Grote thema's waar de Vlamingen wakker van liggen, zoals immigratie, koopkracht, mobiliteit, kernenergie, enzovoort, moeten de prioriteit vormen.

Onze partij pleit bovendien voor een omslag in de maatschappelijke kijk op opleiding en loopbaanontwikkeling. Het Vlaams Belang is voorstander van levenslang leren, oftewel de permanente professionele ontwikkeling en opleiding, om het hoofd te kunnen bieden aan snelle technologische en maatschappelijke ontwikkelingen.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een betere begeleiding van laatstejaarsstudenten secundair onderwijs naar een gerichte studiekeuze, inclusief sensibilisering over kansen op de arbeidsmarkt;
- ✓ een gedeeltelijke 'cash-back' van het inschrijvingsgeld aan hogescholen en universiteiten voor studenten die erin slagen om het bachelordiploma te behalen binnen het modeltraject;
- ✓ een hoger inschrijvingsgeld voor een tweede master of bachelor die los staat van de eerste opleiding (dus niet voor een verdiepende, gespecialiseerde masteropleiding);

- ✓ de afschaffing van de studietoelage voor niet-EU-burgers;
- ✓ oriëntatietesten voor alle hogere studierichtingen;
- ✓ een gedifferentieerd inschrijvingsgeld in functie van de behoeften aan profielen in de samenleving en op de arbeidsmarkt;
- ✓ lokaal ingebedde, regionale campussen, in plaats van gecentraliseerde onderwijsinstellingen;
- ✓ structurele samenwerkingsverbanden tussen hogere onderwijsinstellingen, bedrijven en de publieke sector;
- ✓ meer investeringen in STEM-opleidingen aan de hogescholen;
- ✓ een terugbetaling van de effectieve studiekosten voor wie in Vlaanderen een gesubsidieerde hogere studie heeft gevolgd, maar uitstroomt naar een buitenlandse niet-EU arbeidsmarkt;
- ✓ meer opleiding tijdens de loopbaan door sensibiliseringscampagnes, een jaarlijks opleidingsplan en fiscale stimuli.

“
Iedereen moet de mogelijkheid krijgen verder te studeren. We willen echter dat de efficiëntie en de effectiviteit van het hoger onderwijs verbeterd wordt
”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Onderwijs.

ZORG

Vlaanderen aan de top

Ons land beschikt over een degelijk zorgsysteem dat echter onvoldoende gewapend is tegen de uitdagingen van de toekomst. De stijgende levensverwachting en vergrijzing zorgen voor groeiende zorgbehoeften, waardoor de druk op de zorg- en welzijnsvoorzieningen blijft toenemen. Die druk neemt ook toe door de massamigratie: een aanzienlijk deel van de niet-Europese immigranten geniet van onze solidariteit zonder bij te dragen.

Het gezondheidsbeleid kampt vandaag met een aantal knelpunten waarvoor het falend beleid van de traditionele partijen verantwoordelijk is, zoals de personeelstekorten, de ellenlange wachttijden voor mensen met een beperking en in de geestelijke gezondheidszorg en bijgevolg de afnemende toegankelijkheid van de zorg.

De versnippering in het Belgisch gezondheidsbeleid maakt een coherent, doelmatig en zuinig zorgbeleid onmogelijk. Ook de zorgsector zelf klaagt hierover. Het federale niveau is bevoegd voor onder andere de ziekte- en invaliditeitsverzekering en de curatieve gezondheidszorg; de gemeenschappen zijn bevoegd voor onder andere eerstelijnszorg, preventie, ouderenzorg en een deel van de geestelijke gezondheidszorg.

Door het verschil in visie op het zorgbeleid in Vlaanderen en Wallonië is een herfederalisering niet enkel ongewenst maar vooral contraproductief. Zo is er

in Vlaanderen en Wallonië een verschillende 'medische cultuur' bij patiënten, artsen, instellingen en beleidsmakers. Terwijl Vlaanderen inzet op preventie en eerstelijnszorg bij de huisarts, gaan patiënten in Wallonië eerder naar een duurdere specialist. Ook de overconsumptie in ziekenhuizen is beduidend hoger in Franstalig België.

Kortom, de Vlaming krijgt in de Belgische context niet de gezondheidszorg waar hij recht op heeft.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang pleit voor een laagdrempelig, efficiënt, kwalitatief en betaalbaar georganiseerd zorgbeleid ten dienste van elke Vlaming. Medische verzorging en preventie moeten door dezelfde overheid aangestuurd worden, en er moeten voldoende middelen voor uitgetrokken worden. Daarvoor zijn de gemeenschappen het meest geschikt, omdat zij beter een beleid op maat van hun bevolking kunnen uittekenen.

Het wegwerken van de wachtlijsten is een topprioriteit voor het Vlaams Belang om de betrokkenen te helpen, maar ook om onze centen beter te benutten. Wachtlijsten zorgen immers voor uitgestelde en dus duurdere zorg. De splitsing van de sociale zekerheid is een vereiste om voldoende middelen vrij te maken voor deze prioriteit.

Er moet één ontzuidde Vlaamse zorgkas komen, die instaat voor de uitbetalingen en het preventiebeleid ondersteunt. De burger moet dan terecht kunnen bij een lokaal sociaal loket. Aanvullende verzekeringen (bijv. hospitalisatieverzekeringen) en diensten kunnen dan via de bestaande mutualiteiten en de privésector. Het Vlaams Belang wil een aparte zorgkas inrichten voor alle niet-Europese vreemdelingen. Aangezien de overstap naar de Vlaamse zorgkas pas na acht jaar (waarvan drie met voltijdse tewerkstelling) zal kunnen, valt het aanzuigeffect op immigranten grotendeels weg en responsabiliseren we deze groep. De zorg kampt, zoals vele sectoren, met personeelstekorten. De instroom van personeelsleden in de zorg moet dus verhoogd en de uitstroom beperkt worden. Dat vereist een masterplan om de studie- en beroepskeuze voor (para)medische beroepen op te waarderen. De jarenlange inefficiënte besteding van de financiële middelen in de gezondheidszorg oplossen is een eerste stap, maar ook de drastische vermindering van administratieve taken is broodnodig.

Het Vlaams Belang wil ook maximaal inzetten op preventie. Vlamingen kennen aanzienlijk minder gezonde levensjaren in vergelijking met de beste landen. Onze levensstijl weegt voor ongeveer een kwart door in de totale ziektekosten. Het Vlaams Belang wil dat veranderen door volop in te zetten op preventie, gezondheidspromotie en snellere zorg (waardoor het risico op complicaties verkleint). Zo kan minstens één miljard euro aan vermijdbare zorguitgaven vermeden worden, geld dat we elders kunnen inzetten. Het Vlaams Belang wil de ziektekosten ook verlagen door overconsumptie en duplicatie van medische testen te vermijden en in het terugbetalingsbeleid voorrang te geven aan generische geneesmiddelen, indien mogelijk.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een volledige splitsing van de sociale zekerheid;
- ✓ één neutrale en ontzuidde Vlaamse zorgkas;
- ✓ geen verdere verhoging van de niet-inkomensgerelateerde Vlaamse zorgpremie;
- ✓ een aparte sociale zekerheid en zorgkas voor niet-Europese vreemdelingen;
- ✓ een masterplan om de (para)medische beroepen op te waarderen door onder andere betere financiering en een hervorming van de gezondheidszorg;
- ✓ verhoging van het preventiebudget;
- ✓ een coherent geneesmiddelenbeleid met voorrang voor generische geneesmiddelen;
- ✓ de afschaffing van het gebruik, nu en in de toekomst, van het digitaal EU covidcertificaat.

HET VLAAMS BELANG WIL OP VLAK VAN HET PERSONEELSTEKORT IN DE ZORG:

- ✓ monitoring van de uitstroom in de zorg, zowel kwantitatief en kwalitatief als regionaal;
- ✓ de promotie van het beroep van verpleegkundige en zorgkundigen, ook door aantrekkelijkere arbeidsvoorwaarden;
- ✓ meer taakdifferentiatie in de zorg (onder andere door andere profielen in de zorg in te zetten);
- ✓ de vergroting van de zijinstroom in de zorg;
- ✓ een betere afstemming tussen onderwijs en arbeidsmarkt, o.a. door het inschrijvingsgeld te koppelen aan de maatschappelijke nood, om op die manier meer mensen te stimuleren om opleidingen te volgen die leiden naar een knelpuntberoep, zoals verpleeg- en zorgkundigen;
- ✓ de oprichting van een Staten-Generaal en eventuele *taskforce* om het personeelstekort aan te pakken.

HET VLAAMS BELANG WIL OP VLAK VAN VLAAMSE SOCIALE BESCHERMING (VSB):

- ✓ de verhoging van de verblijfsduurvoorwaarde om aanspraak te maken op de Vlaamse sociale bescherming naar minimaal acht jaar, waarvan minstens drie jaar met voltijdse tewerkstelling én voldoende kennis van het Nederlands (niveau B1);
- ✓ de indexering van zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden.

“
 Het Vlaams Belang
 pleit voor een
 laagdrempelig,
 efficiënt, kwalitatief
 en betaalbaar
 georganiseerd
 zorgbeleid ten dienste
 van elke Vlaming
 ”

WELZIJN

een einde aan de wachtlijsten

Wie hulp nodig heeft op het vlak van zorg en welzijn, gaat er van uit dat hij die ook krijgt. De wantoestanden in de kinderopvang en de woonzorgcentra zijn echter twee voorbeelden die aantonen dat een goed welzijnsbeleid momenteel ontbreekt. Daarnaast zijn er nieuwe uitdagingen, zoals de vergrijzing, de toename van chronische aandoeningen en de prevalentie van meerszijdige ziektebeelden, die ons welzijns- en zorgbeleid nog meer onder druk zetten. Een effectief toekomstgericht beleid is dan ook noodzakelijk.

Zo'n effectief beleid wordt in de weg gestaan door oude pijnpunten binnen de welzijnssector. Zo is er een groot personeelstekort in alle zorgsectoren. Het gevolg is dat mensen niet de zorg en ondersteuning krijgen die ze nodig hebben.

Daarnaast zijn de wachtlijsten in de welzijnssector ellenlang. Binnen de geestelijke gezondheidszorg moet een persoon soms maanden wachten vooraleer hij gepaste hulp krijgt bij een Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg. In 2022 was de gemiddelde wachttijd tussen aanmelding en eerste directe zorgcontact, over alle doelgroepen heen, eenenveertig dagen. Ook in de sector van personen met een beperking zijn de wachttijden voor een persoonsvolgend budget problematisch. Dit budget is nochtans essentieel om de nodige zorg te kunnen inkopen. In plaats van te zorgen dat elke hulpbehoevende krijgt

waar hij of zij recht op heeft, experimenteert deze Vlaamse regering met het uitzoeken of personen met een beperking ook kunnen rondkomen met een deel van hun budget (deelbudgetten).

Naast de tijdigheid van de zorg staat ook de betaalbaarheid enorm onder druk. De woonzorgcentra worden in snel tempo onbetaalbaar voor onze ouderen. Vaak kost het woonzorgcentrum dubbel zoveel als het netto pensioen. Daarnaast bewijzen enkele veiligheidsincidenten van de afgelopen jaren dat de veiligheid en kwaliteit van de woonzorgcentra niet steeds gegarandeerd kunnen worden.

Het motto 'voorkomen is beter dan genezen' is cruciaal in de welzijns- en zorgsector. Problemen die voorkomen of tijdig gedetecteerd worden, zorgen voor maatschappelijke winsten. Dit land investeert echter minder dan 3 % van de totale gezondheidsuitgaven aan preventie, minder dan het Europees gemiddelde en ver onder de WHO-doelstelling van 5 %.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang streeft naar een welvarend Vlaanderen waarin maximaal wordt geïnvesteerd in het welzijn van de Vlamingen. De bevoegdheidsversnippering tussen het federale niveau en de gemeenschappen op vlak van zorg en welzijn staan een ef-

fectief beleid in de weg. Enkel een volledig Vlaams welzijns- en zorgbeleid kan zorgen voor maximale gezondheidswinsten. In aanloop hiervan is het cruciaal dat de huidige Vlaamse sociale bescherming verder wordt uitgebouwd.

Een kwalitatief, tijdig, betaalbaar en toegankelijk welzijnsbeleid voor jong en oud is de norm. Een welzijnsbeleid gaat hand in hand met een gezinsvriendelijk beleid waarbij onze gezinnen de nodige (financiële) ondersteuning krijgen. Maar ook onze ouderen, die jarenlang hebben bijgedragen aan de samenleving, mogen niet in de steek worden gelaten en hebben recht op de nodige ondersteuning. Mantelzorg en thuiszorg dienen dan ook maximaal ondersteund en verder geprofessionaliseerd te worden.

Aangezien voorkomen beter is dan genezen, zetten wij ook prioritair in op preventie. Wanneer er toch een zorgnood ontstaat, moet er tijdig en gepaste hulp geboden worden. In het zorgtraject moet continuïteit centraal staan en moeten breuklijnen vermeden worden. De verschillende actoren en voorzieningen binnen de welzijnssector dienen dan ook samen te werken om in een zo geïntegreerd mogelijke zorg en ondersteuning te voorzien waarbij continuïteit van het hulpaanbod centraal staat.

De jarenlange besparingen in deze sector (bijvoorbeeld Groeipakket, persoonsvolgend budget) moeten ongedaan worden gemaakt. Voldoende middelen zijn essentieel om de Vlamingen de nodige zorg en ondersteuning te geven die ze verdienen. Zo is er in de samenleving een stijgende vraag naar tolken Vlaamse Gebarentaal.

Metten is weten. Daarom moet ook het welzijnsbeleid beter onderbouwd worden. Dataverzameling omtrent zorg- en ondersteuningsbehoeften en de huidige dienstverlening is hierbij cruciaal. Enkel aan de hand van actuele gegevens kunnen de juiste beleidsbeslissingen genomen worden.

“

*Een kwalitatief,
tijdig, betaalbaar
en toegankelijk
welzijnsbeleid voor
jong en oud is
de norm*

”

HET VLAAMS BELANG WIL OP VLAK VAN PREVENTIE:

- ✓ ondersteuning en betrokkenheid van alle belanghebbende actoren bij het preventiebeleid;
- ✓ een uitbreiding van de bevolkingsonderzoeken en een aanklampend beleid inzake deelname;
- ✓ een verhoging van het budget tot het gemiddelde van de OESO.

HET VLAAMS BELANG WIL OP VLAK VAN GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG:

- ✓ meer investeringen in preventie en vroegdetectie van psychische problemen;
- ✓ meer inzetten op de weerbaarheid van onze jongeren;
- ✓ een groter behandelaanbod inzake psychische problemen, vooral ambulante hulpverleningsvormen;
- ✓ meer inzetten op laagdrempelige hulp(lijnen);
- ✓ meer dataverzameling omtrent zorgnoden;
- ✓ een einde aan de wachttijden in de geestelijke gezondheidszorg;
- ✓ betere afstemming tussen voorzieningen en samenwerking tussen beleidsvelden.

HET VLAAMS BELANG WIL OP VLAK VAN PERSO-NEN MET EEN BEPERKING:

- ✓ een einde aan de wachtlijsten door de toegekende budgetten dadelijk uit te keren;
- ✓ een transparanter systeem zodat de zorggebruiker makkelijk zijn weg terugvindt;
- ✓ de opheffing van de leeftijdsgrens van 65 jaar voor de aanvraag tot ondersteuning in geval van een beperking;
- ✓ een correcte verloning en kwaliteitsvolle opleiding voor tolk Vlaamse Gebarentaal;
- ✓ een verdere sensibilisering inzake de EDC-kaart, de *European Disability Card*, zodat dit Europees initiatief verder ingang vindt in de brede samenleving. Via deze kaart kunnen personen met een (al dan niet zichtbare) beperking gebruik maken van bepaalde voordelen in vrijetijdsactiviteiten aangeboden door samenwerkende organisaties, bedrijven en instellingen.

HET VLAAMS BELANG WIL OP VLAK VAN WOON-ZORG EN OUDERENZORG:

- ✓ de invoering van een sociaal gecorrigeerde maximumfactuur voor rusthuizen;
- ✓ de afschaffing van de onderhoudsplicht voor kinderen van rusthuisbewoners;
- ✓ de verhoging en indexering van de zorgbudgetten voor zwaar zorgbehoevenden;
- ✓ meer controle en handhaving in de ouderenzorg om de veiligheid van bewoners te garanderen, onder andere via metingen van objectieve en subjectieve kwaliteitsindicatoren. Op basis daarvan kunnen er initiatieven ontwikkeld worden voor kwaliteitsverbetering en -borging;
- ✓ een adequate financiering van de personeelsinzet in rusthuizen, afgestemd op de groeiende zorg- en ondersteuningsbehoeften van de residenten;
- ✓ een verhoging van het minimaal aantal personeelsleden in rusthuizen om kwalitatieve zorg en voldoende aandacht voor de rusthuisbewoners te garanderen;
- ✓ een efficiëntere Zorginspectie om ervoor te zorgen dat wantoestanden in rusthuizen niet meer kunnen plaatsvinden;
- ✓ transparantie van elke zorgaanbieder over de financiële structuur en de aanwending van overheidsmiddelen.

“

*Voldoende middelen
zijn essentieel om
de Vlamingen
de nodige zorg
en ondersteuning
te geven die ze
verdienen*

”

VLAANDEREN WEER VAN ONS

SPORT

Vlaanderen fit en gezond

Of het nu 's zondags op de fiets of het voetbalplein is, 's avonds in de fitness of de padelclub, de Vlaming maakt graag tijd vrij om recreatief te sporten. Volgens cijfers van Sciensano doet 37 % van de bevolking van achttien jaar en ouder buiten arbeidsverband minstens 150 minuten per week aan matig intensieve lichaamsbeweging. Daarmee laat Vlaanderen Wallonië en Brussel achter zich. Sport alleen is natuurlijk niet voldoende om een gezonde levensstijl te onderhouden. Een actieve levensstijl en een gezond voedingspatroon zijn minstens even belangrijk.

Sport is sinds 1976 een exclusieve Gemeenschapsmaterie. Sportminister Weyts heeft net als zijn voorganger Muyters geen enkele stap gezet opdat het BOIC en de profliga van de voetbalbond zouden splitsen, een essentiële voorwaarde voor erkenning en subsidiëring. En toch kregen ploegen van de niet-erkende voetbalbond miljoenen euro voor sportinfrastructuur en bepaalt het BOIC mee het Vlaams topsportbeleid. Ook het federale Lotto doorkruist het Vlaams sportbeleid door subsidiëring van federaties, clubs en evenementen. Er is ook onvoldoende toezicht op de Vlaamse federaties dat zij op autonome wijze hun sportbeleid voeren.

Visie van het Vlaams Belang

Zoveel mogelijk Vlamingen levenslang doen sporten, is voor het Vlaams Belang een topprioriteit. We

willen van Vlaanderen een echte sportnatie maken. Dit betekent dat we sport op Vlaams niveau volledig willen omkaderen, en dat Vlaanderen dus de volledige decretale bevoegdheid moet verwerven over sport als beleidsdomein

Het Vlaams Belang wil inzetten op een weerbare jeugd, die al van kindsbeen af intensief beweegt en sporten uitprobeert. We moeten onze jongeren sportgewoontes aanleren die ze hun hele leven lang kunnen onderhouden. In ons onderwijs moet het sportbeleid ook aan bepaalde basisvereisten voldoen: zo moet elk kind kunnen zwemmen na het zesde leerjaar. In de laatste jaren van het middelbaar onderwijs moeten de lessen lichamelijke opvoeding jongeren onder meer aanleren hoe ze zelfstandig fysiek fit blijven. Sport op school moet een voorbereidend traject worden om jongeren levenslang te laten sporten.

Vlaamse gemeenten moeten samenwerken voor de bouw van grote sportinfrastructuur (zwembad, grote sportzaal) en Vlaanderen moet hiervoor de grote kennis van Sport Vlaanderen en financiële steun leveren. Kleinere gemeenten kunnen zorgen voor door iedereen toegankelijke sportinfrastructuur zoals Finse pistes en callisthenicsparken.

Topvoetballers en profwielrenners genieten van een fiscaal gunstregime, maar krijgen inmiddels wel riante lonen uitbetaald. Dit stelsel valt vandaag niet langer te verantwoorden. Het stamt immers uit een tijdperk waar topsporters helemaal nog niet zo rijkelijk betaald werden. Het Vlaams Belang wil dit gunstregime enkel nog in stand houden voor betaalde topsporters die minder verdienen. De grootverdieners moeten net zoals iedereen bijdragen.

Prof- en amateurvoetbalclubs gaan in zee met buitenlandse investeerders en dit beoogt voor hen een lucratief project zonder enige lokale binding. De 'gekochte' clubs dienen vaak voor het stallen van buitenlandse spelers, die dan met winst doorverkocht kunnen worden.

Trainers zijn onvervangbare spilfiguren in een sportclub. Voldoende en goed opgeleide trainers zijn voor het Vlaams Belang een topprioriteit. De helft van onze trainers heeft geen trainerskwalificatie. Sport Vlaanderen doet veel inspanningen maar het resultaat is ontoereikend. Wij stellen voor dat lokale en Vlaamse besturen tussenkomen in de verloning van trainers. Dit zal zeker professionelen, zoals bachelors en masters L.O., aansporen om trainer te worden in clubverband.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ meer en betere promotie van levenslang sporten bij de Vlamingen;
- ✓ efficiënte inzet van schoolgebouwen voor naschoolse, extracurriculaire sport;
- ✓ meer aandacht voor zelfverdediging en weerbaarheid tijdens de lessen lichamelijke opvoeding;
- ✓ de verdere uitbouw van onze sportinfrastructuur, in het bijzonder voor laagdrempelige vormen van sport die voor iedereen gratis toegankelijk zijn, zoals Finse pistes en calisthenicsparken;
- ✓ terreinen voor motorcrossers in de havens van Zeebrugge en Antwerpen;
- ✓ de oprichting van een Vlaamse MMA-federatie die deze groeiende sport omkadert;
- ✓ de opsplitsing van het BOIC in een Vlaamse en Franstalige tak, zodat Vlaamse topsporters voortaan Vlaanderen vertegenwoordigen;
- ✓ de afschaffing van het sociaal gunsttarief voor sportbeoefenaars en de berekening van de RSZ-bijdrage op basis van het effectieve bruto maandloon van de betaalde sportbeoefenaar, indien dit hoger is dan 2.474,22 euro (lagere bruto maandlonen worden volledig vrijgesteld);
- ✓ geen politisering van de topsport (geen kapiteinsarmbanden of hoekschopvlaggen in regenboogkleuren of vlaggen van buitenlandse naties);
- ✓ de depolitisering van de Vlaamse sportraad;
- ✓ een einde aan de exuberante semiprofessionele contracten met een verloningsplafond voor amateurvoetballers;
- ✓ beter gekwalificeerde en beter betaalde sporttrainers;
- ✓ de invoering van de 'vijftig-plus-één-regel' naar Duits model (buitenlandse investeerders mogen geen meerderheid van de aandelen van een voetbalclub bezitten);
- ✓ een betere *due diligence* bij overnames, waarbij voetbalclubs zich voldoende informeren over een potentiële koper, diens financiële middelen en capaciteit en dit vervolgens rapporteren aan de KBVB of Voetbal Vlaanderen;
- ✓ een beperking op het aantal niet-EU-spelers per profclub per seizoen en een totaalverbod op transfers van niet-Europese spelers in de lagere voetbalreeksen;
- ✓ een betere samenwerking van de verantwoordelijken van het Vlaamse sportbeleid met de Vlaamse Sportfederatie;
- ✓ een stop in het commerciële voetbal op 'mensenhandel';
- ✓ de splitsing van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) en de Koninklijke Belgische Voetbalbond;
- ✓ de efficiënte inzet van sportaccommodaties van scholen voor naschoolse sport en clubsport;
- ✓ steun aan het initiatief van de Vlaamse Sportfederatie (V.S.F.) om de mogelijkheid te onderzoeken om een belastingaftrek te voorzien voor particulieren die voor hun kinderen lidgeld betalen aan een sportclub;
- ✓ maximaal inzetten op een ethisch verantwoord sportbeleid.

GEZIN

keuzevrijheid herstellen

Vele ouders worstelen met het evenwicht tussen werk en gezin. Dikwijls wordt de afweging gemaakt tussen een carrière of één of meerdere kinderen. Dat laat zich ook voelen in de geboortecijfers. Op tien jaar is het aantal geboorten in Vlaanderen gedaald van 1,81 naar 1,53 kinderen per vrouw, veel te laag dus om de bevolking op peil te houden (2,1).

Die terugval is mede te wijten aan ons huidige sociaaleconomisch model, dat onvoldoende is afgestemd op gezinnen met kinderen. Alle obstakels moeten dan ook worden weggenomen om de ontvolking tegen te gaan. Zo zijn de termijnen van het geboorteverlof niet afgestemd op de behoeften van het pasgeboren kind en de jonge ouders. Werkneemsters hebben recht op vijftien weken geboorteverlof (wat het laagste is in Europa), zelfstandige mama's op slechts twaalf weken en de vader of meeouder op amper vijftien dagen.

Ook de financiële ondersteuning kan beter. Zo is het Vlaamse Groeipakket niet gekoppeld aan de index. De kinderbijslag bedraagt momenteel 177 euro per maand. Niet-begeleide minderjarige immigranten ontvangen echter een hogere kinderbijslag, 267 euro per maand plus sociale toeslagen en een schooltoeslag. Het is een van de maatregelen die van Vlaanderen een paradijs voor gelukzoekers van over de hele wereld maakt.

Al voor de geboorte moeten ouders op zoek naar een crèche en hopen dat er plek is. De druk op de kinderopvangsector was nog nooit zo hoog. Drie op de vier gezinnen brengen hun kind naar de kinderopvang. Het aantal vacatures voor kinderbegeleiders blijft stijgen, maar velen haken snel af door de hoge werkdruk en lage verloning. Vaak is er slechts één begeleider voor acht of negen kinderen (of zelfs meer bij wisselende werkshiften), dit is het hoogste aantal kinderen per begeleider in Europa.

In 2022 waren er in Vlaanderen zo'n 86.000 opvangplaatsen voor 196.000 baby's en peuters, oftewel 44 op 100. Volgens het Vlaams Agentschap Opgroeien zijn er 7.000 bijkomende plaatsen nodig. In 2024 staat er een uitbreiding met 2.000 plaatsen gepland. De problemen zijn dus nog niet meteen van de baan. Zij zijn het gevolg van een te complex subsidiesysteem, dat onvoldoende rekening houdt met het inkomen van de ouders. Ook de kwaliteit staat onder druk. Begin 2022 waren er slechts 15 inspecteurs voor 7.000 locaties, waardoor teveel wantoestanden onopgemerkt blijven.

Ten slotte blijft zwangerschapsdiscriminatie een reëel probleem op de werkvloer. Uit de rapporten van het Instituut voor de Gelijkheid tussen Vrouwen en Mannen blijkt dat drie op de vier werkneemsters hiermee geconfronteerd worden.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang kiest ervoor om met een sterk gezinsbeleid te bouwen aan de toekomst. Of koppels kinderen willen, is uiteraard een vrije keuze. Maar wie een kinderwens heeft, moet die kunnen vervullen. Financiële en praktische hindernissen mogen die wens niet in de weg staan. Het Vlaams Belang wil daarom investeren in een gezinsvriendelijker beleid dat het evenwicht tussen gezin en werk herstelt.

Het gezin vormt het fundament van de samenleving en moet dan ook als ijkpunt dienen voor het overheidsbeleid. Daarom pleiten wij in de eerste plaats voor de invoering van een 'gezinstoets' om de weerslag na te gaan van alle beleidsvoorstellen op de rechten van de verschillende gezinsvormen.

Het Vlaams Belang wil een eengemaakt en gelijk subsidiesysteem voor de kinderopvang, gebaseerd op het inkomen van de ouders, dat de financiële leefbaarheid, betaalbaarheid en kwaliteit van de opvang garandeert. Ouders kopen een elektronische opvangcheque per hele of halve dag. Ook willen wij betere werkomstandigheden voor het personeel, om de job van kinderverzorger weer aantrekkelijk te maken. Dit betekent niet enkel een hoger loon, maar ook een lager aantal kinderen per begeleider.

De administratie moet en kan ook veel eenvoudiger. Het gebruik van de elektronische opvangcheque zorgt immers voor een automatische registratie zonder administratieve lasten en een veilige toegang tot de opvangplaats. Een eenvoudige administratie en regelgeving doen de werkdruk afnemen, waardoor kwaliteit weer voorop staat.

Wie zelf graag voor zijn kinderen zorgt, moet een deeltijds opvoedersinkomen krijgen in combinatie met deeltijds werk. Dit inkomen is gelijk aan een halftijds leefloon en wordt toegekend tot het kind de leerplichtige leeftijd bereikt.

Het Vlaams Belang wil ook werkgevers motiveren om een gezinsvriendelijke bedrijfscultuur met flexibele arbeidsplaatsen te creëren, op maat van gezinnen met kinderen. Zij kunnen een officieel label van 'gezinsvriendelijk bedrijf' verdienen, wat het makkelijker maakt om gemotiveerd en loyaal personeel aan te trekken en te behouden. Hieraan is ook een driejaarlijkse prijs verbonden.

Al deze gezinsvriendelijke maatregelen kosten geld, dat wij halen uit besparingen in de kosten van migratie.

“
*Het gezin vormt het
fundament van de
samenleving en moet
dan ook als ijkpunt
dienen voor het
overheidsbeleid*
”

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een deeltijds opvoedersinkomen voor een ouder die na afloop van het ouderschaps- of geboorteverlof kiest om deeltijds te werken en deeltijds voor de kinderen te zorgen;
- ✓ een 'start-effect' dat ouders een fiscaalvriendelijke mogelijkheid biedt om jaarlijks max. 1.270 euro opzij te zetten voor de toekomst van hun kinderen (fiscale aftrek van 30 %);
- ✓ de promotie van een gezinsvriendelijke bedrijfscultuur met bijhorend label en het structureel opnemen van gezinsvriendelijk beleid in het sociaal overleg;
- ✓ een verdubbeling van het geboorteverlof om de binding tussen ouder en kind te versterken;
- ✓ de gelijkschakeling van het ouderschapsverlof voor zelfstandigen, werknemers en ambtenaren;
- ✓ een uitbreiding van het rouwverlof voor vaders of meedouders, in het bijzonder voor ouders van een levenloos geboren kind onder de zesentwintig weken;
- ✓ de koppeling van de toekenning van het Groeipakket aan voldoende kennis van de Nederlandse taal van de ouders, zodat de ontwikkeling van kinderen in Vlaanderen wordt verzekerd;
- ✓ de automatische indexering van het Groeipakket;
- ✓ de intrekking van het Groeipakket voor chronische spijbelaars (waarvan de ouders op de hoogte zijn) en voor criminele feiten;
- ✓ een strengere controle en zwaardere straffen bij zwangerschapsdiscriminatie;
- ✓ de invoering van een 'gezinstoets' om de weerslag van beleid op de rechten van gezinnen te meten;
- ✓ meer middelen voor kinderen met een beperking;
- ✓ een uniform subsidiesysteem voor de kinderopvangsector in plaats van het huidige, ingewikkelde trappensysteem;
- ✓ een inkomensgerelateerde kinderopvang voor alle Vlaamse gezinnen;
- ✓ voorrang in de opvang voor kinderen van werkende of studerende ouders;
- ✓ een betere verloning voor kinderverzorgers, mede dankzij een uniform subsidiesysteem.
- ✓ een eenvoudigere regelgeving en administratie voor kinderopvang, onder andere door een elektronische toegangsleutel;
- ✓ een betere controle op de kwaliteit van kinderdagverblijven door meer inspecteurs bij de Zorginspectie en transparantere communicatie over elk incident in een kinderopvangverblijf;
- ✓ een verlaging van het aantal kinderen per kinderbegeleider;
- ✓ bedrijven stimuleren om gezinsvriendelijke maatregelen te treffen, als de aard van het werk het toelaat, zoals bijvoorbeeld glijdende werkuren, telewerk, soepele aanpak van last minute-aanvragen voor korte verloven enz.

“

Het Vlaams Belang wil investeren in een gezinsvriendelijker beleid dat het evenwicht tussen gezin en werk herstelt

”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Gezin.

VLAANDEREN WEER VAN ONS

LANDBOUW

toekomst voor onze boeren

De landbouwsector is een strategische sector, die instaat voor onze voedselvoorziening. Dankzij de kwaliteit van onze producten is het ook een belangrijke exportsector. Helaas pakken er donkere wolken samen boven de Vlaamse landbouwsector. Het aantal land- en tuinbouwbedrijven is sinds 1950 met maar liefst 95 % gedaald naar 23.218. Elke dag stoppen er bijna twee landbouwers. Door de vergrijzing zullen er de komende jaren nog meer landbouwbedrijven verdwijnen, want slechts één op acht heeft een opvolger. De landbouwers worden ook voortdurend met alle milieuzonden van de wereld overladen, ondanks hun voortdurende financiële inspanningen en investeringen om hun ecologische voetdruk te verminderen.

In november 2023 kwam de Vlaamse regering voor de derde keer met een stikstofakkoord. Het zal de bestaande en nieuwe landbouwbedrijven tot haast onmogelijke verplichtingen dwingen, want de uitstootnormen zijn tot veertig keer strenger dan die voor de industrie. Bovendien zou het stikstofdecreet maar gelden tot en met 2030. Wat daarna gebeurt, is onduidelijk. Er is duidelijk geen vertrouwen in de landbouwers en in de technologische vooruitgang. Het blijft onzekerheid troef. Zo kan er niet verder gewerkt worden. Dit is niet de enige zure appel voor onze boeren. In november 2023 trad in Vlaanderen eveneens het nieuwe pachtdecreet in werking. Hierin worden meer mogelijkheden verankerd voor

particulieren en overheden om op ieder ogenblik de pacht op te zeggen om er bos of natuur van te maken. Voor onze landbouwers betekent dit nog meer onzekerheid en nog meer druk. Aanhoudende onzekerheid heerst er ook rond het nieuwe mestactieplan (MAP 7). Door de uitbreiding van de 'bufferstroken' zou in Vlaanderen ongeveer 14.000 hectare landbouwgrond onbeteeld en onbewerkt moeten blijven liggen, dit is meer dan 2 % van alle landbouwgrond in Vlaanderen.

Visie van het Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang is de landbouw een strategische sector die zorgt voor voedselzekerheid en voedselveiligheid. Laat ons niet dezelfde fout maken als in de energiesector. Zonder onze landbouw dreigen we te afhankelijk te worden van het buitenland voor ons voedsel. En zonder bevoorradingszekerheid kunnen de voedselprijzen even snel ontsporen als de energieprijzen.

Uit cijfers van de Voedsel en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties blijkt bovendien dat ons lokaal geproduceerd voedsel zowat de laagste klimaatimpact ter wereld heeft. Daar mogen wij best fier op zijn. Onze partij wil daarom een rationeel landbouwbeleid, waarin we onze landbouwers rechtszekerheid bieden en niet wegpesten met on-

haalbare milieudoelstellingen en administratieve lasten. Onze land- en tuinbouwers mogen bovendien niet meer lijden onder de oneerlijke concurrentie van gesubsidieerde natuurorganisaties in de opkoop van landbouwgronden.

Het Vlaams Belang pleit voor een volledige herziening van het stikstofakkoord, onder toezicht en begeleiding van een expertencommissie, die op een wetenschappelijke en objectieve manier de kosten en baten van de nieuwe stikstofwetgeving afweegt op economisch, sociaal en ecologisch vlak. Het huidige stikstofbeleid gaat bovendien volledig voorbij aan het feit dat 58 % van de totale stikstofdepositie in Vlaanderen afkomstig is uit het buitenland. Van de stikstofdepositie afkomstig van binnenlandse uitstoot is slechts 29,4 % toe te schrijven aan de land- en tuinbouw. Het is ook zo dat – zonder stikstofakkoord, maar dankzij de inspanningen van de land- en tuinbouwsector – de stikstofdepositie sinds 2000 met 30 % is afgenomen en sinds 1995 met 50 %. Naast een eerlijk stikstofakkoord wil het Vlaams Belang ook een deftig inkomen voor onze land- en tuinbouwers. Onze overheid moet erop toezien dat er eerlijke prijzen worden betaald voor eerlijke producten die lokaal geproduceerd zijn.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een volledige herziening van het stikstofdecreet op basis van een wetenschappelijk onderbouwd onderzoek waardoor landbouw en industrie gelijkwaardig behandeld worden;
- ✓ aandacht voor de specifieke kenmerken van de Vlaamse land- en tuinbouw bij de implementatie van het nieuwe Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB);
- ✓ een aanpassing van de pachtwet, om landbouwers te beschermen tegen oneerlijke onteigening;
- ✓ de uitbreiding van de werking van het Prijzenobservatorium naar bemiddeling bij prijsvorming, zodat land- en tuinbouwers een deftig inkomen verwerven;
- ✓ meer promotie van lokale producten en lokale landbouwmarkten, om familiale telers en consumenten rechtstreeks met elkaar in contact te brengen;
- ✓ ondersteuning van onze visserijvloot door innovatie, alternatieve visserijtechnieken en onderzoek;
- ✓ meer aandacht voor vergrijzing en armoede in het plattelandsbeleid;
- ✓ de opheffing van het landbouwluk in het Mercosur-vrijhandelsakkoord om oneerlijke concurrentie voor onze landbouwers tegen te gaan.

“ Zonder onze landbouw dreigen we te afhankelijk te worden van het buitenland voor ons voedsel. En zonder bevoorradingszekerheid kunnen de voedselprijzen even snel ontsporen als de energieprijzen ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Landbouw & Visserij.

BUITENSTEDELIJKHEID

aandacht voor het platteland

Vlaanderen voelt aan als één grote stad, waar de Vlamingen zich steeds minder in thuis voelen. Daarom trekken meer en meer Vlamingen, niet in het minst bij de stichting van een gezin, weg uit de drukke steden naar wat overblijft van landelijk Vlaanderen. In dit buitenstedelijk gebied voelt de Vlaming zich wel nog thuis. Het buitengebied wordt echter benadeeld ten voordele van de grootsteden.

Het beste voorbeeld van dit probleem kan teruggevonden worden in de verdeling van het gemeentefonds. Grootsteden als Gent en Antwerpen gaan met maar liefst 40 % van alle Vlaamse middelen lopen. In 2023 kreeg Antwerpen 1.488 euro per inwoner, terwijl de rest van de Vlaamse gemeenten het met gemiddeld 270 euro moest doen. Daarbovenop wordt er door stedelijke politici ook nog eens gretig gefuseerd om extra geld en kiezers naar hun stad te trekken.

De problemen voor buitenstedelijk Vlaanderen stoppen daar echter niet. Ook bij publieke en private investeringen wordt landelijk Vlaanderen vaak vergeten. We moeten allemaal elektrisch rijden en het liefst al helemaal niet, maar buiten de steden verdwijnen de bushaltes, vallen er nauwelijks laadpalen te bespeuren en zijn mensen aangewezen op hun auto. De handels- en industriële functie van het diepe Vlaanderen, zoals de landbouw of visserij, worden gedelokaliseerd naar het buitenland. De vrijheden rond jacht en sportvisserij

worden ingeperkt door beleidsmakers zonder enige binding met de lokale cultuur, tradities of levensstijl.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil de belangen van buitenstedelijk Vlaanderen opnieuw op de politieke agenda zetten. Zo vermijden we dat het diepe Vlaanderen uiteindelijk ontwricht geraakt, zowel economisch, sociaal als cultureel. Tegenover het stedelijk multicultureel globalisme van de elite, plaatsen wij het duurzaam en toekomstgericht lokalisme van het volk.

Zo is er nood aan een nieuwe rechtvaardige verdeling van het gemeentefonds. De nieuwe verdeling moet meer proportioneel zijn aan het inwonersaantal. Daarnaast moet het aandeel van de 'bijzondere financiering van centrumsteden en kustgemeentes' eerlijker verdeeld worden tussen de steden, aangezien Gent en Antwerpen 73 % van deze financiering ontvangen. Ten slotte moeten gemeentes meer vergoed worden voor toeristische functies en onze al schaarse open ruimten. Hierdoor krijgen we een eerlijkere spreiding van de beschikbare middelen. Het gemeentefonds is er ter ondersteuning van de Vlaamse gemeentes, niet om grootstedelijke schuldenputten te dichten.

Het Vlaams Belang wil dat buitenstedelijk Vlaanderen opnieuw als gelijkwaardige partner gezien wordt.

Allerhande wetgeving, zoals het stikstofakkoord, mag niet zodanig geïnterpreteerd worden dat buitenstedelijk Vlaanderen de stikstofprijs betaalt voor stedelijke plannen. Niet alleen op het vlak van milieu en klimaat; ook mobiliteit, landbouw, ruimtelijke ordening, visserij, ecologie, werk, handel, jacht en sportvisserij vereisen buitenstedelijke interpretaties en oplossingen. Het Vlaams Belang wil het buitengebied niet laten verloederen, maar opwaarderen door ook daar te investeren.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een actieve stem voor het buitengebied in de toenemende stedelijke context van de hedendaagse politiek;
- ✓ een sterk buitenstedelijk gebied om de verloedering van het platteland tegen te gaan, zowel economisch, sociaal als cultureel;
- ✓ een nieuwe rechtvaardige verdeling van het gemeentefonds;
- ✓ meer aandacht voor toeristische functies en onze al schaarse open ruimten in de verdeling van het gemeentefonds;
- ✓ meer aandacht voor de buitenstedelijke context en consequenties van wetsvoorstellen;
- ✓ het behoud van rechtszekerheid voor de jacht en sportvisserij door een duurzaam wetgevend kader;
- ✓ de jager als natuurbeheerder van onze verstedelijkte natuur, om een gezond wildstand te bekomen in Vlaanderen.

“
*Tegenover het
stedelijk multicultureel
globalisme van
de elite, plaatsen
wij het duurzaam
en toekomstgericht
lokalisme van het volk*
”

AUTOMOBILIST

geen melkkoe

De auto is een echte fiscale melkkoe. In 2019 betaalden de Belgische automobilisten de meeste belastingen van gans Europa, zo'n 3.687 euro per voertuig. Daarmee laten we onze buurlanden Nederland en Frankrijk met respectievelijk 2.520 en 2.619 euro ver achter ons. In totaal hoestten wij 21,4 miljard euro op, een stijging van 30 % op vier jaar tijd. Accijnzen op brandstof gingen van 4,7 miljard euro naar 8,7 miljard euro, de btw op aankopen en herstelwerken van 4,7 miljard euro naar 7,95 miljard euro.

Automobilisten leveren dus een gulle bijdrage aan de schatkist, maar krijgen er weinig voor terug. Slechts een fractie wordt geïnvesteerd in het mobiliteitsbeleid. Bijgevolg worden de files op de weg en de wachttijden op het perron steeds langer. België spant de kroon binnen de Europese Unie met gemiddeld 39 file-uren per jaar. Volgens het Verbond van Belgische Ondernemingen kostten de files ons in 2021 zo'n 4,5 miljard euro aan tijd- en brandstofverlies. Verder is de kwaliteit van de wegen ondermaats door decennialange verwaarlozing en gebrek aan onderhoud. Een gemiddeld Europees land besteedt jaarlijks 157 euro per inwoner aan infrastructuur, België een schamele 71 euro.

De beperkte investeringen die er zijn, worden vooral aangewend voor flitspalen, trajectcontroles en sensibiliseringscampagnes ... In de begroting 2024

plande de federale regering nog eens 5.000 extra ANPR-camera's langs onze wegen. Hiermee hoopt ze minstens 28 miljoen euro extra boetes te kunnen uitschrijven. Het gaat dus om de centen, niet de verkeersveiligheid.

Een andere pestmaatregel zijn de lage-emissiezones (LEZ) in Antwerpen, Gent en Brussel. In Gent of Antwerpen kost een LEZ-boete al snel 150 euro, in Brussel zelfs 350 euro. Voor Parijs is dat 68 euro, Madrid 45 euro en Oslo 29 euro, voor dezelfde overtreding. Het gaat dus om de centen, niet om het milieu. Bovendien zorgt de LEZ ervoor dat oldtimers – ons mobiel erfgoed – niet langer welkom zijn in onze historische stadscentra. De premie van 5.000 euro die in 2024 voor de aankoop van een elektrische wagen van minder dan 40.000 euro wordt toegekend, is een flauw manoeuvre van de Vlaamse regering om de aandacht af te leiden van het sociale en onrealistische verbod op de verkoop van wagens met een verbrandingsmotor in 2029.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil een mobiliteitsbeleid ten dienste van de Vlaming, ook als die zich met een auto verplaatst. Maatregelen zoals de LEZ, bepaalde snelheidsregimes of rekeningrijden zijn eerder verdoken belastingen dan maatregelen voor een vlot en veilig verkeer.

Wij vinden dat elke euro die bij de automobilist wordt geïnd, moet worden geïnvesteerd in het mobiliteitsbeleid. Die miljarden dienen niet om het gat in de federale begroting te dichten, maar om weginfrastructuur en het openbaar vervoer te verbeteren. Een toekomstgericht mobiliteitsbeleid is geen beleid waarin de auto gestigmatiseerd wordt, maar een en-en-verhaal. De mobiliteit van de toekomst maakt gebruik van verschillende vervoersvormen die samenkomen op knooppunten waar vlot kan worden overstapt van de ene naar een andere vervoersvorm.

Ook op vlak van mobiliteit streeft het Vlaams Belang naar zoveel mogelijk keuzevrijheid. Het is positief dat nieuwe technologie ons meer onafhankelijk maakt van olie-exporterende landen. De overschakeling naar een elektrische wagen dient echter op vrijwillige basis te gebeuren. Wij zullen de Vlaming niet verplichten om te kiezen tussen een peperdure elektrische wagen of helemaal geen wagen. Het Vlaams Belang is voor een geleidelijke vrijwillige vervanging van salariswagens door een mobiliteitsbudget, waarin werknemers kunnen kiezen voor een gelijkwaardige lastenverlaging of een alternatief vervoersmiddel.

Een kilometerheffing is volgens het Vlaams Belang een asociale maatregel die vooral Vlaamse werknemers met vaste uurroosters en die niet over een alternatief openbaar vervoer beschikken, zal treffen. Als alternatief pleit het Vlaams Belang voor een Vlaams wegvignet dat de jaarlijkse verkeersbelasting grotendeels vervangt, waardoor ook buitenlandse chauffeurs meebetalen voor het gebruik van onze wegen.

Kortom, wij pleiten voor een autovriendelijk beleid dat de files aanpakt en autorijden betaalbaar houdt.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ het integraal gebruik van de inkomsten uit het gebruik en/of bezit van wagens voor het mobiliteitsbeleid;
- ✓ een volwaardig alternatief voor automobilisten via het openbaar vervoer door onder andere bijkomende randparkings;
- ✓ de invoering van 'slimme verkeerslichten' om de wachttijden aan kruispunten met verkeerslichten zo kort mogelijk te houden;
- ✓ de stopzetting van de uitfasering van de verbrandingsmotor. Er moet een vrije keuze zijn naar het type motor (diesel, elektrisch, LPG, waterstof, etc.);
- ✓ de afschaffing van de lage-emissiezones (LEZ) in Antwerpen, Gent en Brussel, geen uitbreiding van LEZ's naar andere Vlaamse steden en gemeente;

- ✓ geen invoering van het rekeningrijden (per kilometer en per gram CO₂), maar van een algemeen wegvignet dat de bestaande verkeersbelasting gedeeltelijk vervangt, en waardoor ook buitenlanders betalen voor het gebruik van onze wegen;

- ✓ de verlaging van btw en accijnzen op brandstof door een omgekeerd clicketsysteem bij stijging van de brandstofprijzen;

- ✓ een herziening van het systeem van maximumsnelheden, gericht op vlot en veilig verkeer, niet op maximale inkomsten uit boetes; indien mogelijk en aangewezen, is de maximumsnelheid buiten de bebouwde kom 90 km/u en op de autosnelweg 130 km/u tussen 23 en 6 uur;

- ✓ een uitbreiding van het Vlaams Mobiliteitsbudget (MOB) om iedereen de kans te geven om vrijwillig een gelijkwaardig alternatief voor een salariswagen te kiezen (bijvoorbeeld cash uitkering, elektrische fiets, speedpedelec);

- ✓ de afschaffing van het 'terugkommoment' na het behalen van rijbewijs B;

- ✓ een gunstige fiscale behandeling van oldtimers.

“
Wij pleiten voor
een autovriendelijk
beleid dat de
files aanpakt
en autorijden
betaalbaar houdt

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Mobiliteit.

VERKEER

veilig en vlot

Elke verkeersdode is er één te veel. Gelukkig is er grote vooruitgang geboekt op het vlak van verkeersveiligheid. In 1972 kwamen er in België 3.101 mensen om het leven in het verkeer, het hoogste aantal ooit. In 2021 vielen er 516 verkeersdoden te betreuren. Op een halve eeuw is het aantal verkeersdoden tot een zesde teruggedrongen. Dat is te danken aan veiligere wagens met onder andere gordels en airbags en aan beter opgeleide chauffeurs, door een strengere rijopleiding.

Helas is het aantal verkeersdoden opnieuw gestegen naar 540 in 2022, behalve in Vlaanderen, waar de daling zich verderzette van 310 naar 282 verkeersdoden. Voor het eerst stierven er meer dan 100 fietsers in het verkeer. Met 43 dodelijke verkeersslachtoffers per miljoen inwoners doet België het overigens slechter dan vele andere Europese lidstaten, in het bijzonder de Scandinavische landen en Nederland. De Europese ambitie is om het aantal verkeersdoden en zwaargewonden tot nul te herleiden, de zogenaamde *Vision Zero*. Dat is geen eenvoudige opdracht, omdat technologie kan falen en mensen fouten maken.

Verkeersongevallen worden echter ook veroorzaakt door slechte weginfrastructuur en onvoldoende handhaving. Op die twee punten falen de overheden. Onze wegen zijn in slechte staat. Zo bestaat er al sinds 2002 een lijst van 800 zwarte verkeerspunten in Vlaanderen. Pas in 2024 zullen (volgens de planning) deze punten aangepakt zijn.

Daarnaast is de pakkans erg laag voor wie te snel of onder invloed van alcohol of drugs rijdt. In 2022 waren er bij bijna 5.000 verkeersongevallen alcohol of drugs in het spel.

Visie van het Vlaams Belang

Het verkeersveiligheidsbeleid moet voor het Vlaams Belang gericht zijn op de aanpak van de (vier) belangrijkste oorzaken van verkeersongevallen: on-aangepaste infrastructuur, afleiding achter het stuur (gsm-gebruik), rijden onder invloed van alcohol of drugs en onaangepaste snelheid.

Een veilig verkeer begint bij de doelmatige inrichting van wegen, fietspaden, straten en pleinen. Ongevallen komen het vaakst voor waar verkeersstromen elkaar kruisen of waar snel verkeer overgaat in traag verkeer. Een aangepaste infrastructuur moet het verkeer letterlijk in goede banen leiden, met homogene snelheden en vervoersmodi.

De focus ligt vandaag bij het beboeten van snelheids-overtredingen. Overdreven snelheid moet inderdaad aangepakt worden, maar de wildgroei aan flitspalen en trajectcontroles lijkt vooral ingegeven door financiële overwegingen in plaats van verkeersveiligheid. Het Vlaams Belang wil dat ook de pakkans voor het gebruik van alcohol en drugs achter het stuur verhoogd wordt.

Wij blijven kritisch over het rijbewijs met punten. Verschillende studies tonen immers aan dat er op lange termijn nauwelijks een meetbaar effect is op de verkeersveiligheid. Daarom geven wij de voorkeur aan effectieve bestraffing in plaats van een puntensysteem.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de vervanging van ingewikkelde kruispunten door conflictvrije rotondes, tunnels en viaducten;
- ✓ een maximale scheiding van de zachte weggebruikers van het gemotoriseerd verkeer, door onder andere nieuwe, zo breed mogelijk, zichtbaar afgebakende en – waar mogelijk – vrijliggende fiets- en voetpaden;
- ✓ de aanpassing van alle oversteekplaatsen voor mindervaliden, slechtzienden, blinden en ouderen;
- ✓ meer fietsautostrades, waar mogelijk;
- ✓ meer fietsparkings aan openbare gebouwen, haltes van het openbaar vervoer en op druk bezochte plaatsen;
- ✓ een verhoging van de pakkans bij gebruik van alcohol, drugs en gsm's in het verkeer, niet enkel snelheid;
- ✓ het gebruik van een alcoholslot als minimumstraf voor zware overtredingen onder invloed van alcohol;
- ✓ een effectief handhavingsbeleid voor *alle* weggebruikers, ook voetgangers, fietsers en stepgebruikers;
- ✓ meer sensibiliseringscampagnes voor het gebruik van de 'nieuwe' vervoersmiddelen (elektrische fietsen, e-steps en speedpedelecs);
- ✓ de monitoring van de staat van het wegdek in functie van het gebruik door motorrijders;
- ✓ meer bewustwordingscampagnes rond het motorrijden, waarbij automobilisten er onder andere op attent worden gemaakt dat motorrijders files mogen voorbijrijden;
- ✓ meer aandacht in de rijopleiding van automobilisten voor de omgang met motorrijders;
- ✓ een aanpassing van de vangrails om dodelijke ongevallen onder motorrijders te voorkomen.

“ Een veilig verkeer begint bij de doelmatige inrichting van wegen, fietspaden, straten en pleinen ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Mobiliteit.

OPENBAAR VERVOER

veilig, stipt en comfortabel

Een trein zonder vertraging is in dit land een zeldzaamheid geworden. Sinds het aantreden van de Vivaldi-regering boerde de stiptheid van de treinen achteruit van 93,6 % in 2020 naar 87,5 % in 2023. Bovendien nam het aantal afgeschafte treinen in dezelfde periode spectaculair toe: in 2023 werden meer dan 46.000 treinen afgeschafte. Ook bij De Lijn is stiptheid een hardnekkig probleem: slechts 70 % van de bussen rijdt op tijd in de vervoerregio's Vlaamse Rand, Mechelen en Leuven; de vervoerregio Antwerpen doet het met 71 % nauwelijks beter.

Het openbaar vervoer nemen wordt niet alleen frustrerender, maar ook gevaarlijker. Het aantal feiten van seksuele of andere vormen van intimidatie, verbale en/of fysieke agressie tegen zowel treinreizigers als ook het spoorpersoneel neemt jaarlijks toe. Het gaat dan over meer dan 20.000 feiten per jaar waarvan meer dan 5 per dag tegen het spoorpersoneel gericht zijn. De jaarlijkse uitval van meer dan 450 NMBS-medewerkers ten gevolge van agressie kan dus nauwelijks verbazen. Bij De Lijn noteerde men in 2022 meer dan één geval van zware agressie per dag.

Daarnaast kampen onze openbare vervoersmaatschappijen ook met verouderd materieel. Onze treinen beschikken niet over wifi, terwijl dat in onze buurlanden al lang de norm is. Op mobiele dekking

kunnen reizigers ook niet altijd rekenen. Stopcontacten zijn vaak niet aanwezig en zelfs airco op de trein is in de zomer geen zekerheid. Bij De Lijn is de toestand even schrijnend: in Antwerpen is 36 % van de tramspreien ouder dan de normale levensduur van vijftig jaar en zijn er tramspreien die zo versleten zijn dat de tram er nauwelijks 15 km/u kan rijden.

De klanttevredenheid van het openbaar vervoer is dan ook erg laag. Ruim 35 % van de treinreizigers bij de NMBS is ontevreden; bij De Lijn was 48 % van de tram- en busreizigers niet tevreden.

Visie van het Vlaams Belang

Het openbaar vervoer moet vlot, veilig en comfortabel zijn. Om het openbaar vervoer weer aantrekkelijk te maken, moet de veiligheid gegarandeerd worden. Het is de topprioriteit voor het Vlaams Belang. Daarom moet er een allesomvattend spoorveiligheidsplan worden opgesteld, om de personeelskaders van Securail en de federale Spoorwegpolitie aan te passen aan de geplande uitbreiding van het vervoersaanbod.

De vervoersbehoeften van het dichtbevolkte Vlaanderen en het megalomane Wallonië zijn duidelijk verschillend. Het Vlaams Belang wil dat Vlaanderen

eigen keuzes kan maken zonder federale bemoeienissen, door een regionalisatie van de NMBS (treinen), Infrabel (spoorinfrastructuur) en HR Rail (personeelsbeheer). Vervolgens moet gekeken worden of het herstel van de eenheid van commando niet tot efficiëntiewinsten leidt (minder management, minder overlegorganen, geen interne facturaties, slechts één raad van bestuur).

Tot slot ziet het Vlaams Belang ook mogelijkheden in een gedeeltelijk privaat treinaanbod voor personenvervoer. Een Vlaams spoorbedrijf of een Vlaamse opvolger van de NMBS moet daarbij de hoofdlijnen garanderen, maar ook andere operatoren kunnen toegang krijgen tot het hele spoor of spoorregio's, naar Nederlands model.

Bij de Vlaamse vervoersmaatschappij De Lijn moet de reiziger opnieuw centraal staan. De dienstverlening en klanttevredenheid moeten beter. We zorgen dat bussen en trams tijdig rijden en de veiligheid op tram en bus wordt verhoogd. Daarnaast moet er weer een noemenswaardig aanbod van bussen en verbindingen zijn op het platteland. We investeren de middelen voor De Lijn weer maximaal in een goede dienstverlening en stappen af van peperdure prestigeprojecten zoals de volledige elektrificatie van de busvloot. Bij aankoop van nieuwe bussen geven we onze eigen Vlaamse producenten voorrang.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de regionalisering van het spoor, zodat Vlaanderen zonder federale tussenkomst kan beslissen over investeringen in het spoor en een netwerk kan uittekenen met betere aansluitingen voor trein, tram en bus;
- ✓ op termijn een gedeeltelijke privatisering van het treinaanbod (niet de infrastructuur) naar Nederlands model, naast een Vlaams Spoorbedrijf;
- ✓ een revaluatie van de nieuwe beheerovereenkomsten tussen de federale overheid en de NMBS en tussen de Vlaamse overheid en De Lijn, waarbij er prioriteiten moeten gesteld worden en/of de overheidsfinanciering herbekeken;
- ✓ een revaluatie van de driedeling van de NMBS-Holding in NMBS, Infrabel en HR Rail, op basis van kostenefficiëntie;
- ✓ een grondige evaluatie van basisbereikbaarheid, het nieuwe rittenplan van De Lijn;
- ✓ een prioritaire focus op de veiligheid voor reizigers en personeel;

- ✓ meer randparkings die met vlotte trein-, tram- en buslijnen in verbinding staan met de stadscentra;
- ✓ een betere bereikbaarheid per bus of tram van rusthuizen, drukke uitgangsplaatse, kmo- en industriezones;
- ✓ de modernisering van de NMBS-vloot, met positieve effecten voor het comfort, de stiptheid en de toegankelijkheid voor reizigers met beperkte mobiliteit en voor fietsers;
- ✓ Een volledige uitrol van de stiltewagons;
- ✓ een verlaging van de treinticketprijzen (die recent verhoogd werden), in het bijzonder voor doelgroepen zoals jongeren, senioren of personen met een beperking;
- ✓ meer aandacht en middelen voor innovatie en verbetering van de onderhoudsprocessen van het rollend materieel bij de NMBS (cf. buitenlandse spoorwegmaatschappijen zoals het Zwitserse SBB, die op vlak van efficiëntie veel verder staan door onder andere een *Reliability Centered Maintenance (RCM)* strategie);
- ✓ meer systematische controles en effectieve sanctionering van zwartrijders;
- ✓ een integratie van het veiligheidspersoneel van de spoorwegen (Securail) en de spoorwegpolitie;
- ✓ nultolerantie met zware effectieve bestraffing voor geweld tegen personeel van het openbaar vervoer;
- ✓ een zwaardere straf voor spoorweglopers.

“
*Het openbaar vervoer
 moet vlot, veilig en
 comfortabel zijn*
 ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Mobiliteit.

LOGISTIEK

naar een topinfrastructuur

Vlaanderen ligt in het economische hart van Europa. Door zijn centrale ligging is Vlaanderen uitgegroeid tot een logistieke wereldspeler. Wij hebben dan ook alles in huis voor een vlotte doorvoer van goederen: zeehavens, binnenhavens en een uitgebreid spoor-, wegen- en pijpleidingennet.

Om de druk en files op onze wegen te doen afnemen, stelde het Vlaams regeerakkoord een *modal shift* voorop, d.i. een verschuiving van het goedertransport over de weg naar het spoor en de binnenvaart. Zo kan één binnenschip veertig tot vijftig vrachtwagens van de weg houden.

Ondanks grote investeringen, slaagt de Vlaamse overheid er niet in om het goedertransport van de weg te halen. Vanuit de haven van Antwerpen vertrekt nog steeds 53% van het goedertransport over de weg, 39 % via de binnenvaart en slechts 8 % over het spoor. Vanuit Zeebrugge is bijna 70 % wegtransport. Een studie van het Federaal Planbureau bevestigt dat vracht- en bestelwagens bij ongewijzigd beleid het belangrijkste transportmiddel zullen blijven. De ambitie van de Vlaamse regering om het aandeel van het transport over water tegen 2030 naar 20 % te laten groeien, is volgens diezelfde studie onhaalbaar. Bedrijven kiezen nog steeds voor de meest betrouwbare en goedkoopste oplossing, en dat is het wegvervoer.

Wat de *modal shift* van het goedertransport ook niet bevordert, is het communautaire spel dat gespeeld wordt met onder andere de IJzeren Rijn, de bestaande spoorlijn tussen de Antwerpse haven en het Duitse Ruhrgebied die in 1992 gesloten werd. De heractivering wordt al jaar en dag gesaboteerd door de Luikse lobby, die Vlaanderen geen eigen spoorontsluiting met Duitsland gunt. De route over Luik is nochtans langer en steiler, waardoor er met kortere treinen en met minder lading moet worden gereden, en dus duurder. De verbinding tussen Hasselt en Maastricht is een vergelijkbaar verhaal. Maastricht wordt volop uitgebouwd tot een logistiek knooppunt waar wij niet op aangesloten zullen zijn. Nu moet elke trein gemiddeld 55 kilometer omrijden via Luik, een rit van 102 in plaats van 21 minuten.

Visie van het Vlaams Belang

Vlaanderen heeft vele logistieke troeven dankzij zijn centrale ligging en multimodale vervoersinfrastructuur. Dat Vlaanderen zijn doelstellingen inzake *modal shift* niet haalt, is te wijten aan een weinig doeltreffend investerings- en subsidiebeleid. Transportbedrijven kiezen immers voor de meest betrouwbare en goedkoopste oplossing en dat is het wegvervoer, vooral bij *just in time*-bevoorrading en bij kleine volumes.

Het Vlaams Belang pleit voor het bijstellen van de Vlaamse ambities inzake goederentransport en voor een beleid waarbij er niet blind geïnvesteerd en gesubsidieerd wordt. De voornaamste taak van de overheid is het creëren van een kader waarin ondernemingen worden gestuurd naar de keuze voor de maatschappelijk en economisch meest optimale transportmodus.

De reactivering van de IJzeren Rijn en van de spoorlijn Hasselt-Maastricht is voor het Vlaams Belang een absolute prioriteit om het aandeel van het spoor in het goederentransport te doen toenemen. Een rechtstreekse verbinding met Duitsland is ook van cruciaal belang voor de Vlaamse logistiek, om kostenefficiënte oplossingen te kunnen blijven aanbieden.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een *modal shift* die toegespitst is op een aantal specifieke goederenstromen die kostenefficiënt via het spoor of de binnenvaart kunnen lopen, met name goederenstromen waar overslagbewegingen kunnen vermeden worden of waar de kostprijs kan gedrukt worden door grote volumes en/of lange afstanden;
- ✓ een gelijk speelveld tussen de verschillende transportmodi door de externe kosten in rekening te brengen (luchtvervuiling, congestie);
- ✓ de mogelijkheid voor meer private investeringen in een multimodale goederentransportinfrastructuur door een soepeler vergunningenkader;
- ✓ een betere benutting van de beschikbare infrastructuur, vooraleer er bijkomende investeringen in infrastructuur worden gedaan, bijvoorbeeld een betere capaciteitstoewijzing in het spoorvervoer;
- ✓ de bouw van multimodale distributiedepots aan de rand van de steden, van waaruit goederenstromen kunnen gebundeld worden voor levering in de stad op momenten van lage verkeersintensiteit;
- ✓ meer investeringen in data-infrastructuur, zodat transportgegevens digitaal en efficiënt tussen bedrijven onderling en tussen de private en publieke sector kunnen worden uitgewisseld, goederen doorheen de keten goed kunnen worden opgevolgd en de capaciteit beter kan worden benut;
- ✓ de promotie en het aanbod van transportopleidingen om het tekort aan geschikt personeel in de verschillende vervoerssectoren op te vangen (bijvoorbeeld vrachtwagenchauffeurs, binnenschippers, onderhoudspersoneel);

een *timeshift* voor goederentransport over de weg door het verlagen van het kilometertarief voor vrachtwagens die 's avond of 's nachts buiten de files rijden (wat weliswaar geen directe impact heeft op de *modal shift*, maar wel op de files);

- ✓ meer goed uitgeruste en beveiligde snelwegparkings voor vrachtwagens;
- ✓ een betere controle en sanctionering van buitenlandse transportbedrijven in verband met verzekering, respect voor de rij- en rusttijden en overlading;
- ✓ meer investeringen in goederenspoorverbindingen tussen Vlaanderen en het buitenland, in het bijzonder de IJzeren Rijn en de spoorlijn Hasselt-Maastricht.

“ Een rechtstreekse verbinding met Duitsland is ook van cruciaal belang voor de Vlaamse logistiek ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Mobiliteit.

MEDIA

vrij, objectief en veelzijdig

Wie op zoek is naar objectief nieuws en kwalitatieve berichtgeving, kan daarvoor steeds minder terecht bij de traditionele media. Zij brengen al te vaak een eenzijdig en 'politiek correct' verhaal over klimaat, migratie, islamisme, België, de Europese Unie of zelfs vaccins. Voor andere meningen is er minder of gewoon geen ruimte. De traditionele media voeren stevast een multiculturele goednieuwsshow op en deinzen er niet voor terug de realiteit te manipuleren. Bij criminaliteit wordt steeds de etniciteit van de dader vakkundig verzwegen.

De VRT ontvangt jaarlijks zo'n 280 miljoen euro van de Vlaamse overheid. Op die kanalen krijgt het Vlaams Belang slechts 1,6% van de politieke spreek-tijd in programma's als het Journaal, De Afspraak, De Zevende Dag of Villa Politica. Het belastinggeld van de Vlaamse burgers – en dus van de kiezers van het Vlaams Belang – gaat met andere woorden naar een zender die de grootste gepeilde partij van Vlaanderen censureert en discrimineert.

Ook onze grootste kranten en tijdschriften blinken niet uit in objectieve en onpartijdige berichtgeving. Ook zij zijn immers afhankelijk van overheidssteun en brengen dus het politiek correcte discours. Eind 2023 besliste de federale regering om de krantenconcessie voor de bedeling van papieren kranten te schrappen (niet uit overtuiging, maar omdat Bpost de aanbesteding had verloren). Er werd snel een an-

dere subsidieregeling uitgewerkt, waardoor er nog steeds honderden miljoenen euro's naar Bpost en de uitgevers vloeien. Die steun is bedoeld voor de krantenbedeling in 'dunbevolkte gebieden', waardoor drie vierde naar Wallonië gaat, een nieuwe transfer.

De verstremgeling tussen media en politiek is een gevaar voor onze democratie. Een beperkte groep spelers heeft bijna heel het Vlaamse medialandschap in handen. Vandaag zijn bijna alle kranten in handen van slechts twee bedrijven (DPG en Mediahuis). Ook het merendeel van de weekbladen en commerciële zenders vallen onder een heel beperkt groepje medi-amagnaten. Deze concentratie heeft als gevolg dat media steeds meer versralen.

Visie van het Vlaams Belang

De rol van de media is eenvoudig, maar cruciaal voor een democratisch bestel: zij moeten objectieve, onafhankelijke en correcte informatie verschaffen. Dit betekent uiteraard ook dat de openbare omroep alle overtuigingen gelijk behandelt en conform hun maatschappelijke relevantie aan bod laat komen.

Om deze rol te kunnen spelen, moeten de media vrijer zijn en moet elke belangenverstremgeling vermeden worden. Een afschaffing van de krantensubsidies en van het fiscale gunstregime is een eerste,

noodzakelijke stap. Op die manier bespaart de overheid ook ettelijke honderden miljoenen euro's, die gebruikt kunnen worden voor dringendere maatschappelijke behoeften.

De VRT heeft zeker een plaats in het medialandschap als publieke omroep. Alleen moet die rol scherper afgelijnd worden en beperkt tot de domeinen waar de omroep een duidelijk aantoonbare, maatschappelijke meerwaarde biedt. De VRT moet zich met andere woorden toespitsen op duiding en cultuur en niet op entertainment.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ geen politieke censuur.
- ✓ de volledige afschaffing van de jaarlijkse overheidssubsidie voor de bedeling van papieren kranten en tijdschriften, om de onafhankelijkheid en objectiviteit van de geschreven pers te garanderen;
- ✓ afschaffing van de fiscale uitzonderingsregels voor de BTW op kranten en tijdschriften;
- ✓ een proportionele aanwezigheid van alle politieke partijen, zowel meerderheid als oppositie, in de nieuws- en duidingsprogramma's;
- ✓ een gedeeltelijke privatisering van de VRT door de inperking van de overheidssubsidies aan de VRT voor programma's met een duidelijke en aantoonbare maatschappelijke meerwaarde. Commerciële activiteiten en zuivere entertainmentprogramma's vult de markt nu reeds voldoende in. Subsidies voor dergelijke programma's komen neer op concurrentievervalsing;
- ✓ volledige transparantie over de lonen van het personeel bij de openbare omroep VRT, naar Brits en Nederlands model;
- ✓ een jaarlijks, gedetailleerd rapport van de ombudsman inzake onpartijdigheidsklachten bij de VRT.

“ De verstrengeling tussen media en politiek is een gevaar voor onze democratie. Een beperkte groep spelers heeft bijna heel het Vlaamse medialandschap in handen ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Media.

CULTUUR

onze identiteit promoten

Cultuur is meer dan kunst. Naast artistieke activiteiten zoals schilderen, tekenen, beeldhouwen, toneelspelen, dansen, zingen, muziek maken, schrijven of filmen, omvat cultuur ook een gedeelde taal, religie, erfgoed, tradities, gewoonten, normen en waarden.

Soms wordt gezegd dat cultuur er niet écht toe doet. Het is te wollig en vult de magen van de mensen niet. Nochtans bepaalt de cultuur de manier waarop wij leven en willen leven. Zo waren taal en cultuur de dragende en verbindende krachten van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd in de negentiende eeuw.

Het Vlaams cultuurbeleid wordt traditioneel gedragen door beleidsnota's die uitblinken in vaagheid en slechts mager onderbouwd zijn, zoals bijvoorbeeld de Visienota 2020. Bijgevolg is ook het subsidiebeleid ondoeltreffend en makkelijk slachtoffer van een perfide ons-kent-ons-mentaliteit. Zo geven beoordelingscommissies in theorie onafhankelijk en deskundig advies aan de minister van Cultuur, maar in de praktijk verdedigen zij vooral 'hun' sector en vrienden. De gevolgen kan men raden: favoritisme, partijdigheid en zelfs belangenvermenging. De kern van het probleem ligt niet bij de subsidieverslaafde kunstensector, maar bij het gebrek aan visie bij de overheid over wat een Vlaams cultuurbeleid precies tot doel heeft, namelijk de bevordering van de Vlaamse cultuur.

Het is symptomatisch dat Vlaamse cultuurorganisaties hun subsidies kwijtspelen, terwijl etnische migrantenorganisaties miljoenen opstrijken. Zo ontvangt bijvoorbeeld Bindus, de Unie van Turkse Verenigingen, jaarlijks 345.000 euro en de Federatie van Marokkaanse Verenigingen 387.000 euro aan Vlaams geld, ter bevordering van vreemde culturen. Bij de start van de Vlaamse regering in 2019 werd onder andere het idee gelanceerd om de Vlaamse geschiedenis te ontsluiten in een 'Museum voor de Cultuur en de Geschiedenis van Vlaanderen'. Vanuit linkse hoek kwam dit initiatief zwaar onder vuur te liggen, waarop de regering koos voor een virtueel platform. In plaats van het beloofde museum, dat zou inzetten op Vlaamse natievorming, kregen we een website.

Cultuur is een bevoegdheid van de Gemeenschappen in dit land. Toch vallen er nog culturele instellingen onder de vleugels van de federale overheid. Zo zijn er de vijf Belgische musea (waaronder de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten) die bekend staan om hun falend personeelsbeleid en beheer van de kunstcollecties. Ook cultureel erfgoed is een gemeenschapsbevoegdheid, maar onderzees erfgoed is federale materie. Het archiefwezen is dan weer een gedeelde bevoegdheid. Het is duidelijk dat deze versnippering een coherent cultuurbeleid in de weg staat.

Visie van het Vlaams Belang

Cultuur is belangrijk. Het vormt onze gemeenschap en draagt bij tot onze identiteit. Het Vlaams Belang erkent de kracht die uitgaat van cultuur, maar ziet ook de kwetsbaarheid. Precies daarom wil het Vlaams Belang een sterk en assertief cultuurbeleid.

Cultuur en identiteit gaan voor ons hand in hand. Het cultuurbeleid moet dan ook gericht zijn op de bevordering van de Vlaamse culturele identiteit. Onze partij pleit voor een radicale hervorming van het clientelistische subsidiebeleid. Beter voldoende geven aan enkelen, dan te weinig aan velen.

Het Vlaams Belang breekt ook een lans voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk, dat niet langer mag misbruikt worden om vijandige maatschappijvisies op te dringen. Dit is geen pleidooi voor censuur. Elke vorm van artistieke expressie van welke religieuze of etnisch-culturele achtergrond is toegestaan, maar enkel initiatieven die de Vlaamse cultuur bevorderen of een maatschappelijk nut hebben, worden gefinancierd met Vlaams belastinggeld.

Een belangrijke cultuurdrager is onze taal. Het Vlaams Belang wil het Nederlands niet alleen versterken in de faciliteitengemeenten, maar onze taal ook uitdragen in het buitenland. Wij pleiten voor een laagdrempelig en kwalitatief parcours voor taalverwerving. Een goede kennis van het Nederlands is een absolute voorwaarde voor integratie.

Ten slotte pleit het Vlaams Belang resoluut voor een autonome uitoefening van het Vlaamse cultuurbeleid en dus een overheveling van alle aan cultuur gerelateerde bevoegdheden naar het gemeenschapsniveau.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de verhoging van het cultuurbudget tot 2 % van de Vlaamse begroting, gekoppeld aan een behoefteanalyse (welk aanbod, welke randvoorwaarden);
- ✓ zo laag mogelijke drempels voor cultuurdeelname;
- ✓ een volwaardige plaats voor cultuureducatie in het regulier onderwijscurriculum en meer aandacht voor hoogstaand kunstonderwijs;
- ✓ de opwaardering van de amateurkunsten en hun beoefenaars;
- ✓ minder administratieve lasten voor kunstenaars, onder andere door de afstemming van de regels van VDAB en RVA;

- ✓ de aanpassing van de cumulregeling, zodat de discriminatie verdwijnt met betrekking tot het taakloon van artiesten die in de werkloosheid belanden;
- ✓ een radicale hervorming van het subsidiebeleid in de cultuursector op basis van nieuwe en adequate evaluatiecriteria;
- ✓ de hervorming en verbreding van de commissies voor de kwaliteitsbeoordeling van de sector, om een kwalitatief en transparant beoordelingsproces te garanderen;
- ✓ de hervorming van advies- bestuurs- en beheerraden, indien nodig, om de objectiviteit te kunnen garanderen;
- ✓ de vernieuwing van bestuurs- en beheerraden bij de nieuwe samenstelling van het Vlaams Parlement, om een correcte afspiegeling van de Vlaamse samenleving te garanderen;
- ✓ de promotie van de Nederlandse taal in de faciliteitengemeenten, in de Brusselse Rand en in Frans-Vlaanderen, en in de Vlaamse culturele centra in Brussel;
- ✓ de promotie van Nederlandstalige muziek en producties op radio en televisie, steun aan concerten en voorstellingen van Vlaamse gezelschappen in binnen- en buitenland;
- ✓ één minister die bevoegd is voor roerend én onroerend erfgoed;
- ✓ de actievere promotie van ons materieel en immaterieel erfgoed;
- ✓ een kordatere bescherming van onze materiële en immateriële tradities en erfgoed tegen woke-waanzin en strengere straffen voor vandalisme van ons cultuurhistorisch patrimonium.

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Cultuur.

WOKE

doe normaal

Sinterklaas mag geen Zwarte Pieten meer hebben en wordt ingeruild voor Queen Nikkolah. Moeder- en Vaderdag worden vervangen door een genderneutrale Ouderdag. Kerstmarkten worden Wintermarkten. En ga zo maar door. Wij zijn in een strijd verwickeld over onze tradities en onze manier van leven.

De gewone Vlaming heeft er geen boodschap aan. Woke vindt nieuwe maatschappelijke tegenstellingen uit om een nieuwe marxistische klassenstrijd te kunnen voeren, gericht tegen het leven en de cultuur van de gewone westerling. Woke vergiftigt onze samenleving.

Woke is doorgesijpeld in de beleidspartijen. Zo nam voormalig staatssecretaris voor 'Gendergelijkheid, Gelijke Kansen en Diversiteit' Sarah Schlitz (Ecolo) deel aan een georganiseerde wandeling waar mannen niet welkom waren: een *women only march*. In de kantoorgebouwen van de Vlaamse overheid werden in 2017 genderneutrale toiletten ingericht op vraag van Vlaams minister voor Gelijke Kansen Liesbeth Homans (N-VA). In 2017 voerde de federale regering een eenvoudige administratieve procedure in voor geslachtsverandering. Sinds 2023 kan men onbeperkt van juridisch geslacht veranderen. Zo wordt een ingrijpende beslissing herleid tot een banaliteit.

Woke polariseert en zaait nieuwe verdeeldheden. Tegenover de woke-ideologie plaatst het Vlaams Be-

lang geen anti-woke, maar democratische principes en gezond verstand. Er rust een positieve verplichting op de overheid om onze fundamentele vrijheden en gelijke rechten te waarborgen. Daarom dient de overheid zich te allen tijde neutraal op te stellen.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang vertrekt vanuit het principe dat elke Vlaming gelijke kansen moet krijgen. Dit vertaalt zich in een beleid van actief en democratisch pluralisme. Vrijheid van meningsuiting behoort tot de essentie van de democratie. Iedereen is vrij om te denken en te zeggen wat hij of zij wil, zolang er niet wordt opgeroepen tot haat en geweld. Ook wie woke is, moet zich in alle vrijheid kunnen uitdrukken, maar zonder anderen te censureren. Als nationalist koesteren en verdedigen wij de culturele identiteit van een volksgemeenschap. Iedereen die Vlaming onder de Vlamingen wil zijn, is welkom. Wij geloven niet in een anoniem wereldburgerschap, noch in de multiculturele samenleving. Voor het Vlaams Belang zijn er geen minderheden, enkel Vlamingen en vreemdelingen.

Het Vlaams Belang is de enige partij in ons land die de absurditeiten van woke niet alleen wil benoemen, maar ook actief aanvechten. Het democratisch pluralisme en een herstel van onze vrijheden, dat is het alternatief van het Vlaams Belang.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de bevordering van een democratisch en actief pluralisme;
- ✓ gelijke rechten voor alle Vlamingen, zonder positieve of negatieve discriminatie. Zogenaamd diversiteitsbeleid wordt afgeschaft in alle overheden en op alle niveaus;
- ✓ geen overheidssubsidies voor provinciale en lokale besturen, noch voor verenigingen of bedrijven die zich bezondigen aan (positieve) discriminatie;
- ✓ een ruime invulling van de vrije meningsuiting, die niet geldt voor laster en oproepen tot geweld;
- ✓ een neutrale overheid met neutrale ambtenaren;
- ✓ geen ideologische kleur in de overheidscommunicatie;
- ✓ een onafhankelijk onderzoek naar de aanwezigheid van de woke-ideologie in het hele Vlaams onderwijs, omdat die leidt tot (zelf) censuur van studenten en personeel;
- ✓ het herstel van de academische vrijheid en de vrije meningsuiting aan onze universiteiten en hogescholen;
- ✓ strengere regels met betrekking tot de vrijwaring van de pluraliteit voor het autonoom hoger gemeenschapsonderwijs, waaronder UGent, HOGENT, Erasmushogeschool Brussel en Howest;
- ✓ een verplichting voor de onderwijsinstellingen om de veiligheid tijdens activiteiten van studentenverenigingen te vrijwaren, als die in het gedrang komt door interne of externe dreiging of geweldpleging;
- ✓ een regeringscommissaris van de Vlaamse overheid die toeziet op de naleving van het anticensuurbeleid, met bijzondere aandacht voor het autonome onderwijs;
- ✓ de erkenning van de genderdysforieproblematiek, maar geen genderideologie in de kleuter-, lagere en middelbare scholen;
- ✓ de ontbinding en stopzetting van de miljoenensubsidiëring aan Unia;
- ✓ de neutraliteit van ambtenaren door een verbod op politieke of religieuze symbolen.

“
Tegenover de woke-
ideologie plaatst
het Vlaams Belang
geen anti-woke,
maar democratische
principes en
gezond verstand

”

Voor meer informatie,
scan de QR-code en lees
de uitgebreide brochure
Cultuurstrijd.

BIG TECH

einde aan de censuur

Big Tech is de verzamelnaam van grote wereldspelers op het internet, zoals Google, Apple, Facebook (Meta) en Amazon. De macht van Big Tech reikt onvoorstelbaar ver. Zodanig ver zelfs, dat ze onze democratie bedreigt. Zij beheersen grote delen van het internet en het digitaal verkeer, beschikken over gigantisch veel persoonlijke gegevens van onze burgers en wenden hun financiële slagkracht aan om te lobbyen en de politieke besluitvorming te sturen.

De ondervertegenwoordiging van het Vlaams Belang in de traditionele media noodzaakte onze partij om andere communicatiekanalen te zoeken. We bouwden sterke sociale mediakanalen uit op Facebook en X (het vroegere Twitter). Dat er op deze digitale kanalen volop gecensureerd wordt, bleek toen Twitter in april 2021 het account van voorzitter Tom Van Grieken blokkeerde. In 2020 begonnen Facebook en Instagram in België en in Nederland aan een massale inquisitie tegen foto's en filmpjes van Sinterklaasfeesten waarop een Zwarte Piet in beeld kwam.

Het is onbegrijpelijk dat deze sociale media blijkbaar wel in staat zijn om een foto van Zwarte Piet te onderscheppen, maar dat terreurboodschappen door de mazen van het net blijven glijpen. Bij de rellen in de Parijse buitenwijken in juni 2023 verspreidden allochtonen via Snapchat en TikTok talrijke haatboodschappen die opriepen om Brusselse wijken in brand te steken.

Met de *Digital Services Act* (DSA) die vanaf 2024 in de Europese Unie in werking treedt, wordt er nog meer vertrouwen gesteld in de Big Tech-bedrijven voor het beoordelen en verwijderen van boodschappen op het internet. Het geeft de technologie-reuzen een instrument en haast de opdracht om het recht op vrije meningsuiting in te perken, uit schrik om aansprakelijk te worden gesteld. Nochtans is censuur verboden in onze Grondwet, zowel *online* als *offline*.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is een vrijheidspartij die de democratische vrijheden hoog in het vaandel draagt. Een fundamentele kernwaarde is de vrijheid van meningsuiting. Alles kan en mag gezegd en geschreven worden, zolang er niet wordt opgeroepen tot geweld, haat, laster en eerroof (cf. artikel 19 van de Grondwet). De grenzen van de vrije meningsuiting moeten worden bewaakt door binnenlandse rechters, niet door algoritmes en anonieme werknemers van buitenlandse Big Tech-bedrijven.

Onze stelling is even helder als eenvoudig: wat *offline* legaal is, moet ook *online* legaal zijn.

Big Tech-bedrijven die inhoud verwijderen die de Belgische wetgeving niet overtreedt, moeten streng gesanc-tioneerd worden. Een geldboete van één miljoen euro

per overtreding per dag is redelijk, willen we niet dat zij de sancties gewoon naast zich neerleggen. Het gaat immers om een inbreuk op een fundamenteel en grondwettelijk recht. Het kan bovendien niet door de beugel dat een Amerikaans bedrijf culturele tradities zoals Sinterklaas aan banden legt in Europa. Censuur – indien noodzakelijk – is de bevoegdheid van een rechtbank, niet van een socialemediabedrijf.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ zware straffen voor de socialemediaplatformen die online inhoud censureren die de wet niet overtreedt (tot één miljoen euro per overtreding per dag);
- ✓ een einde aan de markt- en machtsconcentratie van een te beperkt aantal buitenlandse Big Tech-bedrijven door het opbreken van het oligopolie en het verhinderen van verdere monopolievorming;
- ✓ ‘media-educatie’ als onderdeel van het les- en pakket in alle richtingen van het secundair onderwijs;
- ✓ een opleiding inzake de correcte behandeling van persoonsgegevens voor ambtenaren die in aanraking komen met databanken met gevoelige persoonlijke gegevens;
- ✓ meer investeringen in onderzoek naar en implementatie van technologische toepassingen zoals *block-chain* om data zo goed mogelijk te beschermen tegen intern en extern misbruik;
- ✓ een gewaarborgde netneutraliteit, d.w.z. een gelijke behandeling van alle gegevens op het internet zonder discriminatie van gebruiker, inhoud, website, platform, toepassing of apparaat;
- ✓ een strenger toezicht door de overheid op de data van onze burgers die door grote technologiebedrijven bijgehouden en verwerkt worden;
- ✓ verplichte transparantie voor grote technologiebedrijven inzake de gelijke behandeling van alle politieke opvattingen op hun platform.

“ De macht van Big Tech reikt onvoorstelbaar ver. Zodanig ver zelfs, dat ze onze democratie bedreigt ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Big Tech.

JEUGD

onze toekomst

De jeugd is de toekomst, maar haar specifieke zorgen krijgen niet altijd de nodige aandacht. Denk aan de moeilijkheden bij het kopen van een huis zonder financiële steun of de hoge kosten voor het behalen van een rijbewijs. Het kan dus soms lijken alsof jongeren apathisch zijn, maar niets is minder waar. Politieke en sociale jongerenorganisaties winnen aan populariteit, en jongeren laten zich steeds minder sturen door leraren en ouders om hun eigen mening te vormen.

Positief is de sterke steun onder jongeren voor nationalistische partijen zoals het Vlaams Belang, ondanks het beeld dat de media trachten te creëren van een 'klimaatgeneratie'. Diverse onderzoeken (onder andere KU Leuven) tonen aan dat het Vlaams Belang de populairste partij is onder jongeren. De partij geeft jongeren niet alleen een stem, maar betreft hen ook actief in de besluitvorming, met twee van de jongste parlementsleden in Vlaanderen. Ook tijdens deze verkiezingen staan tal van jongeren op verkiesbare plaatsen.

Visie van het Vlaams Belang

Politici die niet werken voor de toekomstige generaties, voor wie werken ze dan wel? Deze cruciale vraag staat ook centraal in onze partijvisie. Het Vlaams Belang wil luisteren naar jongeren en hen

actief laten deelnemen aan de samenleving, wat in 2024 een topprioriteit is. Jongeren hebben behoefte aan ruimte, zowel fysiek als mentaal, sociaal en cultureel, om zich op hun eigen manier te ontwikkelen, zonder al te veel bemoeienis van bovenaf.

Lokale jeugdleden moeten een volwaardige adviserende rol in het lokale beleid spelen. Daarnaast pleiten wij voor een volledige hervorming van de Vlaamse Jeugdraad, die momenteel als een 'ons-kent-ons-clubje' fungeert. De bijzonder lage deelname aan de jeugdraadverkiezingen, waarvan velen wellicht niet op de hoogte waren, illustreert dit.

Naast het luisteren naar jongeren willen we ook bestaande problemen aanpakken, zoals de stijgende kosten voor scholieren, studenten en starters. Het Vlaams Belang is kritisch tegenover de geitenwolvensamenleving en verdedigt tradities zoals Sinterklaas en Zwarte Piet. Wij vinden dat nationalistische jongeren de échte rebelse jeugd vertegenwoordigen door op te komen voor hun eigen mening en tegen de heersende stroming in te gaan.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een einde aan de subsidies voor als jeugdwerk gecamoufleerde linkse of extreemlinkse propaganda, die wel mag bestaan, maar zonder overheidssteun;
- ✓ een formele, verplichte en controleerbare participatie van kinderen en jongeren aan het beleid, onder andere door een échte Vlaamse jeugdraad die representatief wordt samengesteld en door de organisatie van plaatselijke jeugdraden;
- ✓ een 'recht op veilig fuiven' door een systematische en hardere aanpak van zinloos geweld, met een betere en adequate slachtofferhulp en -begeleiding;
- ✓ de legalisering van pepperspray voor zelfverdediging;
- ✓ veiligere wegen naar school door de inrichting van schoolstraten, de aanleg van degeelijke fietspaden en de ontwikkeling van een fietskaart of app met veilige schoolfietsroutes;
- ✓ extra inspanningen voor een optimaal aanbod aan geschikte jeugdinfrastructuur in elke stad en gemeente;
- ✓ voldoende nachtbussen in steden en op populaire uitgangplaatsen;
- ✓ voldoende bussen op schoolroutes;
- ✓ een verplichte gemeenschapsdienst voor schoolverlaters;
- ✓ kiesrecht in plaats van opkomstplicht, vanaf achttien jaar.

“ Lokale jeugdraden moeten een volwaardige adviserende rol in het lokale beleid spelen

”

SENIOREN

ook ouderen tellen mee

We leven steeds langer in goede gezondheid. In 2022 bedroeg de Vlaamse levensverwachting 82,6 jaar, een sprong van 5 jaar op 25 jaar tijd. Een vijfde van de 6,6 miljoen Vlamingen is vandaag ouder dan 65 jaar en hun aandeel zal de komende jaren nog stijgen. Er leven ook meer dan 1.500 honderdjarigen in Vlaanderen.

Er is een grote groep van vitale senioren die een actief leven blijven leiden na hun pensionering, dankzij oude hobby's of nieuwe interesses, door vrijwilligerswerk of door professionele arbeid, al dan niet aan een rustiger tempo. Maar een hogere leeftijd brengt ook specifieke uitdagingen met zich mee, zoals ouderdomsziekten of geldzorgen. Door de vergrijzing zullen de uitgaven voor gezondheidszorg en pensioenen verder stijgen. Op dat vlak worden onze ouderen in de steek gelaten door de overheid. Zo is het pensioenstelsel niet hervormd, waardoor de betaalbaarheid van de pensioenen in het gedrang komt. Daarenboven is het pensioen voor de meeste ouderen te laag om de stijgende rusthuisfactuur te kunnen betalen.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil dat senioren zo lang mogelijk een gezond, actief en kwaliteitsvol leven kunnen leiden. Dat vereist in de eerste plaats een goed pre-

ventiebeleid tegen ouderdomsziekten en voor een actief leven op hogere leeftijd. Daarvoor moeten de kansen op de arbeidsmarkt (voor wie langer wil werken), in het sociaal-culturele leven en de digitale wereld (door volwassenenwerk voor ouderen) en de gegarandeerde inspraak in het beleid, zeker op lokaal niveau, en de aanpak van criminaliteit versterkt worden.

Het is belangrijk dat ouderen niet geïsoleerd raken en kunnen blijven deelnemen aan het publieke leven. Eenvoudige maatregelen op lokaal vlak – voldoende rustbanken in het openbare domein, propere en veilige openbare toiletten, goed onderhouden voetpaden, fietspaden en wandelwegen, bereikbaar openbaar vervoer – maken een wereld van verschil. Om meer en beter op de hoogte te zijn van de plaatselijke noden van de senioren, kan een schepen voor seniorenbeleid beter dan wie dan ook de vinger aan de pols houden.

Wanneer meer zorgen nodig zijn, wil het Vlaams Belang dat onze senioren van hun oude dag kunnen genieten dankzij voldoende sociale bescherming en voorzieningen. Het leven is duur, zeker voor wie moet leven van een pensioen. Het Vlaams Belang ijverde als eerste partij voor een geïndexeerd minimumpensioen, gebaseerd op het aantal gewerkte uren.

Daarnaast moet er echt werk gemaakt worden van betaalbare en kwalitatieve rusthuizen, waar degelijke verzorging met voldoende personeel voor een betaalbare prijs centraal staat. Er werd de afgelopen jaren volop bespaard op onze mensen, terwijl immigranten alle faciliteiten krijgen. Ook en vooral onze senioren zijn daar de dupe van en staan zo spreekwoordelijk en helaas soms ook letterlijk in de kou. Dat is voor het Vlaams Belang onaanvaardbaar.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de invoering van een sociaal gecorrigeerde maximumfactuur in rusthuizen, met een begrensde bijpassing van het verschil tussen factuur en gemiddeld pensioen;
- ✓ een krachtiger optreden van de zorginspectie om wantoestanden in rusthuizen te vermijden;
- ✓ meer Buurt Informatie Netwerken (BIN) die extra aandacht besteden aan de buurtbewoners van hogere leeftijd;
- ✓ een bijzondere begeleiding voor ouderen die het slachtoffer zijn geworden van straatcriminaliteit;
- ✓ de uitleen door gemeenten aan senioren van luidruchtige anti-aanrandingsalarmeren;
- ✓ een gemeentelijke premie voor investeringen in veiligheidsvoorzieningen voor de woning (betere sloten, alarm);
- ✓ een gratis personenalarm voor senioren en mantelzorgers;
- ✓ meer aandacht voor de leefomgeving in de vorm van voldoende rustbanken en propere openbare toiletten, beter onderhouden voetpaden, fietspaden en wandelwegen;
- ✓ een duidelijke wetgeving voor een gegarandeerd bezoekrechten van grootouders in geval van scheiding van de kinderen;
- ✓ een schepen voor seniorenbeleid, die zorgt dat senioren inspraak krijgen in het beleid;
- ✓ een seniorenloket in alle gemeenten, dat enkele dagen in de week bemand wordt;
- ✓ structureel beleid tegen eenzaamheid bij ouderen, bijvoorbeeld door telefoonrondes om eenzaamheid bij de senioren op te sporen, zoals in Knokke-Heist, of de oprichting van een centraal meldpunt voor eenzaamheid, naar het voorbeeld van de stad Brugge;
- ✓ meer sociale seniorenflats of woningen voor eenoudergezinnen;

- ✓ een structureel beleid rond aangepast en aanpasbaar bouwen en renoveren;
- ✓ meer beroepskrachten in de zorg, opdat de personeelstekorten verdwijnen;
- ✓ een structurele samenwerking tussen thuiszorg, geestelijke gezondheidszorg en de ziekenhuizen;
- ✓ betere ondersteuning van mantelzorgers;
- ✓ een geïntegreerd en proactief dementiebeleid;
- ✓ blijvende aandacht voor de toegankelijkheid van openbare gebouwen;
- ✓ een aantrekkelijk (bereikbaar, toegankelijk, betaalbaar) openbaar vervoer.

“
Het is belangrijk dat ouderen niet geïsoleerd raken en kunnen blijven deelnemen aan het publieke leven
”

DIERENWELZIJN

een hart voor dieren

Dieren spelen een belangrijke rol in onze samenleving en het leven van vele mensen. Het zijn levende wezens die recht hebben op een respectvolle en fatsoenlijke behandeling. Dierenleed hoort dan ook niet thuis in een beschaafde samenleving. Ondanks het toegenomen bewustzijn, zijn we er nog lang niet. In 2022 ontving Dierenwelzijn Vlaanderen 6.868 meldingen van dierenmishandeling, bijna een verdubbeling ten opzichte van 2015.

Heel wat dieren komen terecht in dierenasielen, die het financieel steeds moeilijker krijgen door de sanitaire en administratieve verplichtingen en de stijgende kosten voor personeel, voeding en verzorging. Asielen kunnen de toevloed van katten en honden nauwelijks aan, met als triest gevolg dat vele dieren werden geëuthanaseerd.

Dierenwelzijn is in 2014 een Vlaamse bevoegdheid geworden, maar het federale niveau is bevoegd gebleven voor dieregezondheid. Deze versnippering heeft onder andere tot gevolg dat het toezicht in de slachthuizen verdeeld is over het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) en Dierenwelzijn Vlaanderen. Het leidt tot nodeloos overleg en een weinig doortastend beleid. Zo is geen van deze diensten bevoegd voor de controle op de brandveiligheid van stallen, waarvoor ook geen specifieke normen gelden. Nochtans veroorzaken stalbranden ontzettend veel dierenleed. In 2021

stierven naar schatting meer dan 184.000 dieren in stalbranden.

Men zou verwachten dat wie in de dierensector werkzaam is, graag met dieren omgaat. Helaas is dat niet steeds het geval. Er zijn tal van malafide 'broedfokkers' actief, die enkel oog hebben voor het geld en niet voor dierenwelzijn. Het is niet makkelijk op te treden tegen broedfok, omdat jonge dieren vaak uit het buitenland worden geïmporteerd. Van de 100.000 nieuwe honden die jaarlijks in Vlaanderen worden geregistreerd, komen er ruim 20.000 uit Oost-Europa, waar de omstandigheden moeilijk te controleren zijn. Volgens dierenrechtenorganisatie Gaia is de illegale handel in dieren de meest lucratieve criminele activiteit in Europa, op drugs en wapens na.

Dat het slachten en vervoeren van dieren steeds met zo weinig mogelijk dierenleed moet gepaard gaan, spreekt voor zich. Het is dan ook onbegrijpelijk dat er in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest nog steeds geen verbod op onverdoofd slachten is. In Vlaanderen wordt het verbod, dat in voege is sinds 2019, dan weer massaal omzeild door de import van vlees uit landen waar onverdoofd slachten niet verboden is. Ook het transport van dieren veroorzaakt nog te veel onnodig leed. Ondanks het 'hitteplan' van 2020 ontbreekt het ook in Vlaanderen nog steeds aan een structurele aanpak van dierentransport bij hoge temperaturen.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang streeft naar een wereld waarin dierenwelzijn een vanzelfsprekendheid is en dierenmishandeling kordaat wordt aangepakt. Daarom hebben wij aandacht voor de wijze waarop dieren worden gehouden, gekweekt, verhandeld, vervoerd en gedood.

Om een doeltreffend beleid te voeren, moeten alle bevoegdheden inzake dierenwelzijn worden overgeheveld van het federale naar het Vlaamse niveau. Dierenmishandeling moet een prioriteit worden binnen het vervolgebeld en straffen voor dierenbeulen en broodfokkers moeten effectief worden uitgevoerd en boetes geïnd, in het belang van de dieren en de bonafide dierenkwekers.

De Vlaamse regering moet een preventieplan voor stalbranden uitwerken naar Nederlands model, dat begint met de analyse van de oorzaken en frequentie bij bepaalde diersoorten of staltypes. Onverdoofd slachten moet strenger gesanctioneerd worden en de import van vlees uit landen waar het wel is toegestaan, moet worden verboden. Dierenwelzijn moet – naast milieu, arbeidsvoorwaarden en volksgezondheid – ook een integraal onderdeel zijn van handelsakkoorden, zodat een gelijk speelveld met dezelfde normen ontstaat. Enkel dan is er sprake van eerlijke concurrentie en wederzijds voordelige handel, zonder nodeloos transport van dieren. Dat is echter niet het geval in het akkoord tussen de Europese Unie en het Zuid-Amerikaanse Mercosur. Ten slotte moet ook het aantal dierenproeven tot een absoluut minimum worden beperkt.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de volledige overdracht van de bevoegdheden inzake dierenwelzijn (inclusief dierengezondheid en voedselveiligheid) van het federale naar het Vlaamse niveau, zodat Vlaanderen zelf prioriteiten kan bepalen, zonder voortdurend overleg;
- ✓ het toezicht op de naleving van dierenwelzijn en -gezondheid bij landbouwbedrijven, slachthuizen en dierentransport enkel door Dierenwelzijn Vlaanderen;
- ✓ een noodnummer voor dierenmishandeling en -verwaarlozing dat permanent bereikbaar is, zoals in Nederland en het Verenigd Koninkrijk;
- ✓ de onmiddellijke invoering van het verbod op onverdoofd slachten in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, een verbod op de verkoop van vlees afkomstig van onverdoofd geslachte dieren en strengere controles en sancties op illegale thuisvlachten;
- ✓ een degelijkere financiering van dierenasielen;
- ✓ strengere regels bij de toekenning van erkenningnummers aan fokkers en snellere intrekking van de erkenning in geval van dierenmishandeling;

- ✓ een levenslang houdverbod voor mensen en handelaars die meermaals dieren mishandeld of verwaarloosd hebben;
- ✓ minstens één hondenloopzone per gemeente of deelgemeente;
- ✓ een 'dierenwelzijnslabel' voor dierlijke producten waarbij aan hogere welzijnsnormen werd voldaan bij de kweek en slacht van het dier;
- ✓ de mogelijkheid om bepaalde gezelschapsdieren mee te nemen naar een woonzorgcentrum, zodat mensen hun oude dag samen met hun huisdier kunnen beleven;
- ✓ meer onderzoek naar en de promotie van diervriendelijke bestrijdingsmethoden voor ongewenste en invasieve diersoorten;
- ✓ een import- en handelsverbod voor alle in het wild gevangengenomen of gevaarlijke dieren;
- ✓ een intensiever opsporingsbeleid en strengere bestraffing van illegale handel in bedreigde diersoorten;
- ✓ meer investeringen in de ontwikkeling van proefdiervrije testmethoden en alternatieven.

“

Het Vlaams Belang streeft naar een wereld waarin dierenwelzijn een vanzelfsprekendheid is en dierenmishandeling kordaat wordt aangepakt

”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Dierenwelzijn.

OVERHEID

strategische rol en fitte organisatie

De covid-pandemie, de oorlog in Oekraïne, een losgeslagen schip in het Suezkanaal. Zij hebben de westerse beleidsmakers met de neus op de feiten gedrukt: wij zijn te afhankelijk geworden van buitenlandse spelers, iets waar het Vlaams Belang al veel langer voor waarschuwde.

De minste hapering brengt de productie en bevoorrading van levensnoodzakelijke goederen in gevaar. We konden zelfs geen mondkapjes meer maken. Maar er is vooral gebleken dat wij weinig vat hebben op de energiebevoorrading en onze energiefactuur. Dat komt onder meer door de onverantwoorde sluiting van de kerncentrales door de Vivaldi-regering. In de plaats daarvan maakte minister Van der Straeten (Groen) ons opnieuw afhankelijk van gascentrales en – binnenkort – van waterstof uit Qatar.

Een strategische overheid moet erover waken dat wij zelfredzaam blijven of worden in de productie van levensnoodzakelijke goederen zoals elektriciteit, maar ook voedsel, geneesmiddelen en microchips. Dat vergt een nieuw industrieel beleid, waarin strategische infrastructuur, sectoren en bedrijven lokaal verankerd worden.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang onderschrijft het Rijnlandmodel. Dat is een economie waarin werken en ondernemen

goed worden beloond, maar die door de overheid wordt bijgestuurd als er onvoldoende rekening wordt gehouden met sociale of strategische behoeften. Dat model past bij onze Vlaamse mentaliteit: wij steken graag de handen uit de mouwen, om hard te werken en om te helpen waar het nodig is.

Het Vlaams Belang erkent dat de markteconomie de beste garantie is op hoge welvaart, in tegenstelling tot communistische planeconomieën die steevast tot armoede en hongersnood leiden. Maar het Vlaams Belang wil Vlaanderen niet overleveren aan de grillen van de markteconomie. Waar nodig, zal de Vlaamse overheid markten ordenen en reguleren en strategische sectoren lokaal verankeren.

Een strategische overheid is geen grote overheid, maar een fitte overheid, die haar rekeningen op orde heeft, die het belastinggeld zuinig en doeltreffend beheert, die zich enkel concentreert op haar kerntaken, zodat wij als Vlamingen opnieuw fier kunnen zijn op ons onderwijs, onze gezondheidszorg, op vlotte wegen en nette straten en pleinen, op stipte dienstverlening. Een fitte overheid die enkel schulden aangaat voor investeringen in infrastructuur, waar ook de toekomstige generaties gebruik van maken. In de leer van de openbare financiën heet dat de 'gouden regel', maar eigenlijk is het gewoon gezond verstand.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een overheid die zich enkel bezighoudt met haar kerntaken.

de lokale verankering van bedrijven in zeven strategische sectoren:

- ✓ maakindustrie als fundament van de hele economie, ook van de diensten- en kennis economie;
- ✓ energiesector door een eigen Vlaams coöperatief energiebedrijf;
- ✓ sector van geneesmiddelen en medisch materiaal;
- ✓ landbouwsector omwille van onze voedselzekerheid, die bedreigd wordt door een ambtelijk gecreëerd stikstofprobleem;
- ✓ technologiesector, meer bepaald het ontwerp en onderzoek van nanochips door IMEC (Leuven) in Europees verband;
- ✓ sector van de logistieke infrastructuur (onder andere zeehavens), zodat Vlaanderen niet afhankelijk wordt van buitenlandse spelers om internationale handel te kunnen drijven;
- ✓ bank- en financiële sector die het betalingsverkeer en de productieve kredietverlening moet garanderen.

een strategische overheid die de lokale verankering bevordert, door:

- ✓ deugdelijk bestuur en stabiel rechtskader;
- ✓ clusters van bedrijven, kennisinstellingen en risicokapitaalverschaffers;
- ✓ strategische participaties, dankzij de oprichting van een nieuw Strategisch Investeringsfonds Vlaanderen of via pensioenfondsen, onder andere in een Vlaams coöperatief energiebedrijf;
- ✓ blokkering van vijandelijke overnames door buitenlandse spelers op cruciale sectoren en infrastructuur, zoals bijvoorbeeld het gas- en elektriciteitsnetwerk;
- ✓ tijdelijke, selectieve en proportionele bescherming van nieuwe industrieën.

een betrouwbare staat, geen grote overheid, door:

- ✓ een maximaal overheidsbeslag van 50 % bbp (behalve in zware crisissen);

- ✓ enkel schuld voor publieke investeringen ('gouden regel');
- ✓ subsidiariteit, waarbij hogere overheden niet doen wat lagere overheden ook kunnen;
- ✓ slechts drie bestuurslagen: gemeentelijk, Vlaams en Europees (voornamelijk beperkt tot de gemeenschappelijke markt);
- ✓ slechts tien departementen en vakministers naar Nederlands model (binnenlandse zaken, justitie, buitenlandse zaken, defensie, sociale zekerheid, gezondheid & welzijn, onderwijs, economie & mobiliteit, ruimte, financiën & begroting).

“ Een strategische overheid is geen grote overheid, maar een fitte overheid, die haar rekeningen op orde heeft ”

ADMINISTRATIEVE LASTEN

minder bureaucratie en regelneverij

Administratieve vereenvoudiging staat al lang op de politieke agenda, maar de laatste jaren is de aandacht verslapt en neemt de regeldruk weer toe. Burgers, bedrijven en organisaties verliezen veel tijd en geld aan onduidelijke regels en administratieve rompslomp. Het Federaal Planbureau voert tweejaarlijks een onderzoek uit naar de regeldruk. In de laatste studie worden de administratieve lasten voor ondernemingen en zelfstandigen in België geraamd op 4,94 miljard euro (2020). De lasten blijken gedaald voor ondernemingen, maar gestegen voor zelfstandigen. Zorgwekkender is dat de kwaliteit van de regelgeving (onder andere duidelijkheid en contacten met de administratie) is gedaald.

Vroeger trachtte de overheid de kosten van regeldruk in geld uit te drukken. Dat is nuttig bij de invoering van nieuwe regelgeving of om de toe- of afname van de administratieve lasten in kaart te brengen. Helaas doen de Belgische en Vlaamse overheden dat niet meer, of pas na de invoering.

Visie van het Vlaams Belang

Kwaliteitsvolle regelgeving is essentieel voor de goede organisatie van de samenleving, de economie en de overheid. Regelgeving omvat alle wetten, decreten, regels, voorschriften en beleidsmaatregelen. Kwaliteitsvolle regelgeving moet duidelijk en begrijpelijk zijn (ook zonder juridische achtergrond), lo-

gisch en niet tegenstrijdig met andere regels, doeltreffend, praktisch uitvoerbaar en controleerbaar, toepasbaar op veranderende sociale en technologische omstandigheden, rechtvaardig en eerlijk. Bovendien moeten de baten aanzienlijk groter zijn dan de kosten.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een regeldrukanalyse van nieuwe beleidsvoorstellen groter dan 5 miljoen euro;
- ✓ een onafhankelijke controle van de regeldrukanalyse voordat dossiers op de ministerraad komen (cf. *Better Regulation Unit*);
- ✓ actieplannen per departement voor administratieve vereenvoudiging;
- ✓ een onafhankelijke controle van reële vereenvoudigingen;
- ✓ een doorlichting van de 'stock' aan bestaande regelgeving die 99 % van de kosten veroorzaakt, niet enkel de 'flow' aan nieuwe regelgeving;
- ✓ ook een doorlichting van CAO's, die veel regeldruk omvatten;

- ✓ kwantitatieve doelstellingen en een onafhankelijke controle van de 'schrapsessies' van de Vlaamse overheid;
- ✓ de vervanging van de 'checklist' die moet afgevinkt worden door een echte regeldrukanalyse voor grote dossiers;
- ✓ de correcte toepassing van het 'only once'-principe, waardoor de overheid geen informatie opvraagt waarover ze al beschikt;
- ✓ de toepassing van het 'one in, one out'- of 'one in, two out'-principe, waarbij de administratieve lasten van nieuwe regelgeving worden gecompenseerd door het verminderen of schrappen (van administratieve lasten) in oude regelgeving.

“ *Kwaliteitsvolle
regelgeving is
essentieel voor de
goede organisatie
van de samenleving,
de economie en de
overheid* ”

DEFENSIE

vreedzaam maar weerbaar

Er woedt een oorlog op het Europese continent die de machtsverhoudingen grondig kan wijzigen en die bij de minste vonk kan ontaarden. De huidige geopolitieke context maakt eens te meer pijnlijk duidelijk dat er op ons leger jarenlang is bezuinigd geweest.

Het is voor Defensie bijna onmogelijk geworden om haar kernopdracht uit te voeren. Slechts 19 % van de uitgaven voor het leger gaat naar materieel, met als gevolg hopeloos verouderd materieel en lege munitievoorraden. De landmacht heeft geen functionele tanks meer, noch zware artillerie. De luchtmacht beschikt niet over bewapende drones, noch over een antiraketsysteem. De marine wil in de Rode Zee drones bestrijden met verouderde fregatten. De nieuwe cybercomponent van het leger is onderbemand. Maar de Vivaldi-regering zorgt er gelukkig wel voor dat de werking van Defensie klimaatneutraal is.

Ons leger kampt ook met een structureel gebrek aan personeel (dat onder de kritieke ondergrens van 25.000 militairen is gedaald), een hoge uitstroom van jonge rekruten (ongeveer één op twee voltooit de opleiding niet) en een pensioneringsgolf. Zoals elders in de samenleving, ligt bij de rekrutering de nadruk op 'diversiteit'. Defensie is niet langer op zoek naar de beste soldaat, maar naar de juiste soldaat op vlak van etniciteit en gender. Een belangrijke oorzaak van de onderfinanciering van het Belgisch

leger is het NAVO- en EU-lidmaatschap en de daarmee gepaard gaande gemakzucht. De Amerikaanse dominantie binnen het bondgenootschap is onbetwistbaar op vlak van manschappen en technologie. En dat vertaalt zich ook in de onevenwichtige financiële bijdrage van de partners. Hoewel Amerikaanse troepen vaak de kastanjes uit het vuur halen, heeft België zich ook al meermaals laten meeslepen in militaire operaties in landen waar wij eigenlijk niets te zoeken hebben.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang streeft naar een vrij Vlaanderen. Er bestaat echter geen vrijheid zonder veiligheid. De verdediging van het grondgebied, de burgers en onze handelsbelangen is dan ook een kerntaak van de overheid. Als nationalistische partij stellen we dat het leger enkel de belangen van de eigen natie dient.

Het is duidelijk dat er snel een einde moet komen aan de decennialange besparingsdrift. Om een slagkrachtig leger te hebben, zal het defensiebudget moeten worden opgetrokken tot ten minste 2 % van het bbp. Zo blijven we in lijn met het gemiddelde van de Europese NAVO-lidstaten. Halen we dat niet, dan verliezen wij onze militaire relevantie. Ook de jobinhoud, de loopbaanmogelijkheden en loonvoorwaarden bij Defensie zijn aan een structurele *upgra-*

de toe. Dat geldt evenzeer voor het veteranenstatuut, dat toe is aan een herwaardering, gekoppeld aan effectieve voordelen, zoals in de VS.

Defensie heeft voor ons niet enkel een veiligheidstaak, maar kan ook een vormende kracht zijn voor een weerbare Vlaamse samenleving. Het Vlaams Belang pleit al langer voor een algemene gemeenschapsdienst van enkele maanden, die ook een legerdienst kan zijn. Er zijn tal van voorbeelden in Europa, zoals Oostenrijk en Zwitserland, waar dit zijn succes bewezen heeft.

Als onderdeel van een ruimere veiligheidscultuur kan een soort 'Nationale Garde' binnen het leger een belangrijke rol spelen. Zij kan taken op zich nemen waar de politie niet voor is opgeleid of uitgerust, zoals het herstellen van de orde in probleemwijken waar niet alleen burgers, maar ook politie- en hulpdiensten niet langer veilig zijn.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ een verhoging van het algemeen defensiebudget om onze militaire slagkracht te behouden tot ten minste 2 % bbp;
- ✓ de uitbouw van een expeditiecapaciteit;
- ✓ meer investeringen in de marine. Vlaanderen heeft als exportnatie nood aan een vrije doorgang door internationale wateren;
- ✓ een heroriëntering van de veiligheidsanalyse en van de prioriteiten van Defensie, waarbij de bescherming van onze eigen belangen en infrastructuur voorop staat;
- ✓ een herwaardering van het militair beroep inzake jobinhoud, loonvoorwaarden en loopbaanmogelijkheden;
- ✓ een herwaardering van het veteranenstatuut, gekoppeld aan effectieve voordelen naar het voorbeeld van de Verenigde Staten;
- ✓ efficiënte software, om op ordelijke en rechtmatige wijze de betalingen van ons defensiepersoneel te regelen;
- ✓ de oprichting van een Nationale Garde, die een belangrijke rol speelt in de binnenlandse veiligheid. Zij voert taken uit waarvoor de politie niet opgeleid of uitgerust is;
- ✓ de afwerking van het Europees positioneringssysteem Galileo, zodat Europese legers niet langer aangewezen zijn op het Amerikaanse GPS;

een flexibele en vrijwillige veiligheids- en defensiesamenwerking tussen soevereine Europese natiestaten. PESCO, de permanente gestructureerde samenwerking inzake defensie, kan hiervoor een kader bieden, zolang de lidstaten en niet de Commissie het laatste woord hebben;

- ✓ een betere samenwerking tussen de veiligheids- en inlichtingendiensten en Defensie;
- ✓ de promotie van defensie als werkgever voor jongeren in de verschillende (veiligheids)opleidingen in ons onderwijs;
- ✓ een verplichte gemeenschapsdienst voor schoolverlaters van enkele maanden met vrijwillige legerdienst als onderdeel.

“
De verdediging van
het grondgebied,
de burgers en onze
handelsbelangen
is dan ook een
kerntaak van de
overheid

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Defensie.

BUITENLANDS BELEID

Vlaanderen in de wereld

Buitenlandse beleid is geen ver-van-ons-bed-show. Internationale verdragen, Europese regelgeving, militaire conflicten of handelsoorlogen hebben wel degelijk een directe impact op ons leven. Wij voelen het in plots stijgende gasprijzen, de hoge kosten van een renovatieverplichting omwille van klimaatafspraken of terreuraanslagen in onze steden.

Vandaag beleven we internationaal turbulente tijden. Er woeden oorlogen in Oekraïne en in Gaza, die de gemoederen verhitten. Oude tegenstellingen tussen oude rivalen flakkeren weer op, zoals tussen de Verenigde Staten en China. Nieuwe allianties worden gesmeed, zoals tussen de BRICS-landen. De bipolaire wereldorde met een kapitalistisch en een communistisch kamp of de unipolaire tijd waarin de Verenigde Staten lang de enige grootmacht waren, verandert in een multipolaire wereld, waarin meerdere landen een internationale hoofdrol proberen te spelen.

Er is een land waarvoor geen enkele rol van betekenis is weggelegd op het internationale toneel: België. Het Belgisch buitenlands beleid is immers even verward en complex als België zelf. Het is een wirwar van spelers en bevoegdheden, verdeeld over het federale en Vlaamse bestuursniveau. Een fundamenteel probleem is het gebrek aan een structurele buitenlandse vertegenwoordiging van Vlaan-

deren. Het lijkt alsof de Vlaamse regering koudwatervrees heeft om de Vlaamse natie internationaal te profileren.

Visie van het Vlaams Belang

Vlaanderen kijkt met een open blik naar de wereld. Wij geloven in ons samenlevingsmodel, dat ingebed is in een Europese, westerse, democratische traditie. Wij respecteren echter ook landen met een ander economisch, sociaal, politiek of religieus samenlevingsmodel. Het Vlaams Belang wil een buitenlandbeleid waarbij het verdedigen van de Vlaamse belangen het ijkpunt is. Ons buitenlandbeleid is er om onze belangen te dienen, niet om onze normen en waarden uit te dragen. Het Vlaams Belang erkent uiteraard het nut en belang van internationale akkoorden en internationale samenwerking. Internationale samenwerkingsverbanden mogen echter het beleid van en in Vlaanderen niet bepalen.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✔ de uitbouw van een volwaardige Vlaamse diplomatieke dienst;
- ✔ een onafhankelijk Vlaams en rationeel buitenlandbeleid dat de belangen van het eigen volk dient, met name onze veiligheid en welvaart;
- ✔ een inventaris van de internationale verdragsbepalingen waaraan Vlaanderen gebonden is, om na te kunnen gaan welke verdragen heronderhandeld moeten worden om onze soevereiniteit te herstellen;
- ✔ een evaluatie van verdragen en overeenkomsten met radicaalislamitische en communistische landen die onze veiligheid en soevereiniteit bedreigen;
- ✔ een afstemming van het beleid inzake ontwikkelings samenwerking met de doelstellingen van het migratiebeleid;
- ✔ de neutraliteit en de belangen van Vlaanderen in het wereldgebeuren en internationale conflicten als uitgangspunt. Dat sluit niet uit dat Vlaanderen op internationaal vlak bondgenootschappen sluit en solidariteit toont.

“

*Het Vlaams
Belang wil een
buitenlandbeleid
waarbij het
verdedigen van de
Vlaamse belangen
het ijkpunt is*

”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Buitenlands Beleid.

EUROPA

de controle terugnemen

De Europese Unie wordt tegenwoordig gekenmerkt door haar schijnbaar onuitputbare expansiedrang. EU-extremisten zoals Ursula von der Leyen en Guy Verhofstadt willen een EU-rijk: een EU bestuurd door anonieme bureaucraten die steeds meer staten opslokt en vervolgens de natiestaten vervangt. Waar het vroeger voornamelijk over het mogelijke lidmaatschap van Turkije ging, spreekt men nu ook over uitbreiding met landen als Moldavië, Georgië of zelfs Oekraïne. Deze laatste landen hebben niet alleen slechte scores als het gaat over corruptie of armoede, maar brengen ook nog eens allerhande geopolitieke problemen met zich mee.

Naast uitbreiden, is de Unie ook steeds vaker bezig met de interne politiek van de lidstaten. Meestal gaat het om Polen en Hongarije. Het Europees Parlement stemde al tal van resoluties die deze lidstaten veroordelen en probeerde Hongarije ook het voorzitterschap van de Raad te ontnemen. Door het zogenaamde rechtsstaatmechanisme ontzegde de Europese Unie deze landen ook EU-fondsen. Waar is de EU eigenlijk mee bezig?

De EU is uitgegroeid tot een technocratisch monster. Een legioen van meer dan 60.000 bureaucraten, verspreid over meer dan 64 instellingen en agent-schappen, bereidt de plannen van de EU voor en zorgt dat deze na goedkeuring door het Europees Parlement en de Europese Raad uitgevoerd worden.

De Europese begroting wordt dan ook elk jaar groter en onoverzichtelijker. Zelfs het Europese Rekenhof hekelt het gebrek aan transparantie in de aanwending van EU-gelden.

Het beste voorbeeld is het klimaatbeleid. Het grootste slachtoffer hiervan is de landbouwsector, deze wordt op Europees niveau compleet afgebroken. Daarnaast verstikken de radicale klimaatregels onze Europese industrie, die vervolgens naar het buitenland verhuist.

Ook op het vlak van migratie voert de EU een ronduit dramatisch beleid. De EU blijkt nog steeds allerminst voorbereid op immigratiegolven en niet in staat om haar buitengrenzen te bewaken. Haar oplossing is een nieuw Europees Migratiepact. Een Marrakech-pact 2.0. Illegale immigratie wordt hier gewoon vervangen door legale immigratie. Miljoenen immigranten worden naar Europa gehaald, want volgens de Commissie hebben we meer immigratie nodig. Dit pact zal onze grenzen nog verder openzetten en de desastreuze gevolgen van de huidige massa-immigratie versterken.

Visie van het Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is een pro-Europese partij. Europa is de bakermat van onze prachtige westerse be-

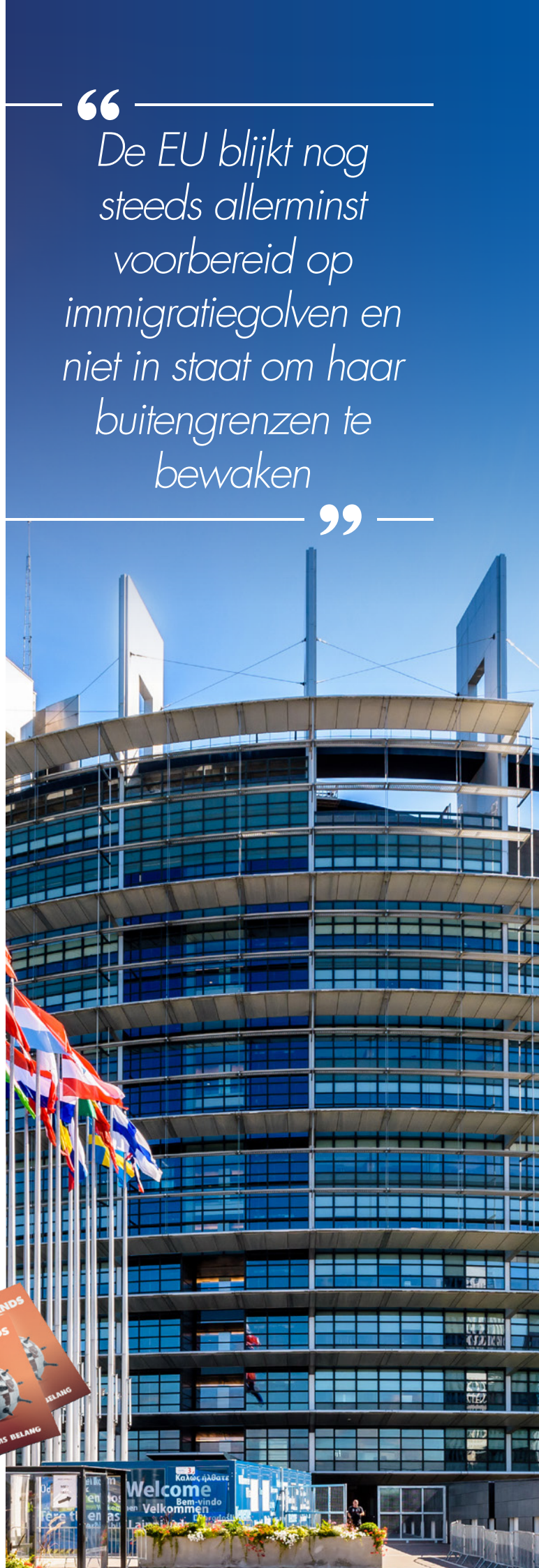
schaving. Samenwerking binnen Europa heeft ons vrede, voorspoed en welvaart gebracht. Wij staan uiteraard open voor internationale samenwerking, maar willen dat staten en volkeren zélf het laatste woord behouden inzake hun beleid en verplichtingen. De Europese Unie is aan het ontsporen tot een technocratische EU-superstaat die lidstaten onderwerpt. Dat model verwerpen wij. Voor ons is en blijft de EU een samenwerking tussen soevereine lidstaten.

HET VLAAMS BELANG WIL:

- ✓ de afschaffing van het Europees Parlement en de beperking van de EU-instellingen tot de Europese Raad (kern Europese samenwerking) en de Europese Commissie (ondergeschikte rol);
- ✓ geen verdere uitbreiding van de EU, stopzetting van de toetredingsonderhandelingen met Turkije en andere kandidaat-lidstaten;
- ✓ een aanzienlijke verlaging van het algemene EU-budget en een onderhandelde korting over onze bijdrage, zoals Nederland;
- ✓ geen EU-leningen en geen EU-belastingen;
- ✓ het herstel van de nationale soevereiniteit en de subsidiariteit als basisbeginsel voor de Europese Unie;
- ✓ een heronderhandeling van de *Green Deal* en een pauze voor alle bestaande Europese klimaatregels;
- ✓ het behoud van de Europese landbouwsector en de bescherming van onze Europese industrie;
- ✓ het *opt-out*-pakket naar Deens model als keuzevrijheid voor lidstaten om zelf terug controle te nemen over hun migratiebeleid;
- ✓ de vorming van een Europese coalitie tegen de ongecontroleerde immigratie naar Europa.

“ De EU blijkt nog steeds allerminst voorbereid op immigratiegolven en niet in staat om haar buitengrenzen te bewaken ”

Voor meer informatie, scan de QR-code en lees de uitgebreide brochure Buitenlands Beleid.

Madouplein 8/9
1210 Brussel
02 219 60 09

info@vlaamsbelang.org
www.vlaamsbelang.org